

KÖZBESZERZÉSI HATÓSÁG
KÖZBESZERZÉSI DÖNTŐBIZOTTSÁG
1026 Budapest, Riadó u. 5-11.
Tel.: 06-1/882-8594
Elektronikus kapcsolattartás: kozbeszerzes.hu

Iktatószám: D.203/21/2026.

A tanács tagjai: Dr. Fáry Zoltán közbeszerzési biztos, az eljáró tanács elnöke, Bán János közbeszerzési biztos, Dr. Petró Szilvia közbeszerzési biztos

A kérelmező: Cívis Komplex Mérnök Kft.
Debrecen, Nagybánya utca 17.

A kérelmező képviselője: Varga Tímea felelős akkreditált közbeszerzési szaktanácsadó

Az ajánlatkérő: Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzata
Debrecen, Piac u. 20.

Az ajánlatkérő képviselője: Dr. Faust Zoltán kamarai jogtanácsos

I. r. részvételi szándékát jelző érdekelt: SPECIALTERV Építőmérnöki Kft.
Budapest, Kassák Lajos u. 81.

I. r. érdekelt képviselője: Dr. Magyar Balázs ügyvéd

II. r. részvételi szándékát jelző érdekelt: Pannonway Építő Kft.
Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.

II. r. érdekelt képviselője: Dr. Póczak Balázs ügyvéd

A beszerzések tárgya, értéke: Vértesi út és 4. sz főút fejlesztése (EKR002515052025), 370.078.740.-Ft
Kishegyesi út infrastrukturális fejl.-tervezés (EKR002513782025), 626.565.930.-Ft

A Közbeszerzési Döntőbizottság (a továbbiakban: Döntőbizottság) a Közbeszerzési Hatóság nevében meghozta az alábbi

H A T Á R O Z A T –ot.

A Döntőbizottság az egyesített jogorvoslati eljárásban a jogorvoslati kérelmeket elutasítja.

A jogorvoslati eljárás során felmerült költségeiket az ügyfelek maguk viselik.

A határozat ellen fellebbezésnek nincs helye. A határozat ellen a Fővárosi Törvényszék előtt közigazgatási per indítható, a határozat kézbesítésétől számított tizenöt napon belül. A keresetlevelet a Fővárosi Törvényszékhez címezve, de kizárólag a Döntőbizottsághoz kell elektronikus úton benyújtani. A keresetlevél benyújtásának a határozat végrehajtására/közigazgatási cselekmény hatályosulására nincs halasztó hatálya. A jogi képviselővel eljáró fél, illetve a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezet kizárólag elektronikus úton nyújthatja be a keresetet.

I N D O K O L Á S

A jogorvoslat alapjául szolgáló tényállás

1. Az ajánlatkérő a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) Második Része, 81. § szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított a Kishegyesi út infrastrukturális fejl.-tervezés elnevezéssel szolgáltatásmegrendelés tárgyában, melynek 2025. december 23-án feladott ajánlati felhívása 2025. december 24-én, 860089-2025 számon jelent meg az Európai Unió Hivatalos Lapjában a TED-en. Az eljárás lefolytatására az Elektronikus Közbeszerzési Rendszerben (a továbbiakban: EKR) került sor EKR002513782025 azonosítószámon (a továbbiakban: Kishegyesi úti eljárás). Az ajánlatkérő az ajánlati felhívást egy alkalommal módosította, amiről a 2026. január 30-án feladott korrigendum 2026. február 2-án, 71753-2026 számon jelent meg az Európai Unió Hivatalos Lapjában a TED-en.

2. A módosított ajánlati felhívás – jogorvoslati eljárás szempontjából releváns – rendelkezései:

„2.1. Eljárás

Cím: Kishegyesi út infrastrukturális fejl.-tervezés

Leírás: Debrecen, Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztéséhez szükséges tervezési feladatok ellátása

2.1.4. Általános információk

További információk:

22.) Az Ajánlat részét képezi a közbeszerzési dokumentumokban szereplő ártáblázat hiánytalanul beárazott példánya (Szakmai ajánlat).

24.) Ajánlatkérő a közbeszerzési dokumentáció részeként kiadott ártáblázat alapján, a szakmai ajánlat részeként kéri az ajánlattevőtől a tervezési díj megbontását BIM végrehajtási tervre, döntéselőkészítő dokumentációra, engedélyezési és kivitelezési tervdokumentációra.

27.) Ajánlatkérő a tárgyi eljárást a Kbt. 53. § (5) bekezdése alapján feltételes közbeszerzésként folytatja le. Ajánlatkérő tájékoztatja ajánlattevőket, hogy a jelen közbeszerzési eljárás keretében megkötésre kerülő szerződés a Magyarország 2025. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2024. évi LXXIV. törvény 68. Az állami beruházásokkal kapcsolatos szerződéskötések eljárási rendjének eltérő szabályairól szóló cím 251-255. §-aiban megfogalmazott rendelkezések hatálya alá tartozik, mely alapján Ajánlatkérő az állami beruházások költségellenőrzésének részletes szabályairól szóló 98/2025. (V. 12.) Korm. rendelet 1§ (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően az állami beruházásokért felelős miniszter részére költségellenőrzésre megküldi a legkedvezőbb érvényes ajánlatra (vagy ha Ajánlatkérő az írásbeli összegzésben a második legkedvezőbb ajánlatot tevőt is meg kívánja határozni, akkor a legkedvezőbb érvényes ajánlatot követő legkedvezőbb ajánlatra) vonatkozó dokumentációt. Amennyiben a miniszter költségellenőrzésére vonatkozó véleménye az ajánlatok elbírálásáról szóló írásbeli összegezés megküldését megelőzően a 253. § (1) bekezdése és a 254. § (3) bekezdése szerint nemleges tartalommal kerül Ajánlatkérő részére megküldésre, Ajánlatkérő a nemleges tartalmú döntést olyan ellenőrzési körén kívül eső, bizonytalan jövőbeli eseménynek tekinti, amelyre a szerződés megkötésére vagy teljesítésre képtelenné válása okaként hivatkozhat, azaz fenti esetekben Ajánlatkérő a közbeszerzési eljárást a Kbt. 75. § (2) bekezdés a) pontja alapján eredménytelenné nyilváníthatja. A közbeszerzési eljárás eredményeként a szerződés csak abban az esetben köthető meg a 2024. évi LXXIV. törvény 254. § (3) bekezdése alapján, amennyiben a miniszter költségellenőrzésre vonatkozó véleménye rendelkezésre áll, azonban, amennyiben a hivatkozott rendelkezésben rögzített határidő alatt a vélemény nem érkezik

meg, úgy a szerződés ennek hiányában is megköthető. Ajánlatkérő az Építési és Közlekedési Minisztérium KÖFÁT/5921/2023/KIF számú Támogatói Okiratában rögzített megvalósulási határidő meghosszabbítására irányuló igényt nyújtott be. A szerződés hatálybalépésének feltétele a Támogatói Okiratban rögzített határidő Ajánlatkérő kérelme szerinti meghosszabbítása a Támogatói Okirat módosításával és minderről Tervező Megrendelő által történő értesítése. A fenti feltétel teljesüléséről Megrendelő levélben értesíti a Tervezőt, mely levél kézhezvételét követő első munkanap tekinthető a szerződés hatálybalépési dátumának. Amennyiben a tervezési szerződés nem lép hatályba a szerződéskötést követő 6 hónapon belül, - Felek eltérő megállapodásának hiányában – a Szerződés megszűnik. Ezen esetben a Tervező a Megrendelővel szemben a fenti okból semmiféle jogcímen nem támaszthat igényt.

5.1. Rész: LOT-0001

Cím: Kishegyesi út infrastrukturális fejl.-tervezés

Leírás: A Debrecen, Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztése keretében közúti, vasúti, csapadékvíz-elvezetési, szennyvíz-, és ivóvízhálózat, energiaellátási és távközlési infrastruktúra-fejlesztéseknek a komplex tervezése valósul meg. Tervezési feladat meghatározása: A Debrecen, Kishegyesi út 2x2 sávra történő fejlesztésének a tervezése a Köteles utca – Kishegyesi út új kialakítandó csomópontjától az M35 autópálya csomópontjáig történik, mely során többek között a Kishegyesi út és a108 vasútvonal szintbeni közúti átjáróját, különbszintűvé szükséges áttervezni, továbbá a Határ úti Ipari Park új bejáratának megközelíthetősége miatt a Kishegyesi úton új 2x2sávós körforgalomú csomópontot és annak 2x1sávós kialakítását is meg kell tervezni. [...] Tervező feladata: tervezési ütemterv, BIM végrehajtási terv, döntéselőkészítő dokumentáció, komplett – szükséges engedélyek, hozzájárulások, jogerős vízjogi létesítési engedélyek, építési engedélyek megszerzésére alkalmas – engedélyezési tervdokumentáció, valamint komplett kiviteli tervdokumentációk elkészítése. [...] Az elkészített méret- és mennyiségszámítás alapján a tervező feladata a kivitelezési közbeszerzési dokumentációhoz mellékelendő árazott és árazatlan tervezői költségvetések elkészítése a mennyiség számításnál használt ágazati tételrend alapján. A szerződéses feladatok jóváhagyási folyamatairól, mérőföldkövekről a tervezőnek ütemtervet kell készíteni, melyet a Megrendelő hagy jóvá. Az ütemtervet a Tervező a szerződés hatályba lépését követő 10 napon belül köteles benyújtani. [...] Megrendelő erre irányuló megrendelése esetén valamennyi tervezési szakági feladat vonatkozásában Tervező köteles a kivitelezés során a tervezői művezetést ellátni és rendelkezésre állni a szükséges mérnöknap időtartamban, legfeljebb a tervezési díj 5 %-ának erejéig. [...]

5.1.3. Becsült időtartam

Időtartam: 330 Napok

5.1.6. Általános információk [...]

Nem uniós forrásokból finanszírozott közbeszerzési projekt

A közbeszerzésre a kormányzati közbeszerzés megállapodás alkalmazandó: igen [...]

A teljesítési határidő naptári napokban értendő azzal, hogy a felhívás II.2.7) pontjában megadott 330 napos teljesítési határidő az alábbi teljesítési határidők összeadásával került meghatározásra, melybe a párhuzamos határidők nem kerültek beszámításra:

Tervezési ütemterv a szerződéses feladatok jóváhagyási folyamatairól, mérőföldkövekről: a szerződés hatályba lépését követő 10 naptári napon belül köteles benyújtani.

BIM végrehajtási terv: a szerződés hatálybalépésétől számított 60 naptári nap.

Döntéselőkészítő dokumentáció: a szerződés hatálybalépésétől számított 120 naptári nap.

Engedélyezési tervdokumentáció: BIM végrehajtási terv és a Döntéselőkészítő dokumentációban foglalt változat Megrendelő általi jóváhagyástól számított 120 naptári nap. [...]

Kivitelezési tervdokumentáció: az engedélyezési tervdokumentáció Megrendelő általi jóváhagyástól számított 90 naptári nap. [...]

A fent említett határidők a (terv)dokumentációk leszállítására vonatkoznak. A szállítási határidő után 15 naptári napon belül van lehetősége Megrendelőnek és az általa megnevezett 3. félnek véleményezni a (terv)dokumentációkat, melyről a felek által aláírt jegyzőkönyv készül, melyben meghatározásra kerül a véleményezés során felmerült módosítások a (terv)dokumentációra való átvezetésének maximális ideje 15 naptári nap. A megrendelő előteljesítést elfogad. A meghatározott teljesítési időtartamokba nem számít bele a hatósági/közműszolgáltatói jóváhagyások beszerzése.

5.1.10. Odaítélési szempontok

Kritérium:

Típus: Minőség

Leírás: 1. A teljesítésbe bevonásra kerül legalább 1 fő olyan szakember, aki meglévő út legalább 2 forgalmi sávval történő bővítésének tervezésében gyakorlattal rendelkezik (igen/nem)

Kategória az odaítélési szempont súlya: Súlyozás (pontok, pontos)

Értékelési szempont száma: 10

Kritérium:

Típus: Minőség

Leírás: 2. A teljesítésbe bevonásra kerül legalább 1 fő olyan szakember, aki új külön szintű közúti és vasúti keresztezés tervezésében gyakorlattal rendelkezik (igen/nem)

Kategória az odaítélési szempont súlya: Súlyozás (pontok, pontos)

Értékelési szempont száma: 10

Kritérium:

Típus: Minőség

Leírás: 3. A teljesítésbe bevonásra kerül legalább 1 fő olyan szakember, aki új körforgalmi csomópont tervezésében gyakorlattal rendelkezik (igen/nem)

Kategória az odaítélési szempont súlya: Súlyozás (pontok, pontos)

Értékelési szempont száma: 10

Kritérium:

Típus: Minőség

Leírás: 4. A teljesítésbe bevonásra kerül legalább 1 fő olyan szakember, aki csapadékvíz-elvezetés tervezésében gyakorlattal rendelkezik (igen/nem)

Kategória az odaítélési szempont súlya: Súlyozás (pontok, pontos)

Értékelési szempont száma: 10

Kritérium:

Típus: Minőség

Leírás: 5. A teljesítésbe bevonásra kerül legalább 1 fő olyan szakember, aki közvilágítás tervezésében gyakorlattal rendelkezik (igen/nem)

Kategória az odaítélési szempont súlya: Súlyozás (pontok, pontos)

Értékelési szempont száma: 10

Kritérium:

Típus: Ár

Leírás: Ajánlati ár (bruttó HUF)

Kategória az odaítélési szempont súlya: Súlyozás (pontok, pontos)

Értékelési szempont száma: 50

5.1.12. A közbeszerzésre irányadó feltételek [...]

A szerződés feltételei: [...]

Pénzügyi megállapodás: Megrendelő a beszerzést állami támogatásból kívánja megvalósítani. A jelen beszerzés tárgyát képező tervezés esetében a debreceni Észak-Nyugati Gazdasági Övezet kialakításával összefüggő közúti infrastruktúra-fejlesztések megvalósításáról szóló 1301/2023.(VII.19.) Korm. határozat 1. sz. mellékletének a KÖZÚT-4/A projekteleme

biztosítja a fedezetet. Tekintettel arra, hogy a későbbi megvalósítás (kivitelezés) várhatóan részben TOP PLUSZ pályázati forrás és részben állami forrás terhére fog történni, ezért a jelen tárgyi tervezések esetében a TOP_PLUSZ-1.3.2 pályázati felhívás követelményeinek meg kell felelni.”

3. Az ajánlatkérő a Kbt. Második Része, 81. § szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított a Vértesi út és 4. sz főút fejlesztése elnevezéssel szolgáltatásmegrendelés tárgyában, melynek 2025. december 23-án feladott ajánlati felhívása 2025. december 24-én, 862849-2025 számon jelent meg az Európai Unió Hivatalos Lapjában a TED-en. Az eljárás lefolytatására az EKR-ben EKR002515052025 azonosítószámon került sor (a továbbiakban: Vértesi úti eljárás). Az ajánlatkérő az ajánlati felhívást egy alkalommal módosította, amiről a 2026. január 30-án feladott korrigendum 2026. február 2-án, 74356-2026 számon jelent meg az Európai Unió Hivatalos Lapjában a TED-en.

4. A módosított ajánlati felhívás – jogorvoslati eljárás szempontjából releváns – rendelkezései:

„2.1. Eljárás

Cím: Vértesi út és 4. sz főút fejlesztése

Leírás: »Debrecen, Vértesi úti vasúti átjáró külön szintű keresztezésként való átépítése, és a 4. sz. főút csomópont fejlesztésének előkészítése keretében engedélyezési és kiviteli tervek elkészítése«

2.1.4. Általános információk

További információk:

22.) Az Ajánlat részét képezi a közbeszerzési dokumentumokban szereplő ártáblázat hiánytalanul beárazott példánya (Szakmai ajánlat).

24.) Ajánlatkérő a közbeszerzési dokumentáció részeként kiadott ártáblázat alapján, a szakmai ajánlat részeként kéri az ajánlattevőtől a tervezési díj megbontását BIM végrehajtási tervre, döntéselőkészítő dokumentációra, engedélyezési és kivitelezési tervdokumentációra.

27.) Jelen közbeszerzés a Kbt. 53. § (5) bekezdése alapján feltételes közbeszerzési eljárás. Ajánlatkérő tájékoztatja ajánlattevőket, hogy a jelen közbeszerzési eljárás keretében megkötésre kerülő szerződés a Magyarország 2025. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2024. évi LXXIV. törvény 68. Az állami beruházásokkal kapcsolatos szerződéskötések eljárási rendjének eltérő szabályairól szóló cím 251-255. §-aiban megfogalmazott rendelkezések hatálya alá tartozik, mely alapján Ajánlatkérő az állami beruházások költségellenőrzésének részletes szabályairól szóló 98/2025. (V. 12.) Korm. rendelet 1§ (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően az állami beruházásokért felelős miniszter részére költségellenőrzésre megküldi a legkedvezőbb érvényes ajánlatra (vagy ha Ajánlatkérő az írásbeli összegzésben a második legkedvezőbb ajánlatot tevőt is meg kívánja határozni, akkor a legkedvezőbb érvényes ajánlatot követő legkedvezőbb ajánlatra) vonatkozó dokumentációt. Amennyiben a miniszter költségellenőrzésére vonatkozó véleménye az ajánlatok elbírálásáról szóló írásbeli összegezés megküldését megelőzően a 253. § (1) bekezdése és a 254. § (3) bekezdése szerint nemleges tartalommal kerül Ajánlatkérő részére megküldésre, Ajánlatkérő a nemleges tartalmú döntést olyan ellenőrzési körön kívül eső, bizonytalan jövőbeli eseménynek tekinti, amelyre a szerződés megkötésére vagy teljesítésre képtelenné válása okaként hivatkozhat, azaz fenti esetekben Ajánlatkérő a közbeszerzési eljárást a Kbt. 75. § (2) bekezdés a) pontja alapján eredménytelenné nyilváníthatja. A közbeszerzési eljárás eredményeként a szerződés csak abban az esetben köthető meg a 2024. évi LXXIV. törvény 254. § (3) bekezdése alapján, amennyiben a miniszter költségellenőrzésre vonatkozó véleménye rendelkezésre áll, azonban, amennyiben a hivatkozott rendelkezésben rögzített határidő alatt a vélemény nem érkezik meg, úgy a

szerződés ennek hiányában is megköthető. A szerződés hatálybalépésének feltétele a hatályos Támogatási Szerződés szerinti teljes támogatási összeg Megrendelő számláján történő jóváírása és/vagy a szükséges fedezet Önkormányzat által történő megelőlegezése és/vagy saját forrásból történő biztosítása és minderről Vállalkozó Megrendelő által történő értesítése. A fenti feltétel teljesüléséről Megrendelő levélben értesíti a Tervezőt, mely levél kézhezvételét követő első munkanap tekinthető a szerződés hatálybalépési dátumának. Amennyiben a tervezési szerződés nem lép hatályba a szerződéskötést követő 6 hónapon belül, – Felek eltérő megállapodásának hiányában – a Szerződés megszűnik.

5.1. Rész: LOT-0001

Cím: Vértesi út és 4. sz főút fejlesztése

Leírás: A tervező kiválasztására irányuló közbeszerzési eljárás keretében a Debrecen, Vértesi úti vasúti átjáró különbszintű keresztezésként való átépítése, és a 4. sz. főút csomópont fejlesztés tervezési feladatainak ellátása valósul meg a hozzá tartozó csapadékvíz-elvezetéssel, útépítéssel gyalog- és kerékpárút építéssel és a kapcsolódó releváns közműépítésekkel (közvilágítás, hírközlés, ivóvíz, szennyvíz). [...] Tervező feladata: tervezési ütemterv, BIM végrehajtási terv, döntéselőkészítő dokumentáció, komplett – szükséges engedélyek, hozzájárulások, jogerős vízjogi létesítési engedélyek, építési engedélyek megszerzésére alkalmas – engedélyezési tervdokumentáció, valamint komplett kiviteli tervdokumentációk elkészítése. [...] Az elkészített méret- és mennyiségszámítás alapján a tervező feladata a kivitelezési közbeszerzési dokumentációhoz mellékelendő árazott és árazatlan tervezői költségvetések elkészítése a mennyiség számításnál használt ágazati tételrend alapján. A szerződéses feladatok jóváhagyási folyamatairól, mérőföldkövekről a tervezőnek ütemtervet kell készíteni, melyet a Megrendelő hagy jóvá. Az ütemtervet a Tervező a szerződés hatályba lépését követő 10 napon belül köteles benyújtani. [...] Megrendelő erre irányuló megrendelése esetén valamennyi tervezési szakági feladat vonatkozásában Tervező köteles a kivitelezés során a tervezői művezetést ellátni és rendelkezésre állni a szükséges mérnöknap időtartamban, legfeljebb a tervezési díj 5 %-ának erejéig. [...]

5.1.3. Becsült időtartam

Időtartam: 330 Napok

5.1.6. Általános információk [...]

Nem uniós forrásokból finanszírozott közbeszerzési projekt

A közbeszerzésre a kormányzati közbeszerzés megállapodás alkalmazandó: igen [...]

A teljesítési határidő naptári napokban értendő azzal, hogy a felhívás II.2.7) pontjában megadott 330 napos teljesítési határidő az alábbi teljesítési határidők összeadásával került meghatározásra, melybe a párhuzamos határidők nem kerültek beszámításra:

Tervezési ütemterv: a szerződés hatálybalépésétől számított 10 naptári napon belül.

BIM végrehajtási terv szállításának határideje a szerződés hatálybalépésétől számított 60 naptári napon belül.

Döntéselőkészítő dokumentáció szállítási határideje a szerződés hatálybalépésétől számított 120 naptári napon belül.

Engedélyezési tervdokumentáció szállítási határideje a BIM végrehajtási terv és a Döntéselőkészítő dokumentációban foglalt változat Megrendelő általi jóváhagyástól számított 120 naptári napon belül. [...]

Kivitelezési tervdokumentáció szállítási határideje az Engedélyezési tervdokumentáció Megrendelő általi jóváhagyástól számított 90 naptári napon belül. [...]

A fent említett határidők a (terv) dokumentációk leszállítására vonatkoznak. A szállítási határidő után 15 naptári napon belül van lehetősége Megrendelőnek és az általa megnevezett 3. félnek véleményezni a (terv) dokumentációkat, melyről a felek által aláírt jegyzőkönyv készül, melyben meghatározásra kerül a véleményezés során felmerült módosítások a (terv)

dokumentációra való átvezetésének maximális ideje 15 naptári nap. A megrendelő előteljesítést elfogad. A meghatározott teljesítési időtartamokba nem számít bele a hatósági/közműszolgáltatói jóváhagyások beszerzése.

5.1.10. Odaítélési szempontok

Kritérium:

Típus: Minőség

Leírás: 1. A teljesítésbe bevonásra kerül legalább 1 fő olyan szakember, aki új 2x1 sávós útépités tervezésében gyakorlattal rendelkezik (igen/nem)

Kategória az odaítélési szempont súlya: Súlyozás (pontok, pontos)

Értékelési szempont száma: 10

Kritérium:

Típus: Minőség

Leírás: 2. A teljesítésbe bevonásra kerül legalább 1 fő olyan szakember, aki új külön szintű közúti és vasúti keresztezés tervezésében gyakorlattal rendelkezik (igen/nem)

Kategória az odaítélési szempont súlya: Súlyozás (pontok, pontos)

Értékelési szempont száma: 10

Kritérium:

Típus: Minőség

Leírás: 3. A teljesítésbe bevonásra kerül legalább 1 fő olyan szakember, aki csapadékvízvezetés tervezésében gyakorlattal rendelkezik (igen/nem)

Kategória az odaítélési szempont súlya: Súlyozás (pontok, pontos)

Értékelési szempont száma: 10

Kritérium:

Típus: Minőség

Leírás: 4. A teljesítésbe bevonásra kerül legalább 1 fő olyan szakember, aki közvilágítás tervezésében gyakorlattal rendelkezik (igen/nem)

Kategória az odaítélési szempont súlya: Súlyozás (pontok, pontos)

Értékelési szempont száma: 10

Kritérium:

Típus: Minőség

Leírás: 5. A teljesítésbe bevonásra kerül legalább 1 fő olyan szakember, aki jelzőlámpás forgalomirányítás összehangolásának tervezésében szerzett gyakorlattal rendelkezik (igen/nem)

Kategória az odaítélési szempont súlya: Súlyozás (pontok, pontos)

Értékelési szempont száma: 10

Kritérium:

Típus: Ár

Leírás: 6. Ajánlati ár (bruttó HUF)

Kategória az odaítélési szempont súlya: Súlyozás (pontok, pontos)

Értékelési szempont száma: 50

5.1.12. A közbeszerzésre irányadó feltételek [...]

A szerződés feltételei: [...]

Pénzügyi megállapodás: A Megrendelő a beszerzést állami támogatásból kívánja megvalósítani. A beszerzés tárgyát képező tervezés esetében a 1305/2023. (VII.19.) Korm. hat. a debreceni Déli Gazdasági Övezet infrastrukturális fejlesztése előkészítéséhez és egyes elemek ütemezett megvalósításához szükséges intézkedésekről szóló 1025/2022. (I. 27.) Korm. hat. mód. DGÖKÖZÚT-11 azonosítójú »Debrecen DNY-i városrész elérésének javítása« projektet biztosítja a fedezetet Előleg igénylésére nincs lehetőség.”

5. A Kishegyesi úti eljárásban és a Vértesi úti eljárásban (a továbbiakban együtt: mindkét közbeszerzési eljárás) az ajánlatkérő 2026. február 2-án adott kiegészítő tájékoztatásokat, amelyekben a jogorvoslati eljárás tartalmát érintő kérdés-válasz nem volt.

6. A Kishegyesi úti eljárásban a 2026. február 11-én 10:00 órai ajánlattételi határidőig 9 ajánlat érkezett, ajánlatot tett a kérelmező, az I. r. részvételi szándékát jelző érdekelt és a II. r. részvételi szándékát jelző érdekelt is. Az ajánlati árak a következők voltak:

VIA FUTURA Kft.	279.120.600.-Ft
II. r. részvételi szándékát jelző érdekelt	353.822.000.-Ft
Kérelmező	376.428.000.-Ft
I. r. részvételi szándékát jelző érdekelt	422.783.000.-Ft
FLAVUS Mérnökiroda Kft.	430.339.500.-Ft
VOANLVEZETŐ Kft.	431.800.000.-Ft
TERV-TÁR BT	494.681.003.-Ft
UTIBER Kft.	649.338.300.-Ft
FŐMTERV Zrt.	717.232.500.-Ft

Az egyes tervezési fázisokhoz megadott összegezett tervezési díj a kérelmező és a II. r. részvételi szándékát jelző érdekelt (a továbbiakban: II. r. érdekelt) ártáblázatában a következőképpen alakult a teljes ajánlati árhoz viszonyítva:

Építményinformációs modell (BIM) végrehajtási terv	10%
Döntéselőkészítő dokumentáció	20%
Engedélyezési tervdokumentáció	40%
Kiviteli tervdokumentáció	30%

A többi ajánlattevő esetén ezek az értékek sem a fenti értékekkel, sem valamely másik ajánlattevő értékeivel nem egyeztek meg.

7. A Vértesi úti eljárásban a 2026. február 11-én 10:00 órai ajánlattételi határidőig 8 ajánlat érkezett, ajánlatot tett a kérelmező, az I. r. részvételi szándékát jelző érdekelt és a II. r. érdekelt is. Az ajánlati árak a következők voltak:

Kérelmező	213.614.400.-Ft (helyesen: 213.614.000.-Ft)
II. r. részvételi szándékát jelző érdekelt	252.095.000.-Ft
VOANLVEZETŐ Kft.	304.800.000.-Ft
I. r. részvételi szándékát jelző érdekelt	319.684.400.-Ft
VIA FUTURA Kft.	338.455.000.-Ft
FŐMTERV Zrt.	365.760.000.-Ft
TERV-TÁR BT	375.920.000.-Ft
UTIBER Kft.	429.895.000.-Ft

Az egyes tervezési fázisokhoz megadott összegezett tervezési díj a kérelmező és a II. r. érdekelt ártáblázatában a következőképpen alakult a teljes ajánlati árhoz viszonyítva:

Építményinformációs modell (BIM) végrehajtási terv	10%
Döntéselőkészítő dokumentáció	20%
Engedélyezési tervdokumentáció	40%
Kiviteli tervdokumentáció	30%

A többi ajánlattevő esetén ezek az értékek sem a fenti értékekkel, sem valamely másik ajánlattevő értékeivel nem egyeztek meg.

8. Az ajánlatkérő 2026. február 24-én mindkét közbeszerzési eljárásban hiánypótlási felhívást küldött egyes ajánlattevőknek. Mindkét közbeszerzési eljárásban valamennyi felhívott ajánlattevő teljesítette a hiánypótlást.

9. Az ajánlatkérő 2026. február 27-én a Kishegyesi úti eljárásban árandokolást kért az értékelés szerinti első két helyen álló ajánlattevőtől, azaz a VIA FUTURA Kft.-től és a II. r. érdekelttől. A 2026. március 5-i határidőig a VIA FUTURA Kft. nem nyújtott be árandokolást, a II. r. érdekelt a benyújtott árandokolását teljes terjedelmében üzleti titokká nyilvánította a következő indokolással:

„A Kbt. 44. szerint elkülönített módon benyújtott árandokolás üzleti titokként kezelésének indokai az alábbiak:

- a megajánlott ajánlati ár indokolása olyan bizalmas információ, melynek megismerése a konkurens vállalkozások részéről lehetővé teszi, hogy a későbbi közbeszerzési és beszerzési eljárások során előzetesen az ajánlati árunk kalkulációját elvégezhessek, és saját ajánlati árukat ehhez igazíthassák, az árképzés módszertanának, a működési költségek tételes bontásának, a béradatoknak vagy a haszonkulcs mértékének nyilvánosságra hozatala olyan információkat tárna fel, amelyek az Ajánlattevő teljes üzletpolitikájára, piaci stratégiájára, gazdasági stabilitására vonatkozó érzékeny adatokat jelentenek. Ezekből közvetlen következtetéseket lehetne levonni a társaság tárgyalási pozíciójára, működési hatékonyságára és hosszú távú üzleti terveire.

- az ajánlati üzleti titokká minősített részei olyan, plusz információkat jelentenének a konkurens vállalkozások részére, mely nyilvános kezelése pontosan megismertetné a versenytársakkal az üzletpolitikánkat, munkabéreinket, központi irányítási költségeinket, az ajánlati árunk számításának módszerével előzetesen kalkulálhatnák az ajánlati árunkat, mely figyelembevételével jogosulatlan előnnyel indulnának más közbeszerzési eljárásokban, vagy beszerzési eljárásokban. E körben kiemelendő az, hogy jelenleg is van több olyan hasonló tárgyú közbeszerzési eljárás folyamatban amelyen Ajánlattevő ajánlatot nyújt, vagy nyújtott be [...] és az árandokolás nyilvánosságra hozatala esetén ezen közbeszerzési eljárásokban Ajánlattevőt versenyhátrány érné. Az üzleti titokká minősített adatok versenytársak általi megismerése a jövőbeli beszerzési és közbeszerzési eljárásokban közvetlen versenyhátrányt jelentenének az Ajánlattevő számára. A konkurensok ugyanis az így megismert költségszint és nyereségkulcs alapján már előre be tudnák árazni a saját ajánlatukat, ellehetetlenítve a tisztességes versenyt.

- az ajánlati árandokolás nyilvánosságra hozatala esetén a konkurens vállalkozások megismernék azokat az információkat, melyek az Ajánlattevő részére versenyelőnyt jelentenek: az árképzésének módszerét.

A fentiekben rögzített általános elvek mellett az alábbi, konkrét költségekre vonatkozó érvelés indokolja az ajánlati ár adott indokolás egyes részeinek üzleti titokként történő kezelését. Ezek az indokok elválaszthatatlanul kapcsolódnak a tárgyi eljáráshoz, mivel a résztvevő szakemberek teljesítéséhez rendelt munkaidő-ráfordítás és a hozzájuk kapcsolódó bérköltség számítása ezen tényezők figyelembevételével végezhető el.

A fentiekben rögzített általános elvek mellett szükséges működési költségekre, központi irányításra és a haszonra vonatkozó számítás bemutatása is. Ezen indokok szoros összefüggésben állnak a tárgyi eljárással, mivel a működés fenntartásához kapcsolódó költségek, a központi irányítás biztosításának ráfordításai, valamint a kalkulált haszon mértéke mind olyan tényezők, amelyek elválaszthatatlanok a teljesítés tényleges gazdasági megalapozottságának igazolásától.

- Munkavállaló munkabére:

Az árandoklásában szerepelnek a teljesítésben közreműködő munkavállaló, valamint a részére fizetett munkabér. A munkabér alapvetően a munkáltató és a munkavállaló közötti szerződéses kapcsolat egyik legfontosabb eleme. A Polgári Törvénykönyv szerint üzleti titok minden olyan, a gazdasági tevékenységhez kapcsolódó tény, adat vagy információ, amelynek titokban maradásához a jogosultnak méltányolható érdeke fűződik, és amelyet titokban is tartanak. Ebből következően az Ajánlattevő jogosan tekintheti a konkrét munkavállalóhoz

rendelhető munkabért üzleti titoknak, amelynek nyilvánosságra kerülése hátrányosan érintené gazdasági érdekeit.

A teljesítésbe bevont munkavállaló munkabérének üzleti titokká minősítése az Ajánlattevő piaci versenyképességét védi. Ha a konkurens cégek, mint ellenérdekelt ajánlattevők megismernék az ajánlatban alkalmasságiként nevesített munkavállalók konkrét bérét, könnyebben »elcsábíthatnák« a munkavállalókat, figyelembe véve, hogy kamarai nyilvántartásban munkavállalóink elérhetősége szerepel, továbbá könnyen következtetni tudnának az Ajánlattevő bérpolitikájára, gazdasági helyzetére. Tekintettel arra, hogy Ajánlattevő vidéken működő társaság [...], megalapozottan felmerül annak a kockázata, hogy egy tőkeerős, budapesti székhelyű versenytárs a bér- és működési adatok megismerésével hátrányos helyzetbe hozza, illetőleg működésében ellehetetleníti az Ajánlattevőt, különösen abban az esetben, ha több, jelenleg is több ajánlattevőnél foglalkoztatott mérnök részére tesz ajánlatot.

Az árándokolás részeiben szereplő bér adatok és személyhez köthető munkavállalói információk személyes adatnak minősülnek az (EU) 2016/679 rendelet (GDPR) szerint. Ezek nyilvánosságra kerülése adatvédelmi incidenshez vezetne, amely a munkavállalók magánszféráját sértené, és az Ajánlattevő számára jogi felelősséget is eredményezhetne. A munkabérek és ráfordítási adatok titokban tartása ezért kettős jogi kötelezettség: egyrészt üzleti titok, másrészt személyes adatok védelmét szolgáló intézkedés.

- Adminisztrációs költség védelmének indokolása:

Az adminisztrációs/ működési költségek tételes bemutatása közvetlenül feltárja a társaság belső gazdálkodási struktúráját. Ezek olyan adatok, amelyek az Ajánlattevő teljes működését átláthatóvá teszik, és nyilvánosságra kerülésük esetén a versenytársak pontos képet kapnának arról, milyen költségszint mellett képes az Ajánlattevő a piacon ajánlatot tenni. Ha az Ajánlattevő működési költségeinek részletei nyilvánosságra kerülnének, az lehetővé tenné a konkurensok számára annak előzetes kalkulálását, hogy milyen fix költségekkel, milyen haszonkulccsal és mekkora tartalékképzéssel alakítja ki az Ajánlattevő az árait. Ezen információk birtokában a versenytársak tudatosan olyan ajánlatot tehetnének, amely minimálisan kedvezőbb az Ajánlattevő áránál, ezáltal indokolatlan és jogtalan versenyelőnyhöz jutnának. A működési költségekhez kapcsolódó adatok ismeretében az alvállalkozók és szállítók is pontosan látnák az Ajánlattevő költségkereteit, ami az Ajánlattevő piaci és tárgyalási pozícióját jelentősen gyengítené. Az üzleti titok védelme a költségszerkezet tekintetében indokolt, mivel annak nyilvánosságra kerülése a versenytársak számára előnyt biztosítana a piaci árképzésben; a működési költség részletezése az Ajánlattevő gazdasági működésének stabilitását, belső költségstruktúráját és üzletpolitikai döntéseit fedné fel.

További kockázatot jelent, hogy egy tőkeerős piaci szereplő a bér- és működési adatok birtokában akár a teljes vállalkozást is felvásárolhatná. Ez a lehetőség nemcsak az Ajánlattevő önálló piaci jelenlétét veszélyeztetné, hanem a helyi munkahelyek fennmaradását is. A kiszolgáltatottság abból fakadna, hogy a nyilvánosságra került adatok alapján a nagyobb tőkeerejű versenytárs pontosan fel tudná mérni a vállalkozás gazdasági helyzetét, és így könnyebben tudna olyan felvásárlási ajánlatot tenni, amelynek visszautasítása hosszú távon ellehetetlenítené az Ajánlattevőt. A módszertan és az arány megadásra kerül, a tételes bontás üzleti titok.

- Központi irányítás költsége:

Működési költség védelmének indokait ennél a költségnemnél is figyelembe vette Ajánlattevő, a központi irányítás költsége annak részletes összetétele és összegezésük munkabér elemeket tartalmaz, amely az Ajánlattevő egyedi költségstruktúráját fedi fel, ezek nyilvánosságra hozatala és versenytársak általi megismerhetősége aránytalan versenykárt okozna Ajánlattevőknek.

A számítás módszerének, és annak összecszerűségéhez való hozzáférés a versenytársak számára aránytalan előnyt biztosítana, az Ajánlattevő számára pedig versenykárt okozna, különös tekintettel arra, hogy ezekből közvetlenül következtenni lehetne az erőforrásallokációra, és a működés hatékonysági szintjeire. Mindezek alapján a központi irányítás költségeinek nyilvánosságra hozatala nem szolgálna közérdeket, ugyanakkor aránytalan versenyhátrányt okozna Ajánlattevőnek. A központi irányítás versenytársak általi megismerésre akár kárt is okozhat Ajánlattevőnek.

- Eredmény, haszon, nyereségadó:

Az ajánlat tartalmaz ésszerű vállalkozói nyereséget. Az eredmény, haszon pontos mértéke ugyanakkor üzleti titoknak minősül, mivel annak nyilvánossá válása feltárná az Ajánlattevő árképzési stratégiáját és minimális díjszintjeit. Ezen információ birtokában a versenytársak más szerződésekben és piaci megállapodásokban is érvényesíthetnék ezeket az árakat, ami az Ajánlattevő számára aránytalan versenyhátrányt jelentene. A nyereségadó pedig azért tekintendő üzleti titoknak, mert abból az eredmény, haszon egyszerű matematikai művelettel kiszámítható.

A fentiek alapján az Ajánlattevő az ajánlati árindokolást üzleti titokká minősíti.

Az indokolásának nyilvános kezelése, nyilvánosságra hozatala a gazdasági tevékenységünk vonatkozásában aránytalan érdeksérelmet jelentene, tekintettel arra, hogy az árképzésünk nyilvánossá tétele a konkurens versenytársaknak lehetőséget adna arra, hogy a következő beszerzési és közbeszerzési eljárásokban az ajánlati árunkat előzetesen kikalkulálják, saját áraikat ahhoz igazítsák, ezzel versenyelőnyt szerezve az adott szegmens közbeszerzési eljárásaiban, mely cégünknek jelentős anyagi és forgalmi veszteséget okoz. A versenyhátrány csak abban az esetben kiküszöbölhető ki, ha az Ajánlatkérő gondoskodik arról, hogy a törvény által védett titok ne kerüljön nyilvánosságra, ne juthasson illetéktelen személy tudomására, és az adatok védelme biztosított legyen.

Az ajánlati ár részleteinek nyilvánosságra hozatala torzíthatja a versenyt, mert a jövőbeni eljárásokban a versenytársak előre kalkulálhatnak az Ajánlattevő árazási stratégiájával. Ez ellentétes lenne a Kbt. 2. (1) bekezdésében rögzített alapelvekkel (különösen a verseny tisztaságának biztosításával), valamint az Európai Unió közbeszerzési irányelveinek céljaival, amelyek a tisztességes és torzítatlan versenyt kívánják garantálni.

Az ajánlati ár részletes indokolása olyan módszertani számítási elemeket tartalmaz, amelyek a vállalkozás egyedi üzleti know-how-jának részét képezik. A know-how, mint szellemi alkotás a Ptk. 2:47. szerinti üzleti titok védelme alatt áll, továbbá az Európai Parlament és Tanács (EU) 2016/943 irányelve is előírja a bizalmas üzleti információk védelmét.

Ezek nyilvánosságra kerülése társaság szellemi tőkéjét veszélyeztetné. Az ajánlatban szereplő számítási módszerek, bérstruktúra, haszonkulcs és költségelosztás olyan, belső fejlesztésű gazdálkodási modell részét képezik, amely önálló gazdasági értéket képvisel. Ezek az adatok harmadik fél számára értékes információként felhasználhatók, így jogszerűen minősülnek üzleti titoknak a Ptk. 2:47. értelmében. Az ajánlati árindokolás nyilvánosságra hozatala nem szolgálna arányos közérdeket, ugyanakkor súlyos és helyrehozhatatlan versenyhátrányt okozna az Ajánlattevőnek. A közérdek és a magánérdek ütközése esetén a Kbt. és az Infotv. alapján is az arányosság elvét kell érvényesíteni, amely szerint az üzleti titok védelme elsőbbséget élvez, ha a nyilvánosságra hozatal nem indokolt a közpénz-felhasználás átláthatósága szempontjából. Az Ajánlattevő vidéki székhelyű, regionális szereplő, amelynek működése közvetlenül hozzájárul a helyi munkahelyek fenntartásához és a térségi gazdaság stabilitásához. Az üzleti titkok nyilvánosságra kerülése olyan versenyhátrányt idézne elő, amely a vállalkozás piaci pozícióját, megrendelésállományát és ezáltal a foglalkoztatást is veszélyeztetné. A titokvédelem így nem csupán magánérdek, hanem gazdasági és társadalmi szempontból is indokolt.”

10. Az ajánlatkérő 2026. február 27-én a Vértesi úti eljárásban is árándokolást kért az értékelés szerinti első két helyen álló ajánlattevőtől, azaz a kérelmezőtől és a II. r. érdekelttől. A 2026. március 5-i határidőig mindkét felhívott ajánlattevő benyújtotta árándokolását, amelyeket teljes terjedelmükben üzleti titokká nyilvánítottak a II. r. érdekelt Kishegyesi úti eljárásban tett indokolással megegyező szövegezésű indokolással.

11. Az ajánlatkérő 2026. március 11-én mindkét közbeszerzési eljárásban azonos tartalommal felvilágosítást kért a kérelmezőtől és a II. r. érdekelttől a következők szerint:

„Ajánlatkérő a benyújtott ajánlatok, valamint az azokhoz kapcsolódóan benyújtott árándoklások vizsgálata során olyan körülményeket észlelt, amelyek tisztázása érdekében szükségesnek tartja az ajánlattevők részéről további felvilágosítás megadását.

Az ajánlatok és az árándoklások áttekintése során az Ajánlatkérő az alábbiakat állapította meg:

1. Az árándoklásokhoz kapcsolódó üzleti titokká nyilvánítás indoklásaként benyújtott szöveg a fenti két ajánlattevő dokumentumaiban szó szerinti egyezőséget mutat, beleértve az elütéseket és/vagy a helyesírási hibákat és/vagy helytelen szóhasználatokat is.

2. Az ajánlatok részeként benyújtott ártáblázatok összevetése alapján megállapítható, hogy a két ajánlattevő az egyes tervezési feladatok (»Építményinformációs modell (BIM) végrehajtási terv«, »Döntéselőkészítő dokumentáció«, »Engedélyezési tervdokumentáció«, »Kiviteli tervdokumentáció«) között azonos belső arányok mentén bontották meg az árakat, vagyis a fenti tervtípusok esetében az ajánlati ár felosztása mindkét ajánlat esetében azonos árképzési metodikát és arányrendszert mutat a következőképpen: az »Építményinformációs modell (BIM) végrehajtási terv« megnevezésű oszlopban rögzített értékeknek a kétszerese jelenik meg a »Döntéselőkészítő dokumentáció« oszlopban feltüntetett értékeknél, négyszerese az »Engedélyezési tervdokumentáció« oszlop értékeinél, háromszorosa a »Kiviteli tervdokumentáció« oszlop értékeinél és tízszerese az »Összesen« oszlopban rögzített értékeinél.

3. Ajánlatkérő megállapította továbbá, hogy a tárgyi közbeszerzési eljárással párhuzamosan folyamatban lévő és azonos eljárást megindító dátummal és ajánlattételi határidővel futó [...] a Cívis Komplex Mérnök Kft., valamint a Pannonway Építő Kft. szintén ajánlatot tettek. Az említett eljárásban benyújtott ajánlatok részeként csatolt ártáblázatok összevetése alapján szintén megállapítható, hogy a két ajánlattevő az egyes tervezési feladatok (»Építményinformációs modell (BIM) végrehajtási terv«, »Döntéselőkészítő dokumentáció«, »Engedélyezési tervdokumentáció«, »Kiviteli tervdokumentáció«) között azonos belső arányok mentén bontották meg az árakat, vagyis a fenti tervtípusok esetében az ajánlati ár felosztása ezen eljárásban is mindkét ajánlat esetében azonos árképzési metodikát és arányrendszert mutat a következőképpen: az »Építményinformációs modell (BIM) végrehajtási terv« megnevezésű oszlopban rögzített értékeknek a kétszerese jelenik meg a »Döntéselőkészítő dokumentáció« oszlopban feltüntetett értékeknél, négyszerese az »Engedélyezési tervdokumentáció« oszlop értékeinél, háromszorosa a »Kiviteli tervdokumentáció« oszlop értékeinél és tízszerese az »Összesen« oszlopban rögzített értékeinél.

A fentiekre tekintettel megállapítható, hogy nem csupán adott eljáráson belül egyezik meg az ajánlattevők árképzése, hanem a két egymástól független közbeszerzési eljárásban is mindkét ajánlattevő árképzése ugyanazon metodikát tartalmazza.

A fentieken túlmenően továbbá az is kiemelendő tény, hogy a Pannonway Építő Kft. »Debrecen, Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztése – tervezés« tárgyú közbeszerzési eljárásban, az árándokláshoz kapcsolódó üzleti titokká nyilvánítás indoklásaként benyújtott szövege szó szerinti egyezőséget mutat – beleértve az elütéseket és/vagy a helyesírási hibákat és/vagy helytelen szóhasználatokat is – a Cívis Komplex Mérnök Kft. [...] tárgyú eljárásba benyújtott árándoklásához kapcsolódó üzleti titokká nyilvánítás indoklásával.

A fenti körülményekre tekintettel az Ajánlatkérő kéri, hogy a Cívis Komplex Mérnök Kft., valamint a Pannonway Építő Kft. ajánlattevő szíveskedjen részletes felvilágosítást adni az alábbiak tekintetében:

- milyen módszertan, számítási logika, költségkalkulációs elvek vagy egyéb szakmai megfontolások alapján került sor az ajánlati ár egyes tervezési feladatok (»Építményinformációs modell (BIM) végrehajtási terv«, »Döntéselőkészítő dokumentáció«, »Engedélyezési tervdokumentáció«, »Kiviteli tervdokumentáció«) közötti felosztására;
- milyen körülmény magyarázza, hogy a két ajánlatban szereplő ártáblázatok azonos belső arányokat tartalmaznak a dokumentum típusok/tervtípusok esetében;
- milyen okból egyezik meg szó szerint az árindokláshoz kapcsolódó üzleti titokká nyilvánítás indoklásának szövege jelen eljárásban a két ajánlatban és a két, önállóan lefolytatásra kerülő eljárásban egyaránt;
- milyen körülmény indokolja, hogy a két ajánlattevő a fent hivatkozott, párhuzamosan zajló közbeszerzési eljárásban benyújtott ajánlataiban is azonos belső arányok mentén osztotta fel az ajánlati árat az egyes tervezési feladatok között, továbbá, hogy mindkét eljárásban azonos árképzést alkalmazott mindkét gazdasági szereplő.

Ajánlatkérő kéri továbbá, hogy felvilágosításuk keretében – szükség esetén – térjenek ki arra is, hogy az ajánlat összeállítása során milyen belső eljárásrend, kalkulációs folyamat vagy sablon alkalmazása történt, amely a fenti egyezések kialakulását eredményezhette.

Ajánlatkérő felhívja az ajánlattevők figyelmét, hogy a felvilágosítás célja az ajánlatok tartalmának egyértelművé tétele és az ajánlatok közötti esetleges egyezések hátterének tisztázása, annak érdekében, hogy az ajánlatok bírálata a közbeszerzési eljárás alapelveivel, különösen a tisztességes verseny és az átláthatóság követelményével összhangban történhessen.

A felvilágosítás megadása kapcsán nyomatékosan felhívjuk a Tisztelt Ajánlattevők figyelmét a Kbt.-ben foglalt verseny tisztaságának elvére, valamint Ajánlatkérő Kbt. 36. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettségére.”

12. A II. r. érdekelt felvilágosítása szerint:

„[...] Ajánlatkérő alacsony árindokoláskérése alapján Árindokolást állítottunk össze. Ehhez felhasználtuk a NIF Zrt. által korábban kiadott 5 db táblázatból álló módszertan szerinti részletes számításokat.

Árindokolásunk egy részét üzleti titokká nyilvánítottuk, mert a kiadott információk a jelenleg folyó közbeszerzések során egy iratbetekintés esetén olyan információkat adhatnak a versenytársainknak, amelyek a kicsi pozícióinkat ronthatják azzal, hogy versenytársaink bele látnak az üzleti kalkulációinkba és piaci stratégiánkba. Az üzleti titokká nyilvánítás Ajánlatkérők által méltányolható szövegezését egy korábbi Alacsony árindokolásunk Üzleti titokká nyilvánítási részéből származtattuk, ahol a Cívis Komplex Kft.-vel közös ajánlattevőként pályáztunk.

Jelen felvilágosításunkat tisztelt Ajánlatkérő által kiadott felvilágosítás kérés metodikáját követve állítottuk össze: [...]

1. pont: [...]

Ajánlattevő válasza:

A tervezési díjak meghatározása során minden feladatot specifikusan és lokálisan kezelünk. A kollégáink díjazása és a bruttó fedezeti összegek a stratégiai tervezésünk alapján meghatározott, a kalkulációnk során szakterületenként és szakemberenként kiszámítjuk a tervezési diszpozícióban leírt feladatokhoz szükséges időráfordításokat. Ezeket az Alacsony árindokolásunkban részletesen be is mutattuk. Ezután elemezzük a feladat végrehajtása érdekében szükséges egyeztetéseket, és hozzárendeljük a szakembereink rendelkezésre állási

idejét. Megkérjük az ismert Alvállalkozók ajánlatait. Kiszámítjuk a dokumentálási költségeket, engedélyezési díjakat, utazási költségeket, egyéb költségeket, tartalékot képezzünk, és ezek összegeként meghatározzuk az ajánlati összeget.

A BIM (Building Information Modeling) végrehajtási terv csak egy része a BIM alapú tervezésnek. A BEP (BIM Execution Plan), vagyis a BIM végrehajtási terv és a BIM modell készítése vállalkozásunk részéről az Autodesk szoftvereivel történik. A munka során a felhasznált szoftverek tulajdonságaiból adódóan nem különíthető el élesen a BIM modellezés a tervezéstől, ezért nehéz is meghatározni azt, hogy az milyen részét, hány százalékát képezi a tervezési feladatnak.

A mi számításunk szerint a BEP előállítása az Ajánlatkérő által kiadott EIR (Exchange Information Requirements) alapján készül, mivel ilyen a kiadott dokumentációban nem szerepelt itt az Építési és Közlekedési Minisztérium (ÉKM) gyakorlatát vettük figyelembe és így ennek az összeállítás a teljes tervezési feladatnak a 10 %-át jelenti. Ez a többi tervezési munkáink során is ekkora részt jelent a tervezési díjból.

A Döntéselőkészítő tanulmányra (DET) abban az esetben van szükség, ha a projekthez korábban semmilyen előzményterv, sem DET, sem Tanulmányterv, vagy semmilyen ajánlatkérői előkészítés nem készült, ami alapján Ajánlatkérő pontos tervezési diszpozíciót tudna adni az Ajánlattevők részére. A célja a megoldási változatok kissé részletesebb, de nem tanulmánytervi szintű bemutatása, változatelemzés készítése, a döntéshozók részére a döntéshez szükséges információk átadása. Az ajánlatadás időszakában mivel előzménytervezés nem történt Ajánlattevőnek a projekttel kapcsolatban nem áll rendelkezésére pontos információ, ezért ezen munkarészre fordítandó idő kiszámítása teljesen pontosan lehetetlen, de a gyakorlatunk alapján ilyen esetben felvázoljuk már az ajánlatadás időszakában a lehetséges műszaki alternatívákat, tapasztalt szakembereinkkel áttekintjük az ehhez szükséges erőforrás felhasználásainkat, mely ebben a projektben a DET elkészítéséhez a teljes tervezési feladatnak a 20 %-át jelenti.

Engedélyezési tervek (ET) készítés díjának pontos meghatározásához szükséges lenne ismerni a DET alapján meghozandó Megrendelői döntéseket. Ez az információ részünkre még messze nem áll rendelkezésre, ezért az engedélyezési tervek készítését úgy kalkuláljuk, hogy a DET alapján várható döntéseket már az ajánlatadás időszakában elemezzük, és ebből meghatározzuk az ET előállításához szükséges ráfordításainkat. Figyelembe vettük és elemeztük a kockázatokat. Ez jelen projektben a teljes tervezési díj 40 %-át jelenti.

A Kiviteli tervek (KT) készítésének díját úgy határozzuk meg, hogy az Engedélyezési tervekhez hasonlóan már az ajánlatadáskor elemezzük a várható műszaki megoldásokat, majd meghatározzuk a KT előállításához szükséges erőforrásokat. Figyelembe vettük és elemeztük a kockázatokat. Ez jelen projektben a teljes tervezési díj 30 %-át jelenti.

Az ET elkészítése azért is magasabb részarány a tervezési díjból, mert a felhasznált tervező szoftverek és a tervezési gyakorlatunk már ezen a szinten olyan feldolgozást eredményeznek, amely közelít a KT szinthez, de mindenképpen jóval túlmutat az ET szintjén. Ez az engedélyezési eljárások görbülékenysége miatt előnyös, és véleményünk szerint szükséges.

2. pont: [...]

Ajánlattevő válasza:

Arról nincs ismeretünk, és természetesen magyarázatot sem tudunk adni, hogy ebben az eljárásban az egyik versenytársunk a Cívis Komplex Kft. milyen elvek, és módszertan alapján számította az ajánlati árát, és miért ugyanolyan arányban osztotta meg a BEP, DET, ET és KT készítés tervezési díját. Az előző pontban bemutattuk a mi kalkulációnkat.

Nem tudjuk, hogy milyen körülmény vezetett az egyezőséghez, mivel eddig arról sem tudtunk, hogy egyezőség van. A kettő cég között egyeztetés nem történt.

Ajánlattevő gondolatai:

Az elmúlt évben három, jelenleg is folyó, le nem zárt közbeszerzési eljárásban is közös ajánlattevőként szerepelünk Cívis Komplex Kft.-vel. Azokban az eljárásokban természetesen sokat egyeztettünk, de egyikben sem kellett belső arányokat megajánlani, hanem csak a teljes tervezési díjat, így ez nem támasztja alá, hogy ebben az eljárásban mindkét ajánlattevő részéről azonos belső arányok kerültek meghatározásra.

Sokkal inkább alátámaszthatja az azonos belső arányokat mindkettőnk munkája során (részünkről az elmúlt 31 évben) tapasztaltak, mivel közel azonos cégméretek és felépítés mellett hasonló arányok jöhetnek létre akár a már megvalósult, akár az ezután megvalósítandó tervezéseknél.

Az, hogy nagyságrendileg is hasonló árakat adott mindkét ajánlattevő, illetve az ártáblázatot is hasonló belső arányokkal készítette, arra enged következtetni, hogy mindkét ajánlattevő valószínű hasonló módon és reálisan gondolkozik.

3. pont: [...]

Ajánlattevő válasza:

Az 1. pontban adott válaszukban részletesen leírtuk az árképzésünk módszertanát, elveit logikáját. Mivel a kettő projekt (Kishegyesi út és Vértesi út is) hasonló feladatokat jelent, és ugyanolyan városi környezetben valósul meg, ezért a mi számításunk szerint mindkét eljárásban ugyanazok a belső arányok jöttek ki.

Arról nincs ismeretünk, és az idevezető körülményt sem ismerjük, hogy a Cívis Komplex Kft. számításai során miért ugyanolyan belső arányok születtek mindkét eljárásban.

Esetleg az előző pontban leírt gondolatainkat tudnánk itt megismételni, de azok csak gondolatok, és nem tények.

4. pont: [...]

Ajánlattevő válasza:

Pannonway Kft. az EKM közbeszerzési eljárásaiban rendszeresen üzleti titokká igyekezett nyilvánítani az árindokolásait, tekintettel arra, hogy a versenytársak egy esetleges iratbetekintés során ne ismerjék meg az üzleti titkainkat, de azt az ajánlatkérők a nem megfelelő indoklásra hivatkozva rendszeresen elutasították.

Amint a 2. pontban is az Ajánlattevő gondolatainál leírtuk, az elmúlt évben három, jelenleg is folyó, le nem zárt közbeszerzési eljárásban is közös ajánlattevőként szerepelünk Cívis Komplex Kft.-vel. Azokban az eljárásokban természetesen sokat egyeztettünk, és azt tapasztaltuk, hogy Cívis Komplex Kft. rendelkezett olyan indoklás rendszerrel, amely alapján az alacsony árindokolásaikat rendszeresen elfogadták, és közös ajánlatunknál is elfogadták. Ez konkrétan a »Nyíregyháza északi elkerülő út előkészítése kiviteli tervvel bezárólag« tárgyú közbeszerzési eljárásban a tervezői művezetés alacsony árindokolásában történt (Ajánlatkérő ÉKM).

Ezt az indokolást mi megtanultuk, szó szerint átvettük, és azóta az eljárásainkban sikerrel ezt alkalmazzuk. Ez történt jelen eljárásban is, ez okozza az egyezést.

Az indoklás szövege pedig azért az, amit változatlanul leírtunk, mert ez valóban leírja az elképzelésünket és elvárásunkat az üzleti titokkal kapcsolatban. Ezért is vettük át azt.

5. pont: [...]

Ajánlattevő válasza:

Az ajánlat összeállítása során alkalmazott eljárásrendet, a belső arányok kialakítását az 1. pontban adott válaszukban részletesen ismertettük. Bemutattuk a projektben végzett kalkuláció folyamatát. Semmilyen sablonok alkalmazása nem történt. A Kishegyesi úti eljárásban és a Vértesi úti eljárásban is ezt az elvet követtük.

Arról ismeretünk nincs, hogy a Cívis Komplex Kft. milyen számítási módot követett.

A Kishegyesi úti eljárásban és a Vértesi úti eljárásban is a Pannonway Kft. és a Cívis Komplex Kft. egymásnak versenytársai.

Nem ismerjük a Cívis Komplex Kft. ajánlatát, ebben köztünk egyeztetés nem történt. Jelen versenyhelyzetben a Kishegyesi út esetén a Via Futura Kft. adta a legalacsonyabb árat, mi csak a második helyen állunk, a Cívis Komplex Kft. a harmadik helyet foglalja el.

A Vértesi úti eljárásban a Cívis Komplex Kft. adta a legalacsonyabb ajánlati árat, Pannonway Kft. a második helyen áll.

Fentiek okán is érthetetlen számunkra, hogy az egyező belső arányok és a kettő eljárás belső arányainak hasonlósága milyen módon veszélyeztethetik az átláthatóság és a verseny tisztaságának elvét, hiszen a belső arányok nem is képezik az értékelés tárgyát.

Összefoglalva

A Kishegyesi út és a Vértesi út esetén is a BEP:DET:ET:KT=10:20:40:30 arány az előzetes kalkulációnk szerint született. A Cívis Komplex Kft.-vel való egyezésről, mivel ajánlatukat nem ismerjük, tisztelt Ajánlatkérő felvilágosítás kérő levele alapján szereztünk tudomást.

Kijelentjük, hogy a Cívis Komplex Kft.-vel nem egyeztettünk, egymás anyagairól nem volt ismeretünk. Az egyezőség okait ismeret hiányában fentiekben elemeztük.

Lehet véletlen, vagy azonos szakmai megítélés, vagy az árképzésben alkalmazott módszertan hasonlósága.

Az üzleti titok indokolás egyezőségének oka, hogy közös ajánlattevői esetben átvettük, a Cívis Komplex Kft. leírását, és mivel az megfelel a mi elképzeléseinknek változtatás nélkül alkalmazzuk azt. Abban elütés, helyesírási hiba, helytelen szóhasználat nincs.

Kérjük tisztelettel, hogy a benyújtott ajánlatunk és árindokolásunk, valamint jelen felvilágosítás alapján ajánlatunkat egy tőlünk teljesen független és ismeretlen körülményt figyelmen kívül hagyva minősítsék megfelelőnek, mivel fentiek miatt az átláthatóság és a verseny tisztaságának elve ismereteink szerint és ajánlati cselekményeink miatt nem sérül."

13. A kérelmező által adott felvilágosítás szerint:

„1.3. Ajánlattevő által nyújtott részletes felvilágosítás

A közbeszerzés tárgyának jellegéből adódik, hogy a tervezési szolgáltatások piacának sajátossága az, hogy az út tervezés tevékenység végzésére alkalmas gazdasági szereplők köre nem tekinthető korlátlanul szélesnek. A szakági tervezési jogosultságokkal, megfelelő kapacitással és referenciával rendelkező tervezési szolgáltatást nyújtó gazdasági társaságok száma korlátozott, különösen a komplex, több szakágat érintő infrastruktúra-fejlesztési projektek esetében.

Ebből következően a kisebb és közepes méretű, vidéken működő tervezési szolgáltatást nyújtó gazdasági társaságok nagyobb volumenű, vagy több szakágat érintő közbeszerzési eljárások esetében közös ajánlattevőként, konzorciumi formában indulnak, hogy a szükséges szakmai kapacitás és jogosultsági háttér biztosítható legyen.

Az a körülmény azonban, hogy gazdasági szereplők egyes eljárásokban közös ajánlattevőként vesznek részt, önmagában nem jelenti azt, hogy más eljárásokban benyújtott ajánlataikat egyeztetik vagy összehangolják. A tervezési piacon a vállalkozások gyakran egyszerre működnek együtt egyes projektek megvalósítása érdekében közös ajánlattevői vagy alvállalkozói (kapacitást biztosítói) jogviszonyban, míg más, jellemzően kisebb volumenű tervezési feladatok esetében egymás közvetlen versenytársai.

A kisebb és közepes méretű vidéki székhelyű tervező vállalkozások tartós működésének feltétele, hogy a piacon mind a nagyobb volumenű, együttműködést igénylő projektekben, mind a kisebb, önállóan megvalósítható tervezési feladatok esetében képesek legyenek ajánlatot benyújtani és megrendelésekhez jutni. Ennek megfelelően az együttműködés és a verseny egyidejű jelenléte a tervezési szolgáltatások piacán általános működési forma.

Ajánlattevő és a Pannonway Építő Kft. az alábbi közbeszerzési eljárásban közös ajánlattevőként nyújtott be ajánlatot: EKR azonosító EKR001308842025 [...]

Az ÉKM fent nevezett közbeszerzési eljárásának bírálati szakasza folyamatban van.

A Nyíregyháza É-i elkerülő út tervezés kiviteli terv tárgyú közbeszerzési eljárásban az ÉKM ajánlatkérő a Kbt. 72. § szerinti indokolást kért a közös ajánlattevőktől, melyet határidőben benyújtottak. Az árindokolás üzleti titokká nyilvánításának indokolását ezen közbeszerzési eljárásban a közös ajánlattevők jogi indokolásként készítették, amely nem az ajánlat közbeszerzési-jogi és szakmai előírásoknak megfelelően kialakított tartalmát, hanem kizárólag az üzleti titokká nyilvánítás jogalapját rögzíti. Az ajánlatban szereplő üzleti titok indokolása kizárólag jogi nyilatkozat jellegű dokumentum, amelynek célja annak bemutatása, hogy az adott információk miért minősülnek üzleti titoknak. A közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (továbbiakban: Kbt.) rendelkezései alapján az ajánlattevőnek azt szükséges bemutatnia, hogy az árindokolás nyilvánosságra hozatala számára miért jelentene aránytalan sérelmet.

A nevezett közbeszerzési eljárás Ajánlatkérője az Építési és Közlekedési Minisztérium, aki ma Magyarországon felelős a magyarországi állami beruházások jogszabályi koordinálásért, az építésügyi szabályozásért, és jelentős számú projektben építetói jogokat gyakorol, és így hirdet meg közbeszerzési eljárásokat. Az általuk indított közbeszerzési eljárásokat etalonnak tekinthetjük a közbeszerzési piacon, ezért Ajánlattevő természetesen az abban az eljárásban sablonként kialakított, és a mai napi információi szerint elfogadott üzleti titokká nyilvánításra vonatkozó indokolását ezért további közbeszerzési eljárásokban is alkalmazza.

Mellékeljük a fentebbi, ÉKM által kiírt közbeszerzési eljárásban benyújtott árindokolásunkat, amely igazolja fentebbi állításunkat (1. sz. melléklet). Természetesen amennyiben tisztelt Ajánlatkérő meg kíván arról győződni, hogy valójában ezen dokumentum került benyújtásra az eljárásban, akkor keresse meg az ÉKM-et erre vonatkozóan és kérje tőle az állításunk megerősítését, erre a Kbt. 69. § (13) bekezdése alapján.

Megjegyezzük továbbá, hogy a közbeszerzési területen 2018 óta egyre nagyobb szerepe van a sablonoknak (EKR hirdetményminták, úrlapminták, saját kialakítású nyilatkozat minták stb), az ajánlatkérők is saját sablonokat alkalmaznak (közbeszerzési dokumentumok), a jelen közbeszerzési eljárás Ajánlatkérőjének is több saját, közbeszerzési eljárásokban alkalmazott sablonja van (útmutató, nyilatkozatminták, szerződéstervezet stb). Az ÉKM is közzétett sablonokat, melyek közül több alkalmazására vonatkozóan jogszabály kötelezettséget is előírt (<https://beruhazas.gov.hu/dokumentum-sablonok/>)

A KÖZBESZERZÉSI HATÓSÁG KERETÉBEN MŰKÖDŐ TANÁCS ÚTMUTATÓJA (2025.10.07.) idézi a D.98/13/2025. számú döntőbizottsági határozatban foglaltakat is, miszerint »[...] az árindokolás nem része az ajánlatnak, hanem azzal összhangban kell állnia.« következésképpen az indokolás üzleti titokká nyilvánításának dokumentumát sem lehet az ajánlat tartalmi elemének nevezni. A közös ajánlattevők által, a korábbi közbeszerzési eljárásban kialakított üzleti titokká nyilvánításra vonatkozó sablon alkalmazása egy másik eljárásban, amelyben önálló ajánlattevőként (vagy más harmadik személy ajánlattevővel közösen) vettek részt, nem vonhatja maga után azt a következtetést, hogy az ajánlattevők az ajánlatuk tartalmi elemeit is egyeztetették (időben is kizárt ez, hiszen az ajánlati árképzés időben megelőzte jelentősen az üzleti titokká nyilvánítás indokolását). A tárgyi dokumentum általános jogi indokolás, amelynek alkalmazása nem befolyásolta az ajánlattevők közötti versenyt. Az is hangsúlyozandó e körben, hogy az üzleti titokká nyilvánítás indokolása nem egy terjedelmes, jelentős mennyiségű szöveg, hanem csupán egy oldalas dokumentum.

Fontos kiemelni, hogy a jelen eljárásban ajánlattevő ajánlatának tartalma. különösen az árképzés, a költségszámítás és az ajánlati ár meghatározása egyedi módon került kialakításra, önálló egymástól független üzleti döntések eredményeként jött létre. a verseny tisztaságának megsértése nélkül,

Ajánlatkérő kérdésként tette fel azt is, hogy a benyújtott dokumentumok miért egyeznek meg Pannonway Építő Kft által Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztés tervezés tárgyú közbeszerzési eljárásban benyújtott árindokolás üzleti titokká nyilvánításának indoklásával.

Megjegyezni kívánjuk, hogy társaságunk részére a Kishegyesi út infrastrukturális fejl.-tervezés eljárásban nem érkezett árandokolás kérés, ellenben, ha érkezett volna, abban az eljárásban is ezt a sablont alkalmaztuk volna, mint ahogy fogjuk a jövőben is bármilyen eljárásban is, ahol ez szükségessé válik (mindaddig amíg ezzel kapcsolatban probléma nem merül fel).

Ajánlattevő felhívja a figyelmet arra, hogy Ajánlatkérő által lefolytatott, és folyamatban lévő két eljárása többek között a következő egyezéseket mutatja:

- beszerzés tárgya tervezési szolgáltatás,
- azonos az Ajánlatkérő személye,
- tervezési feladatok: Debrecen, Vértesi úti vasúti átjáró külön szintű keresztezésként való átépítése, és a 4. sz. főút csomópont fejlesztés tervezési feladatainak ellátása valósul meg a hozzá tartozó csapadékvíz elvezetéssel, útépítéssel gyalog- és kerékpárút építéssel és a kapcsolódó releváns közműépítésekkel (közvilágítás, hírközlés, ivóvíz, szennyvíz). és a Debrecen, Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztése keretében közúti, vasúti, csapadékvíz-elvezetési, szennyvíz, és ivóvízhálózat, energiaellátási és távközlési infrastruktúra-fejlesztéseknek a komplex tervezése valósul meg, amely beszerzések hasonló jellegű közúttervezési szolgáltatásra irányulnak, hasonló tervezési feladatokat határoznak meg,
- a feladatok hasonlóságát mutatja a szakmai értékelési szempontok 80%-nak azonossága, alkalmassági minimumkövetelmények közül több hasonlósága,
- mindkét eljárásban BIM végrehajtási terv, döntés előkészítő dokumentáció komplett – szükséges engedélyek, hozzájárulások, jogerős vízjogi létesítési engedélyek, építési engedélyek megszerzésére alkalmas-engedélyezési tervdokumentáció, valamint komplett kiviteli tervdokumentációk elkészítése szerepel,
- hasonló időben történő meghirdetés.
- Az Ajánlatkérő által, az ártáblázatban az alábbi tervezési részfeladatokat határozta meg mind a két eljárásban: Közmű tervezés, Útépítés, forgalomtechnika, műtárgy tervezés, Közmű kiváltás és védelembe helyezés, Csapadékvíz elvezetés, Geotechnika, talajmechanika, Környezetvédelem, Tájépítészet, Változási vázrajzok készítése és kettős záradékolása.

Eltérés kizárólag a Vasúttervezés részfeladatban mutatkozik: a Kishegyesi úton az új, az előző pontban szereplő 2x2 sávós körforgalmú csomópont 2x1 sávós kialakítására vonatkozó tervdokumentáció nem szerepel.

Ajánlatkérő az indokoláskéréseit mindkét közbeszerzési eljárásban ugyanazon formában, és tartalommal kérte.

A jelen indokolásban felsorolt azon indokok mellett, miszerint Ajánlattevő semmilyen formában nem egyeztetette a benyújtott dokumentumait más ajánlattevővel, természetesen Ajánlatkérő azonos tartalmú és felépítésű indokoláskérésére (tehát Ajánlatkérő azonos formájú sablonjára), mindkét eljárásban ugyanúgy a saját sablonjaiból ugyanazokat a részeket alkalmazta. Ezen általánosan bevett eljárás, miszerint az ajánlattevőknek is vannak a korábbi ajánlataikkal kapcsolatosan kialakított, már ellenőrzött és elfogadott sablonjai, nem jelenti azt, hogy ennek alkalmazása megalapozza az együttműködést, a verseny tisztaság megsértését megalapozó körülményt.

1.4. Hivatkozás joggyakorlatra, precedensekre:”

Hivatkozott a Kbt. 2. § (1) bekezdésére, 35. § (1)-(2) bekezdésére, 36. § (1) bekezdésére.

„A fentiekből következik:

a Kbt. nem tiltja, hogy ajánlattevők ha egy közbeszerzési eljárásban közösen tesznek ajánlatot, akkor másik közbeszerzési eljárásban nem nyújthatnak be önállóan ajánlatot, a Kbt. az előző korlátozást sem időben egymás után, sem párhuzamosan lefolytatott eljárásokra vonatkozóan sem írja elő, a Kbt. csak egy közbeszerzési eljáráson belüli tiltást fogalmaz meg.

Az a körülmény, hogy gazdasági szereplők egyes jelentősebb mennyiségű tervezési feladat ellátására irányuló eljárásokban konzorciumi formában vesznek részt, míg más kisebb tervezési feladatokra irányuló eljárásokban önálló ajánlattevőként nyújtanak be ajánlatot, a közbeszerzési gyakorlatban általánosan elfogadott piaci magatartásnak minősül, és önmagában nem tekinthető összeférhetetlenségnek vagy az ajánlattevők közötti egyeztetésre utaló körülménynek.

Természetesen Ajánlattevő egyetért azzal, hogy Ajánlatkérő felvilágosítást kért az általa nem ismert körülményekre tekintettel, mert azt a Kbt. 36. § (2) bekezdése kötelezettséggé írja elő: [...]

Ajánlattevő azonban a Kbt. 36. § (2) bekezdésében nevezett, 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 11. §-a, vagy az EUMSZ 101. cikke szerinti rendelkezéseit nem sértette meg a jelen pontban megfogalmazott indokok alapján.

Az ajánlatkérő által vizsgált körülmények értékelése során irányadó az állandó hazai és uniós ítélkezési gyakorlat, amely szerint a versenyjogsértés bizonyítása a hatóság, illetve a jogsértést állító szerv kötelezettsége. A joggyakorlat következetesen rögzíti, hogy a jogsértés megállapításához pontos és egybevágó bizonyítékok szükségesek, továbbá bármely ésszerű kételyt a vállalkozás javára kell értékelni. Nincs ez másként az üzleti titokká nyilvánítás indoklására is, melyet Ajánlattevő olyan sablonként alkalmaz, mely önmagában alkalmas általában valamennyi olyan közbeszerzési eljárásban igazolni a védett információ meglétét, melyben ajánlatot nyújt be.

A Kúria rögzíti:

»a hatóság feladata, kötelezettsége a versenyjogsértés bizonyítása és bármely kétely felmerülése azt vállalkozás javára kell figyelembe venni« (Kúria Kfv.11.37.672/2015/28. számú ítélet [112]; hivatkozva: T-44/02., T-54/02., T-56/02., T60/02. , T-61/02. Dresdner Bank AG és társai kontra Bizottság, 60. pont).

Az Európai Unió Törvényszékének gyakorlata szerint a versenyjogsértés megállapításához a hatóságnak pontos és egybevágó bizonyítékokat kell felmutatnia, ugyanakkor nem szükséges, hogy minden egyes bizonyíték önmagában a jogsértés valamennyi elemét bizonyítsa; elegendő, ha a bizonyítékok összességükben értékelve alkalmasak erre (T-110/07. számú ügy, 46-47. pont)

Az ítélkezési gyakorlat azt is rögzíti, hogy: versenyellenes megállapodás létezésére bizonyos egybeesésekből és jelekből lehet következtetni, azonban csak akkor, ha azok együttes értékelése és más, ésszerű magyarázat hiánya a jogsértés megállapítását indokolja (T-110/07. számú ügy, 48. pont).

Ugyanezen ítélet szerint abban az esetben, ha a hatóság kizárólag a vállalkozások piaci magatartására alapítja a jogsértés bizonyítását, a vállalkozások lehetőséget kapnak arra, hogy bemutassák, hogy magatartásuknak más, hihető és ésszerű magyarázata is van, amely nem versenyjogsértésből fakad (T-110/07. számú ügy, 49. pont).

A Kúria ezt a jogértelmezést közbeszerzési ügyben is megerősítette, rámutatva arra, hogy az ajánlatkérőknek a közbeszerzési eljárás során észlelt, vagy feltételezett versenyellenes magatartás értékelésekor a Kbt. szabályai szerint kell eljárniuk, és a döntést a rendelkezésre álló információk gondos és körültekintő értékelése alapján kell meghozni (Kúria Kf.37.521/2019/10., [27] és [38] bekezdések).

A fenti joggyakorlatból következően az ajánlatkérőnek a közbeszerzési eljárás során különös körültekintéssel kell eljárnia a verseny tisztaságának vizsgálata során. A kizárásra csak akkor kerülhet sor, ha a verseny torzítására irányuló megállapodás bizonyított, míg versenyhatósági jelzés megtételére akkor, ha a verseny tisztaságának megsértése nyilvánvalóan észlelhető, illetve alapos okkal feltételezhető.

A joggyakorlat tehát egyértelműen rögzíti, hogy a versenyellenes megállapodás fennállása csak akkor állapítható meg, ha a rendelkezésre álló tények és körülmények kétséget kizáróan

bizonyítottak, és azok együttes értékelése mellett nincs más, elfogadható magyarázat a vizsgált jelenségre.

Amennyiben azonban a vizsgált körülményekre ésszerű, szakmailag megalapozott alternatív magyarázat adható, úgy a joggyakorlat alapján a versenyjogsértés fennállása nem állapítható meg.

Ajánlattevő tehát tisztelettel kéri Ajánlatkérőt, hogy döntése meghozatalakor az alábbi precedensekben foglalt elveket is vegye figyelembe:

A D.380/2026 jogorvoslati eljárásban a Közbeszerzési Döntőbizottság elvi szinten rögzíti:

A jogalkotó a Kbt.-ben a verseny tisztaságának sérelmét eredményező helyzetek kialakulásának megelőzését többek között az összeférhetetlenségi helyzetek kezelésére vonatkozó szabályokkal kívánja biztosítani, amely rendelkezések a Kbt. 25. §-ában találhatók. A Kbt. 25. § (1) bekezdése – mint a Kbt. 2. § (1)-(2) bekezdésében foglalt alapelvek konkrét jogszabályi rendelkezésben történő leképeződése – kötelezettséggént írja elő az ajánlatkérő számára, hogy annak érdekében, hogy megelőzze, feltárja és szükség esetén orvosolja az összeférhetetlenséget és a verseny tisztaságának sérelmét eredményező helyzetek. A jogalkotó nem határozta meg konkrétan, hogy mikor mit kell tennie, hiszen minden eset más és más, így az ajánlatkérőnek az adott helyzetben kell döntenie arról, hogy milyen intézkedéssel tudja a sérelmet megelőzni, elhárítani. Addig, amíg az ajánlatkérőtől az elvárható gondosság szintjén fennálló Kbt.-ben biztosított eljárási cselekményekkel nem tisztázza az adott körülményeket, addig vele szemben jogsértés megállapítható. Ezen kötelezettsége az ajánlatkérőnek fennáll az eljárás minden szakaszában.

eljárás minden szakaszában.

A közelmúltban a Közbeszerzési Döntőbizottság D.711/2024 jogorvoslati eljárás lezárásaként nyilvánosan közzétett határozatában, és a Fővárosi Törvényszék 106.K.700.913/2025/13. számú ítéletében több elvi megállapítást tett, melyet jelen helyzetben kéri Ajánlattevő (hiszen analóg jogi helyzetről beszélünk) figyelembe venni:

A Gazdasági Versenyhivatal Gazdasági Tanácsának a Tpv-t.-vel kapcsolatos elvi jelentőségű döntése kellő részletességgel rögzíti, hogy nem vehető figyelembe a vállalkozások terhére az a bizonyíték, amiből ugyan következhet a versenyellenes összejátszás, de a magatartás tanúsítására van ésszerű magyarázat. A hivatkozott Elvi Jelentésű döntés kifejti, hogy »a versenyszabályozás egyik alapvető célja az, hogy a piaci szereplők szabadon és önállóan hozzák meg üzleti döntéseiket. [...] Ellentétesek a versenyszabályozási céllal azok az információcseré rendszerek, melyeknek az a célja vagy hatása, hogy a versenytársak bizonytalan viselkedéséből eredő kockázatokat csökkentsék. (VJ/56/2004.)

Abban az esetben, ha a versenykorlátozó cél nem állapítható meg, vizsgálni kell, hogy a magatartásnak van-e tényleges vagy lehetséges versenykorlátozó hatása.

Egy döntés akkor versenykorlátozó hatású, ha a tényleges vagy lehetséges versenyre gyakorolt hatásaként ésszerű valószínűséggel várható, hogy az érintett piacon negatív hatást fog gyakorolni az árakra a kibocsátásra, az innovációra, vagy az áruk és szolgáltatások kínálatára, minőségére. (VJ/180/2004.)

Összehangolt magatartás esetében a vállalkozások kifejezett megállapodás nélkül működnek egymással együtt. Az összehangolt magatartás megállapításához elegendő a vállalkozások közötti olyan kapcsolatfelvétel, amelynek célja vagy hatása a vállalkozások jövőbeni piaci magatartásának befolyásolása oly módon, hogy a vállalkozások közül egyesek vagy valamennyi vállalkozás felfedi(k) a jövőben követendő piaci magatartásukat, csökkentve ezáltal a versenyfolyamatban rejlő bizonytalanságot, ami a hatékony verseny egyik meghatározó mozgatórugója.

Összehangolt magatartásnak minősül különösen a vállalkozás olyan összejegvetelen való részvétele, amelyen a résztvevő vállalkozások jövőbeni piaci magatartásukra vonatkozó bizalmas információkat közölnek, cserélnek ki egymással, mivel a versenytársak tudomására

hozott információkat azok szükségszerűen figyelembe veszik piaci magatartásuk meghatározásakor.

A múltbéli adatok cseréje is bírhat ilyen hatással, ha azok nem minősülnek 'történelminek', ha közelmúltbéli adatok cseréjére kerül sor. A piacot jól ismerő szakemberek ezekből az adatokból meglehetősen nagy pontossággal meg tudják jósolni a többi piaci szereplő viselkedését. (VJ/57/2007.)»

Ajánlattevő a fentiek alapján az alábbiakról nyilatkozik:

- az alkalmazott üzleti titok indoklására vonatkozó dokumentum egyezése nem verseny ellenes összejátszás eredménye, van olyan bizonyíték a magatartás tanúsítására, mely ésszerű magyarázattal szolgál,
- az ajánlat tartalmi elemei vonatkozásában (mely tartalmazza valamennyi EKR-beli, és azon kívüli nyilatkozatot, igazolást, és a szakmai ajánlatot is), szabadon és önállóan hozta meg az üzleti döntését Ajánlattevő,
- nem volt a Pannonway Építő Kft-vel semmilyen információcsere a tárgyi közbeszerzési eljárásban benyújtott ajánlat egyetlen tartalmi elemével kapcsolatosan sem,
- az aránytalanul alacsony ár üzleti titokká való nyilvánításának sablonjának alkalmazása a tárgyi közbeszerzési eljárásban nem gyakorol (nem is gyakorolhatott) negatív hatást az árakra, tekintettel az előzőekben felsorolt valamennyi indokot,
- nem volt semmiféle írott vagy íratlan megállapodás, összehangolt magatartás a Pannonway Építő Kft-vel a tárgyi közbeszerzési eljárásban,
- nem követett el Ajánlattevő olyan cselekményt, mely célja vagy hatása az ajánlatok jövőbeni piaci magatartásának befolyásolása lett volna oly módon, hogy az ajánlattevők közül egyesek vagy valamennyi vállalkozás felfedi(k) a jövőben követendő piaci magatartásukat, csökkentve ezáltal a versenyfolyamatban rejlő bizonytalanságot, ami a hatékony verseny egyik meghatározó mozgatórugója,
- nem vett részt Ajánlattevő olyan összejöveten, amelyen a résztvevő vállalkozások jövőbeni piaci magatartásukra vonatkozó bizalmas információkat közölhettek, cseréltek ki egymással, mivel a versenytársak tudomására hozott információkat azok szükségszerűen figyelembe veszik piaci magatartásuk meghatározásakor. Kiemelten igaz ez a Pannonway Építő Kft-vel kapcsolatosan,
- nem cserélt olyan adatokat a Pannonway Építő Kft-vel Ajánlattevő a tárgyi közbeszerzési eljárás vonatkozásában, mely verseny torzító hatással lett volna.

A D.380/2025 határozat a verseny tisztaságával kapcsolatos elvárást fogalmazza meg:

»A Kbt. 2. § (1) bekezdésében rögzítette verseny tisztaságának alapelve azt várja el az ajánlattevőktől, hogy ténylegesen versenyezzenek egymással, döntéseiket önállóan hozzák meg és mellőzzék a gazdasági szereplőkkel kapcsolatos összehangolt piaci magatartást. Hangsúlyozta, hogy a közbeszerzési verseny akkor felel meg az alapelveknek, amennyiben mentes a korrupciótól, nem állnak fenn összeférhetlenségi helyzetek, és az eljárás megfelel a közbeszerzési és a versenyjogi előírásoknak is.«

A tárgyi közbeszerzési eljárásban a verseny tisztasága megvalósult, mert ténylegesen versenyeztek egymással az ajánlattevők (ahogyan ezt a beérkezett ajánlatok ajánlati ára is igazolja). Ajánlattevő döntéseit önállóan hozta meg és mellőzte a más gazdasági szereplőkkel kapcsolatos összehangolt piaci magatartást.

Biztosított a tárgyi közbeszerzési eljárásban a versenyelv is:

»A Kbt. versenyelvű szabályrendszere azt hivatott biztosítani, hogy a közbeszerzési szerződéseket mindenfajta diszkrimináció, összejátszás, összehangolt magatartás nélkül a legjobb ajánlatot tett ajánlattevő nyerje el, akinek ajánlata leginkább eleget tesz a 'pénzért valódi értéket' elvnek. A közbeszerzés a közpénzből megvalósított beszerzések racionális költséghatásait, a közpénzből beszerzett javak optimális minőségét, az államháztartási forrásokból lebonyolított beszerzések átláthatóságát és az esélyegyenlőségen alapuló verseny

megvalósulását kívánja elősegíteni. A verseny tisztasága és átláthatósága tehát egy olyan garanciális alapelv, melynek feladata, hogy valódi verseny alapján biztosítsa azt, hogy az ajánlattevő köthesse meg a szerződést, amelynek ajánlata leginkább megfelel az ajánlatkérő által meghatározott feltételeknek, tehát az ajánlattevők valódi versenyt folytassanak le áraik tekintetében.» (D.380/2025)

Ajánlattevő mindenfajta diszkrimináció, összejátszás, összehangolt magatartás nélkül nyújtotta be az ajánlatát, és amennyiben a legjobb ajánlatot tette akkor ajánlata tesz eleget leginkább a »pénzért valódi értéket« elvének. [...]

2.3. Ajánlattevő által nyújtott részletes felvilágosítás

Az Ajánlattevő az árképzési módszerét a 2026.03.05 napján kelt árindoklás dokumentumban részletesen ismertette.

A szerződésben meghatározott vállalkozási díj a közbeszerzési dokumentáció szerint fix összegű tervezési díj, amely a hatályos 2013. évi V. törvény 6:245. §-a szerinti átalánydíjnak minősül.

Az átalánydíj a szerződés teljes tárgyára vonatkozó, egyösszegű ellenérték, amely a Vállalkozó valamennyi költségét, ráfordítását és a teljesítés kockázatait magában foglalja.

A közbeszerzési dokumentáció részeként kiadott ártáblázatban szereplő bontás kizárólag technikai és információs jellegű részletezés. A táblázati megosztás nem keletkeztet önálló költségelemeket, nem alapoz meg tételes elszámolást, és nem változtatja meg a vállalkozási díj átalány jellegét. Ajánlatkérő nem állapított meg olyan értékelési szempontot sem, mely a költségelemek szerinti bontás egyes elemeit külön értékelési szemponttal értékelné.

A szerződés alapján a felek közötti elszámolás kizárólag a teljes, egyösszegű vállalkozási díj tekintetében történik, az ártáblázat szerinti megbontás tételes költségelszámolás jogcímet nem keletkeztet.

Az Ajánlattevő az ajánlati árát saját, költségszámítási módszertana szerint képezte, figyelembe véve a szerződésben rögzített teljesítési határidőket és szakági ráfordítások mértékét, arányát. A teljes, egyösszegű vállalkozási díj meghatározását követően az így kialakított összegek kerültek beillesztésre az Ajánlatkérő által kiadott ártáblázat szerkezetébe.

Az Ajánlatkérő az ajánlati ár meghatározásához önálló táblázati formátumot bocsátott rendelkezésre, az Ajánlattevő a saját módszertana szerint meghatározott ajánlati árat a kiadott ártáblázat szerkezetébe átvezette.

Árképzési módszerünk az alábbi volt: Ajánlattevő elsőként az alábbi feladatokra vonatkozó össz árat (tehát a szerződés teljes egészére vonatkoztatható, az adott szakági munkarész teljesítésével kapcsolatban felmerülő szakági tervezési díjat) határozta meg, melyet a benyújtott, ajánlati árat alátámasztó excel táblázat »O« pontjába írt:

- Közmű tervezés
- Útépítés, forgalomtechnika, műtárgy tervezés
- Közmű kiváltás és védelmebe helyezés
- Csapadékvíz elvezetés
- Geotechnika, talajmechanika
- Környezetvédelem
- Tájépítészet
- Változási vázrajzok készítése és kettős záradékolása
- Vasút tervezés

Az Ajánlatkérő által kiadott ártáblázat belső költségmegosztását ezt követően Ajánlattevő saját szakmai belátása és gyakorlata alapján, a tervezett ráfordítás arányában (mindez egy Ajánlattevő által képzett belső arányszám volt, amely arra volt alkalmas, hogy megítélje Ajánlattevő azt, hogy a teljes adott szakági díjból kb. milyen arányú, volumenű rész fog az adott tervezési szakaszhoz, munkafázishoz tartozni) határozta meg az alábbiak szerint:

- Építményinformációs Modell (BIM) Végrehajtási Terv: 10%

- Döntéselőkészítő dokumentáció: 20%
- Engedélyezési tervdokumentáció: 40%
- Kiviteli tervdokumentáció: 30%

Itt kívánjuk megjegyezni, hogy tehát nem az volt a belső árképzési módszerünk, amelyet tisztelt Ajánlatkérő leírt (hogy az Építményinformációs Modell (BIM) Végrehajtási Terv díjának a kétszerese a Döntéselőkészítő dokumentáció díja, négyszerese az Engedélyezési tervdokumentáció díja, háromszorosa a Kiviteli tervdokumentáció díja, és tízszerese az Összesen oszlop sorában megjelölt összeg), hanem egy teljesen más módszer, amelyet az előző bekezdésben részletesen bemutatunk.

Az eljárás során az Ajánlatkérő által kiadott ártáblázat nem tartalmazott kötelező bontást vagy meghatározott arányokat a tervezési feladatok belső költségmegosztására vonatkozóan. Ennek következtében az Ajánlattevő számára szakmai mérlegelés tárgyát képezte, hogy a teljes tervezési díjat az egyes munkafázisok között milyen arányban osztja meg.

Az Ajánlattevő a költségek belső felosztását saját szakmai tapasztalata, valamint a tervezési folyamat általánosan alkalmazott struktúrája alapján rögzítette. A tervezési szolgáltatások esetében a díjak munkafázisok közötti megosztása a szakmai gyakorlatban rendszerint a tervezési folyamat egymásra épülő szakaszaihoz igazodik, amely tipikusan magában foglalja a döntés-előkészítő szakaszt, az engedélyezési tervkészítést, valamint a kiviteli tervdokumentáció elkészítését. A BIM végrehajtási terv elkészítése a digitális tervezési folyamatot támogató, kiegészítő szakmai feladatként jelenik meg. A tervezési gyakorlatban általánosan elfogadott, hogy az engedélyezési és kiviteli tervdokumentáció elkészítése jelenti a tervezési munka legjelentősebb részét, így ezekhez a munkafázisokhoz a teljes tervezési díj nagyobb hányada kapcsolódik.

Ajánlattevő figyelembe vette továbbá az Ajánlatkérő részére teljesítés alatt lévő tervezési szerződés tapasztalatait. Debrecen keleti városrész infrastrukturális fejlesztése szerződés esetében (az alapul szolgáló közbeszerzési eljárás EKR azonosítója: EKR002348162023) az Ajánlattevő a tervezési díj munkafázisok közötti megosztását az alábbi arányok szerint határozta meg az I/1, I/1b, I/2, II/1a, II/1d, II/2-3 projektelemek tekintetében:

- Építményinformációs Modell (BIM) Végrehajtási Terv: 8%
- Döntéselőkészítő dokumentáció: 6%
- Engedélyezési tervdokumentáció: 40%
- Kiviteli tervdokumentáció: 46%.

A tervezési szerződés teljesítése során szerzett tapasztalatok azt mutatták, hogy az ilyen arányú költségmegosztás jelentős mértékű előfinanszírozási terhet eredményezett az Ajánlattevő számára. A tervezési folyamat korai szakaszában jelentősebb szakmai ráfordítás merült fel, miközben a díjazás nagyobb része a későbbi munkafázisokhoz kapcsolódott. Ez a gyakorlatban aránytalan finanszírozási terhet jelentett a tervezői oldalon. A tervezés korai fázisában a szakági tervezők részéről már olyan jelentős ráfordítás volt szükséges, melyet az akkori szerződés arányai nem tükröztek.

A jelen ajánlat elkészítése során az Ajánlattevő ezért a korábbi projekt tapasztalatait figyelembe véve módosította a költségek munkafázisok közötti belső megosztását az alábbiak szerint, mely a feladatok valódi elkészítésének a jelentőségével arányosak:

- Építményinformációs Modell (BIM) Végrehajtási Terv: 10%
- Döntéselőkészítő dokumentáció: 20%
- Engedélyezési tervdokumentáció: 40%
- Kiviteli tervdokumentáció: 30%.

Látható tehát, hogy a jelen ajánlatban a munkafázisok közötti megosztás tekintetében jelen ajánlat készítése során:

- az Engedélyezési tervdokumentáció arányát változatlanul hagytuk, az maradt 40 %,
- az Építményinformációs Modell (BIM) Végrehajtási Terv arányát kis mértékben, két

- százalékkal térítettük el: 8 %-ról 10 %-ra,
- a Döntéselőkészítő dokumentáció arányát emeltük meg jelentős mértékben 6 %-ról 20 %-ra, a dokumentum elkészítése részletes szakmai megalapozást jelentős erőforrás ráfordítást igényel. A döntéselőkészítő dokumentációt közel engedélyezési terv szintű részletezettséggel szükséges kidolgozni annak érdekében, hogy a Megrendelő megalapozott döntéseket hozhasson, ami jelentős saját és alvállalkozói tervezői kapacitást igényel ezen feladat teljesítése során.
- a Kiviteli tervdokumentáció arányát húztuk le a fentebbi két megemelt sor terhére.

A számlázási ütemezés kialakításakor az ajánlattevő figyelembe vette az egyes tervezési fázisokra a szerződésben meghatározott teljesítési határidőket, az adott fázisok tervezési tartalmát, valamint az azokhoz kapcsolódó kapacitást.

A szerződéstervezet szerint a döntés-előkészítő terv készítésére 120 nap (kezdő dátum: szerződés hatálybalépése), az engedélyezési terv elkészítésére szintén 120 nap (kezdő dátum: BIM vagy DET elfogadása), míg a kiviteli terv elkészítésére 90 nap áll rendelkezésre (kezdő dátum: engedélyezési tervdokumentáció megrendelői elfogadása). Ez azt igazolja, hogy a Tisztelt Ajánlatkérő szerint is a tervezési folyamat időráfordításának döntő része a döntés-előkészítő és az engedélyezési terv készítés fázisában jelentkezik, hiszen azonos 120 nap teljesítési határidőt adott meg ezen feladatokra, egyezően a tervezési gyakorlattal, mely szerint ezekben a szakaszokban történik a műszaki koncepció véglegesítése, a szakági koordináció, a hatósági egyeztetések lefolytatása, valamint az engedélyezéshez szükséges teljes műszaki dokumentáció kidolgozása, ami a teljes tervezési munka legnagyobb mérnöki ráfordítását igényli.

A kiviteli terv készítése már az engedélyezett műszaki megoldások részletes kidolgozását jelenti, amely rövidebb szerződéses határidő mellett történik, és kisebb mértékű teljesítési kapacitás szükséges hozzá.

A számlázási arányok ennek megfelelően kerültek meghatározásra, igazodva az egyes tervezési fázisok időigényéhez, műszaki tartalmához és kapacitás szintjéhez.

A költségek ilyen jellegű belső felosztása nem tekinthető rendkívüli vagy szokatlan megoldásnak, hanem a tervezési szolgáltatások piacán széles körben alkalmazott, a munkafázisok szakmai tartalmához igazodó árképzési gyakorlatot és az Ajánlattevői tapasztalatot tükrözi. Ennek megfelelően a fenti arányok alkalmazása önmagában nem utal az Ajánlattevők közötti egyeztetésre vagy összehangolt ajánlatképzésre.

Abban az esetben, ha az Ajánlatkérő az ártáblázatban nem határoz meg kötelező bontási arányokat vagy részletes költségstruktúrát, az Ajánlattevő a tervezési szolgáltatások általánosan alkalmazott szakmai felosztása alapján határozza meg a belső költségmegosztást. A tervezési folyamat szakmai struktúrája a piacon egységesen ismert és alkalmazott munkafázisokra épül. Ennek következtében az Ajánlattevő által alkalmazott költségmegosztási logika szükségszerűen hasonló vagy azonos szerkezetet mutathat, ami a szakmai gyakorlat természetes következménye, és önmagában nem értelmezhető az ajánlattevők közötti egyeztetés vagy összehangolt ajánlatképzés bizonyítékeként.

E helyütt hangsúlyoznunk kell azt is, hogy a 10-20-40-30 %-os megbontás olyan kerek számokat mutat, amelyek esetében – megítélésünk szerint – akár több ajánlattevőben is kialakulhat egy hasonló megosztási elv (főként úgy, hogy hasonló jellegű munkákban indulnak – indulunk – folyamatosan és tömegesen ezen ajánlattevők), anélkül, hogy bármilyen összehangolt magatartás történt volna. Nyilvánvalóan amennyiben ez az arány pl. 10,5-21,2-39,7-28,6 % lenne (és az egyezne), az teljesen más megítélésű lehetne tisztelt Ajánlatkérő részéről, de a mi esetünkben nem erről beszélünk!

Az építményinformációs modell (BIM) végrehajtási terv, a döntéselőkészítő dokumentáció, az engedélyezési tervdokumentáció, kiviteli tervdokumentációhoz kapcsolódó költségek hasonló arányú megosztása (azaz kvázi számlázás ütemezése) a tervezési szolgáltatások szakmai

sajátosságaiból fakadó, általánosan alkalmazott piaci gyakorlat, amely önmagában nem alkalmas az ajánlattevők közötti egyeztetés vagy összehangolt ajánlatképzés valószínűsítésére.

Hangsúlyozzuk, hogy a számlázási ütemezés az eljárás során nem volt bírálati szempont, ezért annak tartalma az ajánlatok értékelésére nem volt kihatással, és az abban esetlegesen mutatkozó hasonlóságok az ajánlattevők közötti egyeztetés vagy összehangolt ajánlatképzés bizonyítékként nem értelmezhetők. A számlázási ütemezési arányok nem minősülnek verseny szempontjából releváns ajánlati elemnek, ezért azok esetleges hasonlósága önmagában nem alkalmas az ajánlattevők közötti egyeztetés vagy összehangolt ajánlatképzés valószínűsítésére. A számlázási ütemezésre vonatkozó ajánlati tartalom nem tekinthető a versenyt érdemben befolyásoló elemnek, így az e körben fennálló esetleges hasonlóság az ajánlattevők közötti egyeztetés vagy koordináció bizonyítékként nem értelmezhető.

Ezt támasztja alá, hogy a bontási jegyzőkönyvben feltüntetett ajánlati árak áttekintése alapján megállapítható, hogy azok között sem arányos, sem szabályos mintázat nem figyelhető meg (nem csak közöttünk és a Pannonway Építő Kft., hanem más ajánlattevők ajánlati ára között sem) [...]

Az ajánlati árak egymáshoz viszonyított különbségei változó mértékűek, és nem mutatnak olyan rendszerszerű eltérést, amely összehangolt árképzésre utalna. Megállapítható továbbá, hogy az ajánlatok között nem figyelhető meg azonos százalékos eltérés, egységesen alkalmazott fix összegű ráhagyás, olyan arányos árképzési logika sem, amely egy közös kiinduló árhoz igazodna.

Az ajánlatokban szereplő nettó árak eltérő képzési logikát mutatnak: egyes ajánlatok teljesen kerek értékeket tartalmaznak, míg más ajánlatok félmillió vagy ennél pontosabb értékeket (mint pl. a Pannonway Építő Kft. esetében is). Ez szintén arra utal, hogy az ajánlatok különálló számítások eredményeként kerültek kialakításra. Mindezek alapján a bruttó és a nettó ajánlati árak szerkezete és egymáshoz viszonyított eltérései nem mutatnak olyan szabályosságot, ismétlődő mintázatot, amely az ajánlattevők közötti összehangolt árképzésre vagy egyeztetésre utalna. Összességében megállapítható, hogy a bruttó és a nettó ajánlati árak egymáshoz viszonyított eltérései nem mutatnak olyan szabályosságot, ismétlődő mintázatot vagy egységes árképzési logikát, amely az ajánlattevők közötti összehangolt magatartás vagy ajánlati egyeztetés valószínűségét alátámasztaná.

Ajánlattevő gazdasági tevékenysége kiterjed továbbá (a tervezés mellett) a műszaki ellenőri tevékenységre is. Több esetben a műszaki ellenőr kollegák az egyes építési eljárásokban műszaki Bíráló Bizottsági tagként vesznek részt, ahol jelentős gyakorlatot szereztek az egyes ajánlati árak, és azok tételes költségvetésének vizsgálatában.

A jelen beszerzés árazásának és ártáblázatának áttekintése alapján megállapítható, hogy az Ajánlatkérő által alkalmazott, a megbontás vizsgálatára irányuló módszer ebben az esetben nem tekinthető a szakmai gyakorlatban általánosan elfogadott megközelítésnek. E tekintetben az alábbi két-három módszer alkalmazása tekinthető helyesnek és szakmailag megalapozottnak:

- Összes Ajánlattevő Összesen Ajánlati Árának egymáshoz való viszonya: Az ajánlattevők teljes nettó ajánlati árainak egymáshoz viszonyított összehasonlítása.
- tervezési részfeladatok összegének vizsgálata, összehasonlítás az esetleges azonosságok feltárása érdekében.
- Egyemáshoz való hasonlóság vizsgálata az alábbi módszer szerint:
Az ajánlattevők közötti esetleges mintázatok feltárása érdekében minden ajánlattevő esetében vizsgálni szükséges, hogy az egyes szakági tervezési feladatok költsége milyen arányt képvisel a teljes nettó ajánlati árhoz viszonyítva.

A vizsgálat menete:

- CÉGI

- Szakági terv ára (pl. közműtervezés) / ajánlati ár nettó összesen = X %
- CÉG2
 - Szakági terv ára (pl. közműtervezés) / ajánlati ár nettó összesen = X %
- CÉG3
 - Szakági terv ára (pl. közműtervezés) / ajánlati ár nettó összesen = X %

Amennyiben az egyes ajánlattevők esetében kiszámított X % értékek soronként hasonló arányokat mutatnak, illetve az arányok között ismétlődő mintázat rajzolódik ki, úgy felmerülhet az ajánlatok közötti összehangoltság gyanúja.

Ajánlatkérő felvilágosítás-kérése alapján feltételezhető (hiszen akkor erre is rákérdezett volna), hogy Ajánlattevő és a Pannonway Építő Kft. ajánlattevők ajánlatának az alábbi, egyes szakágakra vonatkozó, belső, egyedi összesített számai között sem talált mintázatot:

- Közmű tervezés
- Útépítés, forgalomtechnika, műtárgy tervezés
- Közmű kiváltás és védelmebe helyezés
- Csapadékvíz elvezetés
- Geotechnika, talajmechanika
- Környezetvédelem
- Tájépítészet
- Változási vázrajzok készítése és kettős záradékolása
- Vasút tervezés

Amennyiben Ajánlatkérő nem végezte el ezen egyedi belső számok közötti vizsgálatokat, úgy kérjük, hogy azt végezze el (mi ezt nem tudjuk, hiszen a bontási jegyzőkönyvből ezen számok nem megismerhetőek), és megítélésünk szerint ezen számok, általunk feltételezett különbözősége (amely alapján látható, hogy az egyes ajánlattevők teljesen eltérő módon számolták az egyes szakágak díjait) minden kétséget kizáróan meg fogja erősíteni álláspontunkat.

Eszerint a gondolatmenetünk szerint csak és kizárólag azon arányszám esetében mutatkozott hasonlóság, mellyel ezen feladatok összesenjét a két ajánlattevő a számlázási ütemezéshez szétbontotta.

Amennyiben az a megállapítás születik tisztelt Ajánlatkérő részéről, hogy a belső arányokra vonatkozó összegek közötti összefüggés megalapozza a Kbt.-ben és TpTv.-bn foglalt verseny tisztaságának megsértését a dokumentumok egyezése folytán, Ajánlattevő rendőrségi feljelentést tesz ismeretlen tettes ellen az informatikai rendszere (szervere) megtámadása miatt, mert ezen dokumentumok a tárgyi közbeszerzési eljárásban csakis ilyen formában kerülhettek illetéktelenek kezébe, és kerülhettek felhasználásra.

Azt is hangsúlyoznunk kell, hogy teljesen életszerűtlen az, hogy amennyiben két ajánlattevő ajánlati ára, és annak a szakágak közötti megosztása semmilyen módon nem mutat »verseny tisztasági sérelemre utaló« körülményeket, akkor a két ajánlattevőnek miért lett volna érdeke az, hogy az egyébként teljesen értelmetlen belső arányszámokat egymással egyeztessék.

A Fővárosi Törvényszék 106.K.700.913/2025/13. számú ítélete kiemeli:

[32] Ugyanakkor a bírói gyakorlat mind versenyügyben, mind közbeszerzési ügyben rámutatott, hogy a verseny tisztaságát sértő megállapodás, összehangolt magatartás bizonyítása nehézségekbe ütközik, mert az abban résztvevők igyekeznek azt titokban tartani, ezért ezen esetekben általában nem áll rendelkezésre egyetlen, mindent eldöntő, egyértelmű, közvetlen bizonyíték, a következtetéseknek nagyobb szerep jut a jogsértés megállapításánál. A logsértés igazolása ezért a feltárt egyes (közvetett) bizonyítékok logikai láncba fűzésével és az azokból levont okszerű következtetéssel lehetősége [Fővárosi Törvényszék 2.Kf.650.018/2015/14., Kúria Kfv.11.37.672/2015/28., Kf. 37.521/2019/10.].

Ajánlattevő a fentiek alapján felvilágosítást nyújt arról, hogy milyen elvek, és korábbi tapasztalat alapján határozta meg a százalékos arányokat:

- Építményinformációs Modell (BIM) Végrehajtási Terv: 10%
- Döntéselőkészítő dokumentáció: 20%
- Engedélyezési tervdokumentáció: 40%
- Kiviteli tervdokumentáció: 30%

Ajánlatkérő csakis kizárólag az előírt részfeladatokra kalkulált ajánlati részösszeg négy számlázási ütemre való bontásának %-os arányának egyezőségét állapíthatja meg, mely adat önmagában az ajánlat tartalmi elemei közül semmilyen más adathoz nem kapcsolódik, annak megléte nem befolyásolta sem az ajánlati ár kialakítását, sem az ajánlatok közötti valódi versenyt. Ajánlatkérő ezen négy adatra nem tud felépíteni olyan logikai láncolatot, melynek eredményeként okszerű következtetést tudna levonni arra vonatkozóan, hogy összehangolt magatartást követtek az ajánlattevők. Ezen egyezőség a véletlen szintjét nem lépi túl megítélésünk szerint.

A versenyellenes magatartás vagy megállapodás létezésére tehát bizonyos egybeesésekből és felekből olyan következtetéseket lehet levonni, amelyek együttes vizsgálata egyéb összefüggő magyarázat hiányában a versenyjogi szabályok megsértésének bizonyítékát nyújthatják [I. T-110/07 számú ügyben hozott ítélet 48. pontját]. (Fővárosi Törvényszék 106.K.700.913/2025/13.)

A fent nevezett százalékos megosztás körülményét a két ajánlattevőnél nem lehet olyan jelnek és egybeesésnek értelmeznie tisztelt Ajánlatkérőnek, mely alapján azt a következtetést lehetne levonni, hogy a versenyjogi szabályok megsértése történt.

2.4. Hivatkozás joggyakorlatra, precedensekre

[A kérelmező itt megismételte az 1.4. pontban hivatkozott jogszabályhelyeket, döntőbizottsági, kúriai, gazdasági versenyhivatali döntéseket.]

Ajánlattevő a fentiek alapján az alábbiakról nyilatkozik:

- az alkalmazott százalékos arányok meghatározása nem verseny ellenes összejátszás eredménye, van olyan bizonyíték a magatartás tanúsítására, mely ésszerű magyarázattal szolgál Ajánlattevő részéről,
- az ajánlat tartalmi elemei vonatkozásában (mely tartalmazza valamennyi EKR-beli, és azon kívüli nyilatkozatot, igazolást, és a szakmai ajánlatot is), szabadon és önállóan hozta meg az üzleti döntését Ajánlattevő,
- nem volt a Pannonway Építő Kft-vel semmilyen információcsere a tárgyi közbeszerzési eljárásban benyújtott ajánlat egyetlen tartalmi elemével kapcsolatosan sem, különösen nem a nevezett százalékos arány kialakításában,
- az azonos százalékos arány kialakítása a tárgyi közbeszerzési eljárásban nem gyakorol negatív hatást az árakra, tekintettel az előzőekben felsorolt valamennyi indokot,
- nem volt semmiféle írott vagy íratlan megállapodás, összehangolt magatartás a Pannonway Építő Kft-vel a tárgyi közbeszerzési eljárásban,
- nem követett el Ajánlattevő olyan cselekményt, mely célja vagy hatása az ajánlatok jövőbeni piaci magatartásának befolyásolása lett volna oly módon, hogy az ajánlattevők közül egyesek vagy valamennyi vállalkozás felfedi(k) a jövőben követendő piaci magatartásukat, csökkentve ezáltal a versenyfolyamatban rejlő bizonytalanságot, ami a hatékony verseny egyik meghatározó mozgatórugója,
- nem vett részt Ajánlattevő olyan összejöveten, amelyen a résztvevő vállalkozások jövőbeni piaci magatartásukra vonatkozó bizalmas információkat közölhettek, cseréltek ki egymással, mivel a versenytársak tudomására hozott információkat azok szükségszerűen figyelembe veszik piaci magatartásuk meghatározásakor. Kiemelten igaz ez a Pannonway Építő Kft-vel kapcsolatosan.
- nem cserélt olyan adatokat a Pannonway Építő Kft-vel Ajánlattevő a tárgyi közbeszerzési

eljárás vonatkozásában, mely verseny torzító hatással lett volna.
[A kérelmező itt megismétli az 1.4. pontban megfogalmazottakat.]

3.3. Ajánlattevő által nyújtott részletes felvilágosítás

Ajánlatkérő kérdésként tette fel azt is, hogy a jelen felvilágosítás 2. pontjában nevezett körülmény, miszerint azonos belső arányok mentén osztotta fel az ajánlati árat az ajánlattevő, miért egyeznek meg a Kishegyesi út infrastrukturális fejl.-tervezés tárgyú közbeszerzési eljárásban benyújtott ajánlatban is a belső arányok felosztásával.

Ajánlattevő felhívja a figyelmet arra, hogy Ajánlatkérő által lefolytatott, és folyamatban lévő két eljárása többek között a következő egyezéseket mutatja:

- beszerzés tárgya tervezési szolgáltatás,
- azonos az Ajánlatkérő személye,
- tervezési feladatok: Debrecen, Vértesi úti vasúti átjáró külön szintű keresztezésként való átépítése, és a 4. sz. főút csomópont fejlesztés tervezési feladatainak ellátása valósul meg a hozzá tartozó csapadékvíz elvezetéssel, útépítéssel gyalog- és kerékpárút építéssel és a kapcsolódó releváns közműépítésekkel (közvilágítás, hírközlés, ivóvíz, szennyvíz). és a Debrecen, Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztése keretében közúti, vasúti, csapadékvíz-elvezetési, szennyvíz, és ivóvízhálózat, energiaellátási és távközlési infrastruktúra-fejlesztéseknek a komplex tervezése valósul meg, amely beszerzések hasonló jellegű közúttervezési szolgáltatásra irányulnak, hasonló tervezési feladatokat határoznak meg,
- a feladatok hasonlóságát mutatja a szakmai értékelési szempontok 80 %-nak azonossága, alkalmassági minimumkövetelmények közül több hasonlósága,
- mindkét eljárásban BIM végrehajtási terv, döntés előkészítő dokumentáció komplett—szükséges engedélyek, hozzájárulások, jogerős vízjogi létesítési engedélyek, építési engedélyek megszerzésére alkalmas-engedélyezési tervdokumentáció, valamint komplett kiviteli tervdokumentációk elkészítése szerepel,
- hasonló időben történő meghirdetés,
- Az Ajánlatkérő által, az ártáblázatban az alábbi tervezési részfeladatokat határozta meg mind a két eljárásban: Közmű tervezés, Útépítés, forgalomtechnika, műtárgy tervezés, Közmű kiváltás és védelembe helyezés, Csapadékvíz elvezetés, Geotechnika, talajmechanika, Környezetvédelem, Tájépítészet, Változási vázrajzok készítése és kettős záradékolása.

Eltérés kizárólag a Vasúttervezés részfeladatban mutatkozik: a Kishegyesi úton az új, az előző pontban szereplő 2x2 sávós körforgalmú csomópont 2x1 sávós kialakítására vonatkozó tervdokumentáció nem szerepel.

Ajánlatkérő a fentiek alapján hasonló szakági feladatok mellett, azonos feladatokra kért ajánlatot:

- BIM végrehajtási terv,
- döntés előkészítő dokumentáció komplett—szükséges engedélyek,
- hozzájárulások, jogerős vízjogi létesítési engedélyek, építési engedélyek megszerzésére alkalmas-engedélyezési tervdokumentáció,
- valamint komplett kiviteli tervdokumentációk elkészítése

Ajánlattevő az ajánlati árának kalkulációját a fentiekre tekintettel azonos módszertan alapján határozta meg. A másik ajánlattevő árképzési módszerére vonatkozóan nyilatkozatot tenni nem tudunk, azonban arra felhívjuk a figyelmet, hogy a rövid időn belül Ajánlatkérő részéről megindított két hasonló beszerzési tárgyú, és azonos feladatokat tartalmazó ajánlatban az azonos kalkuláció természetes, és nem tiltott. Tekintettel ezen indokokra, a két közbeszerzési eljárás között fennálló azonos helyzetet tehát nem az ajánlattevők verseny tisztaságának megsértése okozta, hanem azon körülmény, hogy az azonos output (azonos feladatok) esetében az Ajánlattevő azonos módszert alkalmazott – véleményünk szerint helyesen.

2.4. Hivatkozás joggyakorlatra, precedensekre

Ajánlattevő álláspontja, hogy az alábbi precedensek akkor is relevánsak, ha a körülményekre tekintettel egymás mellett párhuzamosan futó, azonos feladatokat tartalmazó közbeszerzési eljárások esetén merülnek fel. Ezen körülmény nem alapozza meg azt, hogy ha a két azonos feladatokat tartalmazó közbeszerzési eljárásban hasonlóságokat fedez fel Ajánlatkérő, akkor annak ne lenne észszerű magyarázata. Álláspontunk szerint ezen magyarázatot rendelkezésre bocsátottuk.

[A kérelmező itt megismételte az 1.4. pontban hivatkozott jogszabályhelyeket, döntőbizottsági, kúriai, gazdasági versenyhivatali döntéseket.]

Ajánlattevő a fentiek alapján az alábbiakról nyilatkozik:

- az alkalmazott százalékos arányok meghatározása nem verseny ellenes összejátszás eredménye, van olyan bizonyíték a magatartás tanúsítására, mely ésszerű magyarázattal szolgál,
- az ajánlat tartalmi elemei vonatkozásában (mely tartalmazza valamennyi EKR-beli, és azon kívüli nyilatkozatot, igazolást, és a szakmai ajánlatot is), szabadon és önállóan hozta meg az üzleti döntését Ajánlattevő,
- nem volt a Pannonway Építő Kft-vel semmilyen információcsere a tárgyi közbeszerzési eljárásban benyújtott ajánlat egyetlen tartalmi elemével kapcsolatosan sem, különösen nem a nevezett százalékos arány kialakításában,
- az azonos százalékos arány kialakítása a tárgyi közbeszerzési eljárásban nem gyakorol negatív hatást az árakra, tekintettel az előzőekben felsorolt valamennyi indokot,
- nem volt semmiféle írott vagy íratlan megállapodás, összehangolt magatartás a Pannonway Építő Kft-vel a tárgyi közbeszerzési eljárásban,
- nem követett el Ajánlattevő olyan cselekményt, mely célja vagy hatása az ajánlatok jövőbeni piaci magatartásának befolyásolása lett volna oly módon, hogy az ajánlattevők közül egyesek vagy valamennyi vállalkozás felfedi(k) a jövőben követendő piaci magatartásukat, csökkentve ezáltal a versenyfolyamatban rejlő bizonytalanságot, ami a hatékony verseny egyik meghatározó mozgatórugója,
- nem vett részt Ajánlattevő olyan összejöveten, amelyen a résztvevő vállalkozások jövőbeni piaci magatartásukra vonatkozó bizalmas információkat közölhettek, cseréltek ki egymással, mivel a versenytársak tudomására hozott információkat azok szükségszerűen figyelembe veszik piaci magatartásuk meghatározásakor. Kiemelten igaz ez a Pannonway Építő Kft-vel kapcsolatosan.
- nem cserélt olyan adatokat a Pannonway Építő Kft-vel Ajánlattevő a tárgyi közbeszerzési eljárás vonatkozásában, mely verseny torzító hatással lett volna.

[A kérelmező itt újra megismétli az 1.4. pontban megfogalmazottakat.]

4. Összegezés

Ahhoz, hogy az Ajánlatkérő a tőle elvárható gondossággal járjon el, minden szükséges információt be kell szereznie, és minden tőle telhetőt meg kell tennie a verseny tisztaságának sérelmét eredményező helyzetek feltárása érdekében. Ez tény, Ajánlattevő ezt nem cáfolja.

Álláspontunk szerint a jelen felvilágosítás és mellékleteinek benyújtásával Ajánlatkérő olyan helyzetbe tud kerülni, amiben meg tudja állapítani azt, hogy a verseny tisztaságának sérelme nem merült fel.

A vonatkozó jogszabályokban nem került meghatározásra kötött bizonyítás, ezért álláspontunk szerint a benyújtott bizonyítékok, alkalmasak a valóságnak megfelelő tényállás megállapítására. A benyújtott észszerű bizonyítékok nem alkotnak olyan zárt logikai láncot, melyből Ajánlatkérő azon következtetést vonhatná le, hogy a verseny torzítására irányuló megállapodást kötöttek az ajánlattevők.

A jelen közbeszerzési eljárásban Ajánlattevőként mindent megtettünk annak érdekében, hogy nyertes ajánlattevők legyünk: benyújtottunk egy megfelelő ajánlati árú ajánlatot, minden eddigi hiánypótlási felhívásnak eleget tettünk, benyújtottunk egy részletes (és megítélésünk

szerint megfelelő tartalmú) árindokolást, és célunk továbbra is a közbeszerzési eljárás elnyerése. Ezen célunk is (mintegy kiegészítő szempontú értelmezésként tisztelt Ajánlatkérő számára) azt támasztja alá, hogy semmi értelme nem lett volna az összehangolt magatartásnak, hiszen amennyiben ilyen jellegű egyeztetés történt volna közöttünk és a Pannonway Építő Kft. között, akkor nem lehetne most a célunk a »nyertesség«.

Megítélésünk szerint az üzleti titok indoklás egyezősége kapcsán egy olyan indokot adtunk, amely megdönthetetlenül cáfolja azt, hogy Ajánlatkérőnek azt a következtetést kellene levonnia, hogy Ajánlattevő és a Pannonway Építő Kft. között bármilyen összehangolt magatartás lett volna.

A belső arányokra vonatkozó egyezőség kapcsán pedig kijelenthető, hogy az egyezőség nem más, mint egy szimpla véletlen.

Ajánlattevő álláspontja szerint a jelen beadványban részletesen ismertetett indokok és benyújtott bizonyítékok ellenére az ajánlat érvénytelenítése a Kbt. 2. § (1) bekezdésében rögzített alapelvek szempontjából is aggályos lenne, különös tekintettel a közpénzek hatékony és felelős felhasználásának követelményére. Abban a nem várt esetben, amennyiben Ajánlatkérő a Cívis Komplex Mérnök Kft. és a Pannonway Építő Kft. ajánlatát is érvénytelennek nyilvánítaná, úgy azzal olyan helyzet állna elő, hogy a beszerzés tárgyra vonatkozóan a legkedvezőbb ajánlati ár 213 614 000 Ft (nettó 168 200 000 Ft+ Áfa) helyett 304 800 000 Ft (nettó 240 000 000 Ft +Áfa) összegű ajánlat válna a legkedvezőbb ajánlattá. Ez az eset bruttó 91 186 000 forinttal magasabb összegű ajánlat elfogadását eredményezhetné, ami a közpénzek hatékony és felelős felhasználásának követelményére is kihatással lenne.

Így a két körülményt akár önmagukban, akár együtt, egymásra hatással vizsgáljuk, akkor is azt a következtetést kell tisztelt Ajánlatkérőnek levonnia, hogy Ajánlattevő és a Pannonway Építő Kft. között nem merülhetett fel összehangolt magatartás.

Kérjük tisztelettel, hogy Ajánlatkérő vizsgálatának eredményeként állapítsa meg (és így ne zárja ki az Ajánlattevőt), hogy:

- a két gazdasági szereplő között semmilyen a Kbt.-be, vagy a Tptv.-be ütköző kapcsolat nem áll fenn,
- nem állapítható meg az összehangolt magatartás,
- nem volt közös céljuk sem a verseny torzítása, sem a versenyfeltétek enyhítése,
- magatartásuk a versenytársak bizonytalanságát nem idézte elő és semmilyen körülmények között nem járt az érintett piacon negatív hatással az árakra, a keresletkínálatra,
- az Ajánlattevők valódi versenytársakként léptek fel,
- az ajánlatukban megtestesülő döntéseikben önálló céljaik és pénzügyi érdekeik öltenek testet

az ajánlat önállóságát kétségbe vonó objektív körülményről nem szerez tudomást.”

14. Az ajánlatkérő által 2026. április 15-én megküldött eljárást lezáró döntésben az alábbiak szerepeltek a jogvita tárgyát képező eredménytelenséggel kapcsolatban:

A Vértesi úti eljárás eljárást lezáró döntésében:

„Ajánlatkérő megállapította, hogy a Cívis Komplex Mérnök Kft. (4034 Debrecen, Nagybánya utca 17.), valamint a Pannonway Építő Kft. (8900 Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.) ajánlattevők ajánlata aránytalanul alacsonynak látszó ellenszolgáltatást tartalmaz, ezért a Kbt. 72. § (1) bekezdése alapján felszólította az ajánlattevőket, hogy az ajánlatukban szereplő ajánlati árakat indokolni szíveskedjenek. Az árindoklás benyújtására meghatározott határidő 2026.03.05. 12:00 órakor lejárt. Ajánlatkérő megállapította, hogy a Cívis Komplex Mérnök Kft., valamint a Pannonway Építő Kft. ajánlattevő határidőben benyújtotta az árindoklását.”

A Kishegyesi úti eljárás eljárást lezáró döntésében:

„A „Debrecen, Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztése –tervezés” tárgyú eljárás értékelése során Ajánlatkérő megállapította, hogy a Via Futura Mérnöki, Tanácsadó és Szolgáltató Kft.

(1111 Budapest, Zenta utca 1. mfsz. 3.) és a Pannonway Építő Kft. (8900 Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.) ajánlattevő ajánlata aránytalanul alacsonynak látszó ellenszolgáltatást tartalmaz, ezért a Kbt. 72. § (1) bekezdése alapján, a csatolt árindoklás-kérésben felszólította az ajánlattevőket, hogy az ajánlatukban szereplő ajánlati árakat indokolják. Az árindoklás benyújtására meghatározott határidő 2026.03.05. 12:00 órakor lejárt. Ajánlatkérő megállapította, hogy a Via Futura Mérnöki, Tanácsadó és Szolgáltató Kft. Ajánlattevő árindoklási kötelezettségét nem teljesítette, így nem támasztotta alá, hogy a szerződés az általa megajánlott áron teljesíthető, mely a tárgyi közbeszerzési eljárás megindításakor hatályos Kbt. 73. § (2) bekezdése szerinti érvénytelenségi ok. Ajánlatkérő megállapította továbbá, hogy a Pannonway Építő Kft. ajánlattevő határidőben benyújtotta az árindoklását.”

A Vértesi úti eljárás eljárást lezáró döntésében:

„Ajánlatkérő a jelen »Debrecen, Vértesi úti vasúti átjáró külön szintű keresztezésként való átépítése, és a 4. sz. főút csomópont fejlesztésének előkészítése keretében engedélyezési és kiviteli tervek elkészítése« tárgyú közbeszerzési eljárásban az ajánlatok részeként benyújtott ártáblázatok összevetése, valamint az árindoklás és az azzal kapcsolatos körülmények vizsgálata során, továbbá Ajánlatkérőnek a jelen eljárással párhuzamosan folyamatban lévő, azonos eljárást megindító dátummal és ajánlattételi határidővel futó, hasonló értékelési fázisokban haladó »Debrecen, Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztése – tervezés« tárgyú közbeszerzési eljárásában az ajánlatok részeként benyújtott ártáblázatok összevetése és ebben az eljárásban szintén benyújtott árindoklások vizsgálata során a két eljárásban hasonlóan mutatkozó és egymással összefüggésbe hozható körülményeket észlelt az alábbiak szerint: - a »Debrecen, Vértesi úti vasúti átjáró külön szintű keresztezésként való átépítése, és a 4. sz. főút csomópont fejlesztésének előkészítése keretében engedélyezési és kiviteli tervek elkészítése« tárgyú közbeszerzési eljárásában az összesen 8 ajánlattevő közül – előzetes pontozás alapján – a rangsorban első helyen a Cívis Komplex Mérnök Kft. (4034 Debrecen, Nagybánya utca 17.), második helyen a Pannonway Építő Kft. (8900 Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.) áll. A »Debrecen, Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztése – tervezés« tárgyú közbeszerzési eljárásában az összesen 9 ajánlattevő közül – előzetes pontozás alapján – a rangsorban első helyen álló ajánlattevő a Via Futura Mérnöki, Tanácsadó és Szolgáltató Kft. (1111 Budapest, Zenta utca 1. mfsz. 3.), a második helyen a Pannonway Építő Kft. (8900 Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.), a harmadik helyen a Cívis Komplex Mérnök Kft. (4034 Debrecen, Nagybánya utca 17.) áll. Ezen közbeszerzési eljárásban Ajánlatkérő árindoklás kérésére az első helyen álló Via Futura Mérnöki, Tanácsadó és Szolgáltató Kft. (1111 Budapest, Zenta utca 1. mfsz. 3.) nem nyújtott be árindoklást, melynek következtében a Pannonway Építő Kft. (8900 Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.) az első helyre, a Cívis Komplex Mérnök Kft. (4034 Debrecen, Nagybánya utca 17.) a második helyre került, ami így a »Debrecen, Vértesi úti vasúti átjáró külön szintű keresztezésként való átépítése, és a 4. sz. főút csomópont fejlesztésének előkészítése keretében engedélyezési és kiviteli tervek elkészítése« tárgyú közbeszerzési eljárásban kialakult sorrend fordítottja, ahol a Cívis Komplex Mérnök Kft. áll az első helyen és a Pannonway Építő Kft. a második helyen. Megállapítható, hogy azáltal, hogy a »Debrecen, Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztése – tervezés« tárgyú közbeszerzési eljárásban az első helyen álló Via Futura Mérnöki, Tanácsadó és Szolgáltató Kft. nem teljesítette árindoklási kötelezettségét, mindkét közbeszerzési eljárásban, váltott sorrendben a Cívis Komplex Mérnök Kft. és a Pannonway Építő Kft. szerezte meg az első/második helyet.”

A Kishegyesi úti eljárás eljárást lezáró döntésében:

„Ajánlatkérő a jelen »Debrecen, Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztése – tervezés« tárgyú közbeszerzési eljárásában az ajánlatok részeként benyújtott ártáblázatok összevetése, valamint az árindoklás és az azzal kapcsolatos körülmények vizsgálata során, továbbá Ajánlatkérőnek a jelen eljárással párhuzamosan folyamatban lévő, azonos eljárást megindító dátummal és ajánlattételi határidővel futó, hasonló értékelési fázisokban haladó »Debrecen, Vértesi úti

vasúti átjáró külön szintű keresztezésként való átépítése, és a 4. sz. főút csomópont fejlesztésének előkészítése keretében engedélyezési és kiviteli tervek elkészítése» tárgyú közbeszerzési eljárásában az ajánlatok részeként benyújtott ártáblázatok összevetése és ebben az eljárásban szintén benyújtott árindoklások vizsgálata során a két eljárásban hasonlóan mutatózó és egymással összefüggésbe hozható körülményeket észlelt az alábbiak szerint: - a »Debrecen, Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztése – tervezés« tárgyú közbeszerzési eljárásában az összesen 9 ajánlattevő közül – előzetes pontozás alapján – a rangsorban első helyen álló ajánlattevő a Via Futura Mérnöki, Tanácsadó és Szolgáltató Kft., a második helyen a Pannonway Építő Kft., a harmadik helyen a Cívis Komplex Mérnök Kft. (4034 Debrecen, Nagybánya utca 17.) áll, míg a »Debrecen, Vértesi úti vasúti átjáró külön szintű keresztezésként való átépítése, és a 4. sz. főút csomópont fejlesztésének előkészítése keretében engedélyezési és kiviteli tervek elkészítése« tárgyú közbeszerzési eljárásában az összesen 8 ajánlattevő közül – előzetes pontozás alapján – a rangsorban első helyen a Cívis Komplex Mérnök Kft., második helyen a Pannonway Építő Kft. áll. A »Debrecen, Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztése – tervezés« tárgyú közbeszerzési eljárásban Ajánlatkérő árindoklás kérésére az első helyen álló Via Futura Mérnöki, Tanácsadó és Szolgáltató Kft. nem nyújtott be árindoklást, melynek következtében jelen eljárásban a Pannonway Építő Kft. az első helyre, a Cívis Komplex Mérnök Kft. a második helyre került, ami így a »Debrecen, Vértesi úti vasúti átjáró külön szintű keresztezésként való átépítése, és a 4. sz. főút csomópont fejlesztésének előkészítése keretében engedélyezési és kiviteli tervek elkészítése« tárgyú közbeszerzési eljárásban kialakult sorrend fordítottja, azaz ez utóbbi eljárásban a Cívis Komplex Mérnök Kft. áll az első helyen és a Pannonway Építő Kft. a második helyen.

Megállapítható, hogy azáltal, hogy a »Debrecen, Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztése – tervezés« tárgyú közbeszerzési eljárásban az első helyen álló Via Futura Mérnöki, Tanácsadó és Szolgáltató Kft. (1111 Budapest, Zenta utca 1. mfsz. 3.) nem teljesítette árindoklási kötelezettségét, mindkét közbeszerzési eljárásban, váltott sorrendben a Cívis Komplex Mérnök Kft. (4034 Debrecen, Nagybánya utca 17.) és a Pannonway Építő Kft. (8900 Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.) szerezte meg az első/második helyet.”

Mindkét közbeszerzési eljárás eljárást lezáró döntésében:

„Mindkét közbeszerzési eljárás vonatkozásában az ajánlatok részeként benyújtott ártáblázatok összevetése alapján megállapítható, hogy a Cívis Komplex Mérnök Kft. (4034 Debrecen, Nagybánya utca 17.) és a Pannonway Építő Kft. (8900 Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.) ajánlattevő az egyes tervezési feladatok (»Építményinformációs modell (BIM) végrehajtási terv«, »Döntéselőkészítő dokumentáció«, »Engedélyezési tervdokumentáció, »Kiviteli tervdokumentáció«) között azonos belső arányok mentén bontotta meg az árakat, vagyis a fenti tervtípusok esetében az ajánlati ár felosztása mindkét ajánlat esetében azonos árképzési metodikát és arányrendszert mutat a következőképpen: az »Építményinformációs modell (BIM) végrehajtási terv« megnevezésű oszlopban rögzített értékeknek a kétszerese jelenik meg a »Döntéselőkészítő dokumentáció« oszlopban feltüntetett értékeknél, négyszerese az »Engedélyezési tervdokumentáció« oszlop értékeinél, háromszorosa a »Kiviteli tervdokumentáció« oszlop értékeinél és tízszerese az »Összesen« oszlopban rögzített értékeinél. A fentiekre tekintettel megállapítható, hogy nem csupán adott eljáráson belül egyezik meg az ajánlattevők árképzése, hanem a két egymástól független közbeszerzési eljárásban is mindkét ajánlattevő árképzése ugyanazon metodikát tartalmazza.

- A fentiekre túlmenően továbbá az is kiemelő tény, hogy a »Debrecen, Vértesi úti vasúti átjáró külön szintű keresztezésként való átépítése, és a 4. sz. főút csomópont fejlesztésének előkészítése keretében engedélyezési és kiviteli tervek elkészítése« tárgyú közbeszerzési eljárásban az árindoklásokhoz kapcsolódó üzleti titokká nyilvánítás indoklásaként benyújtott szöveg a Cívis Komplex Mérnök Kft. (4034 Debrecen, Nagybánya utca 17.) és a Pannonway Építő Kft. (8900 Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.) ajánlattevő dokumentumaiban szó szerinti

egyezőségeket mutat, beleértve az elütéseket és/vagy a helyesírási hibákat és/vagy helytelen szóhasználatokat is. A Pannonway Építő Kft. a »Debrecen, Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztése – tervezés« tárgyú közbeszerzési eljárásban, az árindokláshoz kapcsolódó üzleti titokká nyilvánítás indoklásaként benyújtott szövege pedig szó szerinti egyezőségeket mutat – beleértve az elütéseket és/vagy a helyesírási hibákat és/vagy helytelen szóhasználatokat is – a Cívis Komplex Mérnök Kft. »Debrecen, Vértesi úti vasúti átjáró külön szintű keresztezésként való átépítése, és a 4. sz. főút csomópont fejlesztésének előkészítése keretében engedélyezési és kiviteli tervek elkészítése« tárgyú eljárásba benyújtott árindoklásához kapcsolódó üzleti titokká nyilvánítás indoklásával. Ajánlatkérő a fenti körülmények tisztázása érdekében, a Kbt. 71. § (2) bekezdésére figyelemmel, a Cívis Komplex Mérnök Kft. (4034 Debrecen, Nagybánya utca 17.) és a Pannonway Építő Kft. (8900 Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.) ajánlattevőt felvilágosítás nyújtására hívta fel. A felvilágosítás nyújtásra meghatározott határidő (2026.03.16. 15:00 óra) lejártát követően Ajánlatkérő megállapította, hogy a Cívis Komplex Mérnök Kft. (4034 Debrecen, Nagybánya utca 17.) és a Pannonway Építő Kft. (8900 Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.) ajánlattevők határidőben benyújtották a felvilágosítás nyújtást. A felvilágosítás-nyújtások áttanulmányozását követően Ajánlatkérő az alábbiakat állapította meg:

- Az egyes dokumentum/terv típusok belső arány-megosztásának pontos számítási módszeréről, számítási logikájáról egyik ajánlattevő felvilágosítás nyújtása sem tartalmaz részletes számszaki levezetést, kimutatást, azaz továbbra sem ismert Ajánlatkérő számára, hogy a konkrét arányszámok pontosan hogyan, milyen számtani művelet/logika eredményeként kerültek ajánlattevők által meghatározásra.

- A Cívis Komplex Mérnök Kft. (4034 Debrecen, Nagybánya utca 17.) által benyújtott felvilágosítás-nyújtásban az alábbiak szerint több ponton ellentmondás mutatkozik a tekintetben, hogy a dokumentum/terv típusok szerinti belső arányainak kialakítását a saját szakmai belátása és gyakorlata alapján vagy csak részben a saját szakmai tapasztalata és részben az ágazatban alkalmazott általános gyakorlat alapján vagy elsősorban a tervezési szolgáltatások általános, az ágazatban egységesen ismert és alkalmazott gyakorlata alapján határozta meg, mely utóbbi eset (az ágazati általános szakmai felosztás alapján történő belső aránymegosztás) következménye lehet álláspontja szerint, hogy a két ajánlattevő árképzése azonos szerkezetet mutat:”

A Vértesi úti eljárás eljárást lezáró döntésében:

„• a 10. oldalon Ajánlattevő azt rögzíti, hogy a belső költségmegosztását a saját szakmai belátása és gyakorlata alapján, a tervezett ráfordítás arányában határozta meg, ami egy általa képzett belső arányszám volt,

- a 10. oldalon rögzítettek szerint Ajánlattevő a költségek belső felosztását saját szakmai tapasztalata, valamint a tervezési folyamat általánosan alkalmazott struktúrája alapján határozta meg,

- a 12. oldalon Ajánlattevő ugyanakkor azt emeli ki, hogy a költségek ilyen jellegű belső felosztása a tervezési szolgáltatások piacán széles körben alkalmazott, a munkafázisok szakmai tartalmához igazodó árképzési gyakorlatot és az ajánlattevői tapasztalatot tükrözi.”

A Kishegyesi úti eljárás eljárást lezáró döntésében:

„• a 2. oldalon Ajánlattevő azt rögzíti, hogy a belső költségmegosztását a saját szakmai belátása és gyakorlata alapján, a tervezett ráfordítás arányában határozta meg, ami egy általa képzett belső arányszám volt,

- a 3. oldalon rögzítettek szerint Ajánlattevő a költségek belső felosztását saját szakmai tapasztalata, valamint a tervezési folyamat általánosan alkalmazott struktúrája alapján határozta meg,

- a 4. oldalon Ajánlattevő ugyanakkor azt emeli ki, hogy a költségek ilyen jellegű belső felosztása a tervezési szolgáltatások piacán széles körben alkalmazott, a munkafázisok szakmai tartalmához igazodó árképzési gyakorlatot és az ajánlattevői tapasztalatot tükrözi.”

Mindkét közbeszerzési eljárás eljárást lezáró döntésében:

„Ajánlattevő e körben hangsúlyozza, hogy abban az esetben, ha az Ajánlatkérő az ártáblázatban nem határoz meg kötelező bontási arányokat vagy részletes költségstruktúrát (mint jelen esetben), akkor Ajánlattevő a tervezési szolgáltatások általánosan alkalmazott szakmai felosztása alapján határozza meg a belső költségmegosztást. Álláspontja szerint a tervezési folyamat szakmai struktúrája a piacon egységesen ismert és alkalmazott munkafázisokra épül, ennek következtében az Ajánlattevő által alkalmazott költségmegosztási logika szükségszerűen hasonló vagy azonos szerkezetet mutathat, ami a szakmai gyakorlat természetes következménye.

- A Pannonway Építő Kft. (8900 Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.) a benyújtott felvilágosítás-nyújtásában ugyanakkor akként nyilatkozott, hogy a tervezési díjak meghatározása során minden feladatot specifikusan és lokálisan kezelt. Ajánlattevő rögzítette, hogy a BIM végrehajtási terv kivételével (melynek árképzését az ÉKM gyakorlatának figyelembe vételével indokolt), a többi dokumentum/terv típus vonatkozásában a belső aránymegosztásait a saját gyakorlata alapján határoz meg. (A döntéselőkészítő dokumentum tekintetében az ajánlatadás időszakában általa felvázolt lehetséges műszaki alternatívák alapján, az ehhez szükséges – saját tapasztalt szakembereivel együtt áttekintett – erőforrás felhasználásainak meghatározásával, az engedélyezési és kiviteli tervek esetében az ajánlatadáskor általa elemzett várható döntésekből/várható műszaki megoldásokból meghatározta a szükséges ráfordításait, valamint figyelembe vette és elemezte a kockázatokat is. Az engedélyes terv tekintetében az általa felhasznált tervező szoftverekre és a saját tervezési gyakorlatára is hivatkozik Ajánlattevő, melyek révén olyan feldolgozást tud elérni az engedélyes tervnél, amely közelít a kiviteli terv szinthez, amiből következően az engedélyes terv elkészítése magasabb részarányt képvisel a tervezési díjból.).

Ellentétben a Cívis Komplex Mérnök Kft. (4034 Debrecen, Nagybánya utca 17.) által rögzítettekkel, mely szerint a tervezési szolgáltatás általános gyakorlatának, szakmai felosztásának alkalmazása vezethet a két ajánlattevő azonos költségmegosztásához, a Pannonway Építő Kft. (8900 Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.) álláspontja szerint az, hogy nagyságrendileg is hasonló árakat adott mindkét ajánlattevő, illetve az ártáblázatot is hasonló belső arányokkal készítette, arra enged következtetni, hogy mindkét ajánlattevő valószínű hasonló módon és reálisan gondolkozik, továbbá a két ajánlattevő munkája során tapasztaltak is indokolhatják véleménye szerint az azonos belső arányokat, tekintettel arra, hogy közel azonos cégméretek és felépítés mellett hasonló arányok jöhetnek létre.

- Tekintettel arra, hogy egyik ajánlattevő sem ismertette, nem vezette le részletesen az egyes dokumentum/terv típusok belső arány-megosztásának pontos számítási módszerét, számítási logikáját, melyből adódóan Ajánlatkérő számára továbbra sem ismert, hogy a konkrét arányszámok pontosan hogyan, milyen számtani művelet/logika eredményeként kerültek meghatározásra, továbbá figyelemmel a Cívis Komplex Mérnök Kft. (4034 Debrecen, Nagybánya utca 17.) felvilágosítás nyújtásán belüli, fentiekben részletezett ellentmondásokra, valamint a Cívis Komplex Mérnök Kft. (4034 Debrecen, Nagybánya utca 17.) és a Pannonway Építő Kft. (8900 Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.) által rögzített, a két ajánlatban megjelenő belső arányszámok azonosságának eltérő jellegű, ellentmondásos indokaira, megállapítható, hogy a benyújtott felvilágosítás nyújtások egyik ajánlattevő esetében sem adnak elfogadható és minden kétséget eloszlató magyarázatot az ajánlatok közötti egyezések ésszerű indokára.

Az árindoklásokhoz kapcsolódó üzleti titokká nyilvánítás indoklásának egyezősége vonatkozásában a Pannonway Építő Kft. (8900 Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.) ajánlattevő a

felvilágosítás nyújtásában akként nyilatkozott, hogy a Cívis Komplex Mérnök Kft. (4034 Debrecen, Nagybánya utca 17.) ajánlattevővel több közbeszerzési eljárásban is közös ajánlattevőként indultak az elmúlt évben, melyek során sokat egyeztettek.

A Cívis Komplex Mérnök Kft. (4034 Debrecen, Nagybánya utca 17.) a felvilágosításában konkrétan, beazonosíthatóan rögzítette azt a – felvilágosítás nyújtásakor még folyamatban lévő – közbeszerzési eljárást, amelyben a Pannonway Építő Kft. (8900 Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.) ajánlattevővel közös ajánlattevőként indult és amely eljárásba ezt megelőzően szintén ugyanazt az üzleti titokká nyilvánítás indoklást adták be, mint amit a »Debrecen, Vértesi úti vasúti átjáró külön szintű keresztezésként való átépítése, és a 4. sz. főút csomópont« és a »Debrecen, Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztése – tervezés« tárgyú eljárásban. Ajánlatkérő megállapította, hogy a Cívis Komplex Mérnök Kft. (4034 Debrecen, Nagybánya utca 17.) felvilágosításának mellékleteként csatolt, korábbi, másik eljárásban a Pannonway Építő Kft. (8900 Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.) ajánlattevővel közös ajánlattevőként benyújtott üzleti titokká nyilvánítás indoklása tartalmilag és formailag – beleértve a helyesírási hibát és helytelen szóhasználatot is – megegyezik a »Debrecen, Vértesi úti vasúti átjáró külön szintű keresztezésként való átépítése, és a 4. sz. főút csomópont fejlesztésének előkészítése keretében engedélyezési és kiviteli tervek elkészítése« és a »Debrecen, Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztése – tervezés« tárgyú eljárásban beadott nyilatkozatokkal. A Gazdasági Versenyhivatal által közzétett »Kartellgyanús közbeszerzés? Az ajánlatkérők lehetőségei a kartellek kiszűrésére és megelőzésére« című kiadványban a Gazdasági Versenyhivatal külön felhívja a figyelmet a kartellgyanús jelek közbeszerzésekben történő megjelenésére, melyek között szerepelnek »már egyetlen tendernél is: a formai azonosságok, a szélsőséges (részletekbe menő és indokolatlan) tartalmi egyezések, valamint a túlságosan szabályos eltérések, a különböző ajánlattevők által benyújtott iratokban hasonló hibák (pl. szokatlan vagy azonos helyeken szereplő helyesírási hibák és elírások vannak), több ajánlattevő teljesen egyforma, részleteiben is (indokolatlanul) azonos árakat jelöl meg, az ajánlattevők olyan kijelentései, amelyekben áraikat azzal magyarázzák, hogy azok összhangban vannak az iparági ajánlott árakkal«, illetve több tender esetén: a hasonló árazás, ha az ajánlattevői árak hosszabb ideje nem változtak, vagy az ajánlattevői árak korábban egymástól eltértek« Szintén a Gazdasági Versenyhivatal által kiadott »Az ajánlatkérők lehetőségei a közbeszerzési kartellek felderítésének segítésére – Oktatási anyag a közbeszerzésben közreműködő ajánlatkérők – és az őket ellenőrző felügyeleti szervek – munkatársai számára« című kiadvány 3.1.2. pontja rendelkezik »az ismétlődő tender esetén megvalósuló magatartási formák körében a piacfelosztásról, mely az egyes tenderek versenytársak közötti elosztását jelenti oly módon például, hogy az egyik termékre/szolgáltatásra meghirdetett tender az egyik versenytársé, egy másik termékre/szolgáltatásra meghirdetett tender a másik versenytársé lesz.« A kiadvány 3.1.1. pontja rendelkezik az egy tender esetén megvalósuló magatartási formák körében az »ajánlat-visszatartásról«. E körben a piacfelosztás legegyszerűbben többek között úgy is megvalósítható, hogy »a kartelltag(ok) nem tesznek eleget a hiánypótlási felhívásnak. Ez az ajánlat-visszatartás (ajánlat elfojtás). Ekkor az ajánlattevőnek nem kell tartania a többi kartelltag által támasztott versenytől, így magasabb árat kérhet illetve az ajánlatkérő számára kedvezőtlenebb feltételekkel tehet ajánlatot, mint a megegyezés hiányában. Az ajánlat-visszatartás egyenértékű egy versenytalpi kikötéssel. Az ajánlat-visszatartás nyomán a versenytársak lemondanak az adott tenderről. Ez csak akkor racionális viselkedés részükről, ha valamilyen kompenzációban részesülnek. A kompenzáció piacfelosztás esetén a kölcsönösségen keresztül valósul meg: más tendereket az adott tenderen ajánlatukat visszatartó versenytársak kapnak meg. A versenytársak megállapodása az ajánlat visszatartásában kartellnek minősül, függetlenül attól, hogy feltárássra került-e a kompenzáció pontos módja, vagy a versenykorlátozás egésze. Utóbbiak bizonyítása nem szükséges, hiszen

a megegyezésen alapuló ajánlat-visszatartás egyetlen ésszerű magyarázata a versenykorlátozás» A Kbt. 2. § (1)-(4) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik: »2. § (1) A közbeszerzési eljárásban az ajánlatkérő köteles biztosítani, a gazdasági szereplő pedig tiszteletben tartani a verseny tisztaságát, átláthatóságát és nyilvánosságát. (2) Az ajánlatkérőnek esélyegyenlőséget és egyenlő bánásmódot kell biztosítania a gazdasági szereplők számára és arányos módon kell eljárnia a közbeszerzési eljárás során. (3) Az ajánlatkérő és a gazdasági szereplők a közbeszerzési eljárásban a jóhiszeműség és a tisztesség követelményeinek megfelelően kötelesek eljárni. A joggal való visszaélés tilos. (4) Az ajánlatkérőnek a közpénzek felhasználásakor a hatékony és felelős gazdálkodás elvét szem előtt tartva kell eljárnia.«

A Közbeszerzési Döntőbizottság D.571/27/2025. számú határozatában a következőket emeli ki: »A Kbt. 2. § (1) bekezdéséből következően a verseny tisztaságának és átláthatóságának, az esélyegyenlőség biztosítására vonatkozó követelmény a közbeszerzési eljárás minden fázisában követendő szabály. A Kbt. versenyelvű szabályrendszere azt hivatott biztosítani, hogy a közbeszerzési szerződések mindenfajta diszkrimináció, összejátszás, összehangolt magatartás nélkül a legjobb ajánlatot tevő nyerje el, akinek ajánlata leginkább eleget tesz a 'pénzért valódi értéket' elvének. A közbeszerzés a közpénzből megvalósított beszerzések racionális költség hatásait, a közpénzből beszerzett javak optimális minőségét, az államháztartási forrásokból lebonyolított beszerzések átláthatóságát és az esélyegyenlőségen alapuló verseny megvalósulását kívánja elősegíteni. A verseny tisztasága és átláthatósága tehát egy olyan garanciális alapelv, melynek feladata az, hogy valódi verseny alapján biztosítsa azt, hogy az az ajánlattevő köthesse meg a szerződést, melynek ajánlata leginkább megfelel az ajánlatkérő által meghatározott feltételeknek, tehát az ajánlattevők valódi versenyt folytassanak le áraik tekintetében. A Kbt. 2. § (3) bekezdésében meghatározott alapvető szabály, hogy a közbeszerzési eljárás valamennyi szereplője a jóhiszeműség és a tisztesség követelményeinek megfelelően köteles eljárni, ne kövessenek el joggal való visszaélést akkor, amikor közbeszerzési eljárásokban vesznek részt.« A Döntőbizottság a jogorvoslati eljárás tárgyává tett jogsértés vizsgálatával kapcsolatban tekintettel volt a Fővárosi Törvényszék 106.K.700.913/2025/13. számú ítéletében szereplő megállapításra is. Eszerint »a bírói gyakorlat mind versenyügyben, mind közbeszerzési ügyben rámutatott, hogy a verseny tisztaságát sértő megállapodás, összehangolt magatartás bizonyítása nehézségekbe ütközik, mert az abban résztvevők igyekeznek azt titokban tartani, ezért ezen esetekben általában nem áll rendelkezésre egyetlen, mindent eldöntő, egyértelmű, közvetlen bizonyíték, a következtetéseknek nagyobb szerep jut a jogsértés megállapításánál. A jogsértés igazolása ezért a feltárt egyes (közvetett) bizonyítékok logikai láncba fűzésével és az azokból levont okszerű következtetéssel lehetséges [Fővárosi Törvényszék 2.Kf.650.018/2015/14., Kúria Kfv.II.37.672/2015/28., Kf. 37.521/2019/10.].« A fenti Döntőbizottsági határozat és bírósági ítélet alapján tehát a versenyjogi jogsértés igazolásához nem feltétlenül szükséges közvetlen bizonyítékok rendelkezésre állása, elegendő a feltárt egyes (közvetett) bizonyítékok logikai láncba fűzése és az azokból levont okszerű következtetések megállapítása. Erre tekintettel Ajánlatkérő jelen esetben az alábbi, bizonyítékon alapuló tényeket, valamint következtetéseket állapítja meg:»

A Vértesi úti eljárás eljárást lezáró döntésében:

„1. az egyes tervezési feladatok (dokumentum/terv típusok) vonatkozásában nem csupán a jelen »Debrecen, Vértesi úti vasúti átjáró külön szintű keresztezésként való átépítése, és a 4. sz. főút csomópont fejlesztésének előkészítése keretében engedélyezési és kiviteli tervek elkészítése« tárgyú eljárásból egyezik meg a Cívis Komplex Mérnök Kft. (4034 Debrecen, Nagybánya utca 17.) és a Pannonway Építő Kft. (8900 Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.) ajánlattevők árképzése, hanem az ezen eljárástól független, de párhuzamosan futó

»Debrecen, Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztése – tervezés« tárgyú közbeszerzési eljárásban is mindkét ajánlattevő árképzése ugyanazon metodikát tartalmazza.”

A Kishegyesi úti eljárás eljárást lezáró döntésében:

„1. az egyes tervezési feladatok (dokumentum/terv típusok) vonatkozásában nem csupán a jelen »Debrecen, Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztése – tervezés« tárgyú eljárásból eggyezik meg a Cívis Komplex Mérnök Kft. (4034 Debrecen, Nagybánya utca 17.) és a Pannonway Építő Kft. (8900 Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.) ajánlattevők árképzése, hanem az ezen eljárástól független, de párhuzamosan futó »Debrecen, Vértesi úti vasúti átjáró különszintű keresztezésként való átépítése, és a 4. sz. főút csomópont fejlesztésének előkészítése keretében engedélyezési és kiviteli tervek elkészítése« tárgyú közbeszerzési eljárásban is mindkét ajánlattevő árképzése ugyanazon metodikát tartalmazza.”

Mindkét eljárás eljárást lezáró döntésében:

„Minderre bizonyítékként szolgálnak az ajánlattevők által mindkét eljárásban benyújtott árazott ártáblázatok, melyekből kétséget kizáróan megállapítható a két ajánlattevő azonos árképzési metodikája az egyes dokumentum/terv típusok vonatkozásában. Többek között ezen árképzési egyezőség tisztázása érdekében Ajánlatkérő kérésére mindkét ajánlattevő felvilágosítást nyújtott, azonban azokból – részletes ismertetés, számszaki levezetések, kimutatások hiányában – egyik ajánlattevő pontos számítási metodikája, számítási logikája sem ismerhető meg. Nem ismerhető meg egyértelműen a felvilágosítás nyújtásából az sem, hogy a Cívis Komplex Mérnök Kft. (4034 Debrecen, Nagybánya utca 17.) árképzése kizárólag a saját gyakorlata és tapasztalata alapján, egyedileg történt-e vagy csak részben a saját gyakorlata és részben a tervezési szolgáltatások általános, széles körben ismert és alkalmazott ágazati gyakorlat alapján vagy elsősorban az ágazati általános gyakorlat alapján képezte a dokumentumok/terv típusok közötti arányokat, tekintettel arra, hogy e körben több ponton is ellentmondások fedezhetők fel a Cívis Komplex Mérnök Kft. (4034 Debrecen, Nagybánya utca 17.) felvilágosítás nyújtásában. A két ajánlattevő által benyújtott felvilágosítás-nyújtások együttes értelmezése tükrében, az egyezőség vonatkozásában nem állapítható meg ésszerű magyarázat egyik ajánlattevő esetében sem, ugyanakkor e körben is ellentmondás mutatkozik, tekintettel arra, hogy a Cívis Komplex Mérnök Kft. (4034 Debrecen, Nagybánya utca 17.) az árképzések egyezőségét a tervezési szolgáltatások piacán széles körben alkalmazott, a munkafázisok szakmai tartalmához igazodó árképzési gyakorlattal indokolja, melynek ajánlattevők által történő alkalmazása szükségszerűen egyezéshez vezethet álláspontja szerint, míg a Pannonway Építő Kft. (8900 Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.) felvilágosításából az derül ki, hogy a BIM végrehajtási terv kivételével (melynél az ÉKM gyakorlatát vette figyelembe) a többi dokumentum/terv típus árképzését egyedileg, specifikusan, a saját gyakorlata alapján alakította ki.

Erre tekintettel a döntéselőkészítő dokumentum, az engedélyes és kiviteli tervek tekintetében a Cívis Komplex Mérnök Kft. árképzések egyezőségére adott indoka (azaz a széles körben ismert ágazati általános gyakorlat alkalmazása miatti egyezőség) nem tekinthető ésszerűnek, figyelembe véve, hogy ezen dokumentum/terv típusokra a Pannonway Építő Kft. egyedileg, a saját működését, műszaki megoldásait és saját gyakorlatát figyelembe véve határozta meg a megosztási arányokat. Ugyancsak nem tekinthető e tekintetben ésszerűnek a Pannonway Építő Kft. ajánlattevő egyezőségre adott indoka, tekintettel arra, hogy a hasonló cégméret, cégfelépítés, illetve a hasonló gondolkodás önmagában nem alapozhatja meg a számszakilag teljesen azonos árképzési módszert. Minderre bizonyítékként szolgálnak az ajánlattevők által mindkét eljárásban benyújtott felvilágosítás nyújtások.

2. Az árindoklásokhoz kapcsolódó üzleti titokká nyilvánítás indoklásának egyezősége vonatkozásában a Pannonway Építő Kft. ajánlattevő a felvilágosítás nyújtásában akként nyilatkozott, hogy a Cívis Komplex Mérnök Kft. ajánlattevővel több közbeszerzési eljárásban is közös ajánlattevőként indultak az elmúlt évben, melyek során sokat egyeztettek. A Cívis

Komplex Mérnök Kft. a felvilágosításában konkrétan, beazonosíthatóan rögzítette azt a – felvilágosítás nyújtásakor még folyamatban lévő – közbeszerzési eljárást, amelyben a Pannonway Építő Kft. ajánlattevővel közös ajánlattevőkként indult és amely eljárásba ezt megelőzően szintén ugyanazt az üzleti titokká nyilvánítás indoklást adták be, mint amit a »Debrecen, Vértesi úti vasúti átjáró külön szintű keresztezésként való átépítése, és a 4. sz. főút csomópont fejlesztésének előkészítése keretében engedélyezési és kiviteli tervek elkészítése« és a »Debrecen, Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztése – tervezés« tárgyú eljárásban. Ajánlatkérő megállapította, hogy a Cívis Komplex Mérnök Kft. felvilágosításának mellékleteként csatolt, korábbi, másik eljárásban a Pannonway Építő Kft. ajánlattevővel konzorciumként benyújtott üzleti titokká nyilvánítás indoklása tartalmilag és formailag – beleértve a helyesírási hibát és helytelen szóhasználatot is – megegyezik a »Debrecen, Vértesi úti vasúti átjáró külön szintű keresztezésként való átépítése, és a 4. sz. főút csomópont fejlesztésének előkészítése keretében engedélyezési és kiviteli tervek elkészítése« és a »Debrecen, Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztése – tervezés« tárgyú eljárásban beadott nyilatkozatokkal. Ugyanakkor tekintettel arra, hogy az elmúlt évben rendszeresen, több eljárásban is közös ajánlattevőként indult a két ajánlattevő (melyek közül a konkrétan megjelölt egyik eljárás párhuzamosan fut/futott a »Debrecen, Vértesi úti vasúti átjáró külön szintű keresztezésként való átépítése, és a 4. sz. főút csomópont fejlesztésének előkészítése keretében engedélyezési és kiviteli tervek elkészítése« és a »Debrecen, Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztése – tervezés« tárgyú eljárásokkal is), alapos okkal feltételezhető a két ajánlattevő közötti szorosabb együttműködési, partneri kapcsolat fennállta és az egymás közötti rendszeres kapcsolattartás, kommunikáció is.”

A Vértesi úti eljárás eljárást lezáró döntésében:

„3. Ugyan nem mutat racionális magatartást, hogy az első helyen álló Via Futura Mérnöki, Tanácsadó és Szolgáltató Kft. az árindoklást nem teljesítette, de önmagában még nem feltétlenül utalhat arra, hogy »ajánlat-visszatartás« útján jogsértő magatartás valósult meg ezzel a »Debrecen, Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztése – tervezés« tárgyú eljárásban. Ugyanakkor fontos kiemelni, hogy épp az árindoklás nem teljesítése vezetett ahhoz a – véletlenszerűen egyébként kis eséllyel kialakuló – rangsor formációhoz, miszerint a Cívis Komplex Mérnök Kft. és a Pannonway Építő Kft. ajánlattevő került váltott sorrendben első, illetve második helyre a két érintett eljárásban, azaz a »Debrecen, Vértesi úti vasúti átjáró külön szintű keresztezésként való átépítése, és a 4. sz. főút csomópont fejlesztésének előkészítése keretében engedélyezési és kiviteli tervek elkészítése« tárgyú eljárásban a Cívis Komplex Mérnök Kft. ajánlattevő áll az első helyen, a Pannonway Építő Kft. ajánlattevő a második helyen, míg a »Debrecen, Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztése – tervezés« tárgyú eljárásban a Pannonway Építő Kft. került az első helyre, a Cívis Komplex Mérnök Kft. ajánlattevő a második helyre. Megállapítható, hogy annak esélye viszonylag csekély, hogy mindkét eljárásban ugyanaz az első és második helyet érintő váltott sorrend alakuljon ki ugyanazon két ajánlattevővel, figyelemmel arra is, hogy a »Debrecen, Vértesi úti vasúti átjáró külön szintű keresztezésként való átépítése, és a 4. sz. főút csomópont fejlesztésének előkészítése keretében engedélyezési és kiviteli tervek elkészítése« tárgyú eljárásban összesen nyolc, a »Debrecen, Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztése – tervezés« tárgyú eljárásban pedig összesen kilenc ajánlattevő nyújtott be ajánlatot, azaz a viszonylag magas számúnak mondható ajánlattevőkből kombinálható valószínűség számítások sem ezt támasztják alá.”

A Kishegyesi úti eljárás eljárást lezáró döntésében:

„3. Ugyan nem mutat racionális magatartást, hogy az első helyen álló Via Futura Mérnöki, Tanácsadó és Szolgáltató Kft. (1111 Budapest, Zenta utca 1. mfsz. 3.) az árindoklást nem teljesítette, de önmagában még nem feltétlenül utalhat arra, hogy »ajánlat-visszatartás« útján jogsértő magatartás valósult meg ezzel a »Debrecen, Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztése – tervezés« tárgyú eljárásban. Ugyanakkor fontos kiemelni, hogy épp az árindoklás

nem teljesítése vezetett ahhoz a – véletlenszerűen egyébként kis eséllyel kialakuló – rangsor formációhoz, miszerint a Pannonway Építő Kft. (8900 Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.) és a Cívis Komplex Mérnök Kft. (4034 Debrecen, Nagybánya utca 17.) ajánlattevő került váltott sorrendben első, illetve második helyre a két érintett eljárásban, azaz a »Debrecen, Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztése – tervezés« tárgyú eljárásban a Pannonway Építő Kft. került az első helyre, a Cívis Komplex Mérnök Kft. ajánlattevő a második helyre, a »Debrecen, Vértesi úti vasúti átjáró külön szintű keresztezésként való átépítése, és a 4. sz. főút csomópont fejlesztésének előkészítése keretében engedélyezési és kiviteli tervek elkészítése« tárgyú eljárásban pedig a Cívis Komplex Mérnök Kft. ajánlattevő áll az első helyen, a Pannonway Építő Kft. ajánlattevő a második helyen. Megállapítható, hogy annak esélye viszonylag csekély, hogy mindkét eljárásban ugyanaz az első és második helyet érintő váltott sorrend alakuljon ki ugyanazon két ajánlattevővel, figyelemmel arra is, hogy a »Debrecen, Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztése – tervezés« tárgyú eljárásban összesen kilenc, a »Debrecen, Vértesi úti vasúti átjáró külön szintű keresztezésként való átépítése, és a 4. sz. főút csomópont fejlesztésének előkészítése keretében engedélyezési és kiviteli tervek elkészítése« tárgyú eljárásban pedig összesen nyolc ajánlattevő nyújtott be ajánlatot, azaz a viszonylag magas számúnak mondható ajánlattevőkből kombinálható valószínűességszámítások sem ezt támasztják alá.”

Mindkét közbeszerzési eljárás eljárást lezáró döntésében:

„Az Ajánlatkérő által kiírt két érintett közbeszerzési eljárás és azok összes körülményeinek együttes vizsgálata során, a fentiekben ismertetett tények, bizonyítékok és következtetések logikai láncba fűzésével alapos okkal feltételezhető, hogy a Cívis Komplex Mérnök Kft. (4034 Debrecen, Nagybánya utca 17.) és a Pannonway Építő Kft. (8900 Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.) ajánlattevő az eljárás tisztaságát és ezáltal a többi ajánlattevő érdekeit súlyosan sértő cselekményt követett el azzal, hogy a fentiekben feltárt körülmények alapján valószínűsíthető az összehangolt, versenykorlátozó magatartásuk mind a »Debrecen, Vértesi úti vasúti átjáró külön szintű keresztezésként való átépítése, és a 4. sz. főút csomópont fejlesztésének előkészítése keretében engedélyezési és kiviteli tervek elkészítése« mind a »Debrecen, Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztése – tervezés« tárgyú eljárásban. A Kbt. 75. § (2) bekezdés c) pontja alapján: »Az ajánlatkérő eredménytelenné nyilváníthatja az eljárást, ha c) valamelyik ajánlattevő vagy részvételre jelentkező az eljárás tisztaságát vagy a többi ajánlattevő, illetve részvételre jelentkező érdekeit súlyosan sértő cselekményt követ el;« A fentiekre tekintettel a Kbt. 75. § (2) bekezdésének c) pontja alapján eredménytelen a »Debrecen, Vértesi úti vasúti átjáró külön szintű keresztezésként való átépítése, és a 4. sz. főút csomópont fejlesztésének előkészítése keretében engedélyezési és kiviteli tervek elkészítése« tárgyú, uniós értékhatárt elérő értékű közbeszerzési eljárás.”

15. A kérelmező mindkét közbeszerzési eljárásban, 2026. április 16-án iratbetekintési kérelmet nyújtott be az ajánlatkérőhöz, amelyben a Kbt. 45. § (1) bekezdésére hivatkozással iratbetekintés biztosítását kérte, egyebekben a kérelemben az alábbiak szerepeltek:

„1.valamennyi ajánlattevő által benyújtott »Ártáblázat (tervezési díj-részletező)« teljes terjedelemben, melyből megismerhető:

- 1.1. az egyes ajánlattevők tételes megajánlása az alábbi részletezettséggel:
 1. Közmű tervezés
 2. Útépítés, forgalomtechnika, műtárgy tervezés
 3. Közmű kiváltás és védelembe helyezés
 4. Csapadékvíz elvezetés
 5. Geotechnika, talajmechanika
 6. Környezetvédelem
 7. Tájépítészet

8. Változási vázrajzok készítése és kettős záradékolása
9. Vasút tervezés
- 1.2. egyes ajánlattevők tételes megajánlásának összegezésre az alábbi bontásban
 1. Építményinformációs modell (BIM) végrehajtási terv
 2. Döntéshozatali dokumentáció
 3. Engedélyezési tervdokumentáció
 4. Kiviteli tervdokumentáció
 5. Összesen
2. Az ajánlatkérő részére a Pannonway Építő Kft. [...] ajánlattevő által benyújtott felvilágosítás.

Ajánlatkérő az eljárás eredményéről szóló összegezés 2026.04.15. napján az Elektronikus Közbeszerzési Rendszeren (EKR) keresztül megküldte az ajánlattevők részére, amely alapján a közbeszerzési eljárást eredménytelenné nyilvánította. Kérelmező ajánlattevőként közvetlenül érintett az eljárást eredménytelenné nyilvánító döntés megváltoztatásában. Az iratbetekintés az eredménytelenséget megalapozó tényállás és az abból levont következtetések megismeréséhez szükséges és kizárólag olyan mértékben indítványozzuk csak az iratbetekintést, amely feltétlenül szükséges az ajánlatkérői döntés vitatásához. Az iratbetekintésünk jogi alapját képezi, hogy az általunk benyújtott felvilágosítás 2.3 pontjában kért vizsgálatot Ajánlatkérő vélelmezhetően nem végezte el, ugyanis az összegezés eredménytelenségre vonatkozó megállapításai nem tartalmazzak ezen vizsgálatra vonatkozó információt.”

16. Az ajánlatkérő 2026. április 17-én mindkét közbeszerzési eljárásban az alábbiak szerint válaszolta meg az iratbetekintési kérelmet:

„2026. április 16. napján iratbetekintési kérelem érkezett a Cívis Komplex Mérnök Kft. (4034 Debrecen, Nagybánya utca 17.) ajánlattevőtől, melyben az iratbetekintés biztosítását kéri egyfelől valamennyi ajánlattevő által benyújtott, »Ártáblázat (tervezési díj-részletező)« megnevezésű irat teljes terjedelme tekintetében, valamint a Pannonway Építő Kft. (8900 Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.) ajánlattevő által benyújtott felvilágosítás vonatkozásában. Iratbetekintési kérelmét ajánlattevő arra alapítja, hogy az az eredménytelenséget megalapozó tényállás és az abból levont következtetések megismeréséhez szükséges és álláspontja szerint kizárólag olyan mértékben indítványozza csak, amely feltétlenül szükséges az ajánlatkérői döntés vitatásához. Ajánlattevő továbbá kérelmében rögzíti, hogy az iratbetekintése jogi alapját képezi, hogy az általa benyújtott felvilágosítás 2.3. pontjában kért vizsgálatot Ajánlatkérő vélelmezhetően nem végezte el, ugyanis az összegezés eredménytelenségre vonatkozó megállapításai nem tartalmazzak ezen vizsgálatra vonatkozó információt.

1. Ajánlatkérő a Pannonway Építő Kft. (8900 Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.) ajánlattevő által benyújtott felvilágosítás tekintetében, továbbá kizárólag a Pannonway Építő Kft. (8900 Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.) ajánlattevő által benyújtott árazott ártáblázat (tervezési díj-részletező) vonatkozásában biztosítja az iratbetekintést a kérelmező ajánlattevő részére. [...]

Ajánlattevőnek (az iratbetekintőnek) az iratbetekintés keretein belül kizárólag a Pannonway Építő Kft. (8900 Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.) ajánlattevő által benyújtott felvilágosítás és árazott ártáblázat (tervezési díj-részletező) vizsgálatára van lehetősége. Az iratbetekintésen dokumentum átadására, másolat készítésére, továbbítására nincs lehetőség.

2. Ajánlatkérő a Pannonway Építő Kft. (8900 Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.) ajánlattevő árazott ártábláján kívül a többi ajánlattevő által benyújtott árazott ártábla (tervezési díjrészletező) tekintetében az iratbetekintést nem biztosítja az alábbi indokokra tekintettel. A Kbt. 45. § (1) bekezdésében az alábbi rendelkezés található: [...] A Jogtár a Kbt. iratbetekintést szabályozó 45. § Indokolásában az alábbiak szerint rendelkezik: »Amint az a fentiekben is említésre került, a törvény korlátok közé szorítja a más ajánlattevő ajánlatába,

illetve részvételi jelentkezésébe való betekintés szabályait. Ennek indoka szintén a korábbi jogszabályi környezetben kialakult káros gyakorlat, amely szerint a gazdasági szereplők egymás ajánlatait teljes mértékben átvizsgálták és lényegében újra értékelték annak érdekében, hátha találnak valamilyen olyan hibát, amit az ajánlatkérő esetleg nem vett észre, és ezzel a maguk javára fordíthatják a közbeszerzési eljárás eredményét. A törvény ennek a gyakorlatnak kíván gátat vetni, tekintettel arra, hogy a törvény azt az alapvető elvet követi, miszerint az ajánlatok és a részvételi jelentkezések értékelése nem a gazdasági szereplők, hanem az ajánlatkérő feladata. Erre tekintettel a más gazdasági szereplők ajánlatába, vagy részvételi jelentkezésbe való betekintés kapcsán a törvény akként rendelkezik, hogy a gazdasági szereplő a betekintést csak indokolt esetben kérheti, az iratbetekintésre vonatkozó kérelemben pedig köteles megjelölni, hogy milyen feltételezett konkrét jogsértés kapcsán és az ajánlat vagy részvételi jelentkezés mely részébe kíván betekinteni. Minderre azért van szükség, mert az ajánlatkérő a betekintést csak gazdasági szereplő által megjelölt feltételezett jogsértéshez kapcsolódó jogérvényesítéséhez szükséges mértékben köteles biztosítani. A törvény azt is rögzíti, hogy más gazdasági szereplő ajánlatának vagy részvételi jelentkezésének teljes körű átvizsgálása a betekintés körében nem lehetséges.«

Ajánlatkérő az összegezésben kétséget kizáróan, egyértelműen rögzítette, hogy kizárólag a Pannonway Építő Kft. (8900 Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.) és a Cívis Komplex Mérnök Kft. (4034 Debrecen, Nagybánya utca 17.) ajánlattevő, illetve kizárólag ezen két ajánlattevő ajánlata vonatkozásában feltételezhető alapos okkal az eljárás tisztaságát és ezáltal a többi ajánlattevő érdekeit súlyosan sértő cselekmény elkövetése és az összegezésben konkrétan megjelölésre kerültek ezen két ajánlattevő ajánlatának azon részei is, amely körülmények és az azokból levezetett logikai összefüggések alapján valószínűsíthető az összehangolt, versenykorlátozó magatartásuk. Az összegezésből kétséget kizáróan megállapítható tehát, hogy a Pannonway Építő Kft. (8900 Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.) és a Cívis Komplex Mérnök Kft. (4034 Debrecen, Nagybánya utca 17.) ajánlattevőn kívül más ajánlattevő árazott ártábláját semmilyen összefüggésben nem érinti az összegezésben rögzített verseny tisztaságát súlyosan sértő, versenykorlátozó magatartás feltételezett elkövetése, sem az abból levont következtetések, tekintettel arra, hogy semmilyen logikai összefüggés nincs a többi ajánlattevő által benyújtott árazott ártáblák és a feltételezett, verseny tisztaságát sértő cselekmény között. A fentiekre tekintettel Kérelmező arra vonatkozó megállapítása, miszerint a Pannonway Építő Kft. (8900 Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.) és a Cívis Komplex Mérnök Kft. (4034 Debrecen, Nagybánya utca 17.) ajánlattevőkön kívül a többi ajánlattevő árazott ártáblájába történő betekintés is szükséges az eredménytelenséget megalapozó tényállás és az abból levont következtetések megismeréséhez, nem megalapozott. Ahogy a Jogtár Indokolása is hangsúlyozza, kizárólag indokolt esetben és csak a szükséges mértékben engedhető a kérelmezőnek a más ajánlattevők ajánlatába történő betekintés, más gazdasági szereplő ajánlatának teljes körű átvizsgálása a betekintés körében nem lehetséges: »[...] a más gazdasági szereplők ajánlatába való betekintés kapcsán a törvény akként rendelkezik, hogy a gazdasági szereplő a betekintést csak indokolt esetben kérheti...« »[...] ajánlatkérő a betekintést csak a gazdasági szereplő által megjelölt feltételezett jogsértéshez kapcsolódó jogérvényesítéséhez szükséges mértékben köteles biztosítani. A törvény azt is rögzíti, hogy más gazdasági szereplő ajánlatának vagy részvételi jelentkezésének teljes körű átvizsgálása a betekintés körében nem lehetséges.«

Tekintettel arra, hogy a Pannonway Építő Kft. (8900 Zalaegerszeg, Batsányi J. u. 9.) és a Cívis Komplex Mérnök Kft. (4034 Debrecen, Nagybánya utca 17.) ajánlattevőkön kívül a többi ajánlattevő árazott ártáblája nem releváns az összegezésben megjelölt feltételezett – verseny tisztaságát sértő cselekményre irányuló – jogsértés tekintetében, az azokba történő iratbetekintés nem indokolt és nem is szükséges, így a Kbt. 45. § (1) bekezdése és annak

értelmezését biztosító Jogtár Indokolás alapján ezen iratokba történő iratbetekintés biztosítása sem lenne jogszerű.

A fentiekén túlmenően továbbá Ajánlattevő által az iratbetekintési kérelemben rögzített azon, jogalap, hogy a korábban benyújtott felvilágosítás nyújtásában Ajánlatkérő számára javasolt vizsgálatot Ajánlatkérő vélelmezhetően nem végezte el, ellentétes azon a Jogtár Indokolásában hangsúlyozott - alapvető elvvel, miszerint az ajánlatok értékelése nem a gazdasági szereplők, hanem az ajánlatkérő feladata. Ezen elv követése és betartása/betartatása háttérében a korábbi jogszabályi környezetben kialakult káros gyakorlat áll, amely szerint a gazdasági szereplők egymás ajánlatait teljes mértékben átvizsgálták és lényegében újra értékelték annak érdekében, hátha találnak valamilyen olyan hibát, amit az ajánlatkérő esetleg nem vett észre, és ezzel a maguk javára fordíthatják a közbeszerzési eljárás eredményét.

A Kbt. 69. §-a egyértelműen kimondja, hogy az ajánlatok bírálata az ajánlatkérő feladata, melynek keretében ajánlatkérőnek van vizsgálati kötelezettsége az ajánlatok részeként benyújtott nyilatkozatok, dokumentumok tekintetében, ezt a szerepkört ajánlattevő nem veheti át. A Kbt. 69. § (1) és (2) bekezdése szerint: [...] A Kbt. kommentár ehhez kapcsolódóan szintén azt támasztja alá, hogy az ajánlatok vizsgálata, elbírálása kizárólag az ajánlatkérő kötelezettsége: »A korábbi közbeszerzési törvényekkel azonosan továbbra is szabály, hogy az ajánlatok és részvételi jelentkezések elbírálása során az ajánlatkérőnek meg kell vizsgálnia, hogy az ajánlatok, illetve részvételi jelentkezések megfelelnek-e a közbeszerzési dokumentumokban, valamint a jogszabályokban meghatározott feltételeknek. Ennek keretében ajánlatkérőnek az ajánlatok és részvételi jelentkezések részeként benyújtott nyilatkozatokat, dokumentumokat kell vizsgálnia.«

A Kbt. által meghatározott ajánlattevői és ajánlatkérői minőségek, feladatok, kötelezettségek egyúttal egyértelműen kijelölik az ajánlattevői aktivitás korlátait és határait, amelyek be nem tartása (azaz ha jelen esetben Ajánlatkérő átengedné az ajánlatok vizsgálati/bírálati feladatait ajánlattevőnek) a Kbt. 69. § és a 45. § súlyos megsértéséhez vezetne.”

17. A kérelmező 2026. április 20-án mindkét közbeszerzési eljárásban megtekintette a Pannonway Építő Kft. szakmai ajánlata részeként benyújtott árazott ártáblát (ajánlatkérő által kiadott „Ártábla_árazatlan” nevű fájl Pannonway Építő ajánlattevő által kitöltve), valamint a Kbt. 71. § (1) bekezdése szerinti 2026. március 11-i felvilágosításkérésre a Pannonway Építő Kft. ajánlattevő által benyújtott felvilágosítást.

18. A kérelmező és a II. r. érdekelt is 2026. április 20-án előzetes vitarendezést kezdeményezett mindkét eljárásban az eljárások eredménytelenné nyilvánításával szemben, amelyeket az ajánlatkérő 2026. április 23-án elutasított.

19. A vizsgált közbeszerzési eljárásokat megelőzően az Építési és Közlekedési Minisztérium (jelenleg Közlekedési és Beruházási Minisztérium) a Kbt. Második Része, 81. § szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított „Nyíregyháza É-i elkerülő út tervezés kiviteli terv” elnevezéssel szolgáltatásmegrendelés tárgyában, melynek 2025. július 24-én feladott ajánlati felhívása 2025. július 25-én, 487522-2025 számon jelent meg az Európai Unió Hivatalos Lapjában a TED-en. Az eljárás lefolytatására az EKR-ben került sor EKR001308842025 azonosítószámon. Az Építési és Közlekedési Minisztérium az ajánlati felhívást egy alkalommal módosította, amiről a 2025. szeptember 3-án feladott korrigendum 2025. szeptember 4-én, 576727-2025 számon jelent meg az Európai Unió Hivatalos Lapjában a TED-en. A 2025. szeptember 16-án 12:00 órai ajánlattételi határidőre 7 ajánlat érkezett, ajánlatot tett közös ajánlattevőkként a kérelmező és a II. r. érdekelt is (a továbbiakban együtt: közös ajánlattevők). Az Építési és Közlekedési Minisztérium 2025. november 4-én árindokolást kért – többek között – a közös ajánlattevőktől, amit azok határidőben, 2025. november 14-én

benyújtottak és üzleti titoknak minősítettek. Az üzleti titokká minősítés indokolása az árándokolás 15-18. oldalain található, szövegezése megegyezik a vizsgált közbeszerzési eljárásokban a kérelmező és a II. r. érdekelt által benyújtott üzleti titok indokolásokkal.

A jogorvoslati kérelmek

20. A kérelmező a 2026. április 29-én a Vértesi úti eljárást érintően benyújtott jogorvoslati kérelmében, majd a 2026. május 4-én a Kishegyesi úti eljárást érintően benyújtott jogorvoslati kérelmében ismertetette a releváns tényállási elemeket, majd mindkét jogorvoslati eljárásban két kérelmi elemet terjesztett elő. Kifejtette, hogy mindkét kérelmi elemnél megfogalmazott jogsértésről az előzetes vitarendezési kérelemre adott ajánlatkérői válasz kézhezvételének napján szerzett tudomást, álláspontja szerint a jogorvoslati határidő a Kbt. 148. § (7) bekezdés da) pontja és a Kbt. 148. § (3) bekezdésében foglaltak alapján minősül megtartottnak. Ügyfélképessége körében előadta, hogy a két közbeszerzési eljárásban ajánlatot nyújtott be, mely ajánlat a bontási jegyzőkönyv alapján a tárgyi közbeszerzési eljárásban első helyen áll. Az ajánlatkérő döntésének következményeként kizáró okok hatálya alá kerülhet, mely a későbbi közbeszerzési eljárásokban való indulását, illetve lehetséges szerződés(ek) elnyerését akadályozza meg. Igazolta a két közbeszerzési eljárással kapcsolatban benyújtott jogorvoslati kérelemre tekintettel 1.850.394.-Ft, illetve 3.132.830.-Ft igazgatási szolgáltatási díj megfizetését, kérte a jogsértés megállapítását és az eljárást lezáró döntések megsemmisítését, valamint az ajánlatkérő kötelezését a költségei megtérítésére.

21. A Döntőbizottság a jogorvoslati eljárásokat a D.203/2026. iktatószám alatt egyesítette.

22. Az első kérelmi elem tárgyát az képezte, hogy az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 75. § (2) bekezdés c) pontját, valamint Kbt. 2. § (1) bekezdését, mert jogsértő módon állapította meg, hogy a tárgyi közbeszerzési eljárások eredménytelenek.

23. A jogvita előzményeként ismertetette az ajánlatkérő eredménytelenségi indokolásaiban kifejtetteket, majd, hogy előzetes vitarendezési kérelmeket nyújtott be azokkal szemben. Kérelmében megismételte az előzetes vitarendezési kérelmekben foglalt álláspontját, kiegészítve az ajánlatkérő által a kérelmére adott válasszal kapcsolatos megjegyzéseivel.

24. Ismertetette az ajánlatkérő álláspontját a számlázás belső arányára vonatkozóan. Eszerint az egyes tervezési feladatok („Építményinformációs modell (BIM) végrehajtási terv”, „Döntéselőkészítő dokumentáció”, „Engedélyezési tervdokumentáció”, „Kiviteli tervdokumentáció”) között azonos belső arányok mentén bontotta meg az árakat, vagyis a fenti tervtípusok esetében az ajánlati ár felosztása mindkét ajánlat esetében azonos árképzési metodikát és arányrendszert mutat. Az „Építményinformációs modell (BIM) végrehajtási terv” megnevezésű oszlopban rögzített értékeknek a kétszerese jelenik meg a „Döntéselőkészítő dokumentáció” oszlopban feltüntetett értékeknél, négyszerese az „Engedélyezési tervdokumentáció” oszlop értékeinél, háromszorosa a „Kiviteli tervdokumentáció” oszlop értékeinél és tízszerese az „Összesen” oszlopban rögzített értékeinél. Az ajánlatkérő rögzítette továbbá, hogy két egymástól független közbeszerzési eljárásban is mindkét ajánlattevő árképzése ugyanazon metodikát tartalmazza. A kérelmező rávilágított arra, hogy eltér az árképzés (amely alapján létrejön egy ajánlattevő ajánlati ára), és az a tevékenység, amelynek során az egyes teljesítési szakaszokra vonatkozóan szét kell osztani a képzett ajánlati árat. Megítélése szerint (az összegezés eredménytelenítési indokolása alapján) alapvető eltérés van e körben az ajánlatkérő gondolkodása és indokrendszere, fogalmi rendszere, és aközött, amelyet az ajánlattevők gondolnak. A

kérelmező szerint ezen indokrendszerbeli, fogalmi rendszerbeli eltérés vezetett döntően az ajánlatkérő döntéséhez. A kérelmező rögzítette, hogy az árképzés metodikája fogalmát szigorúan véve a Kbt. 72. § szerint benyújtott indokolásában részletesen bemutatta az árképzését – hiszen az eljárási cselekmény célja éppen az, hogy az ajánlattevő meggyőzze az ajánlatkérőt arról, hogy a szerződést az adott áron teljesíteni tudja, melynek alátámasztása az árképzés részletes bemutatása. Az ajánlatkérő rendelkezésére áll az indokolás, amely alapján egyértelműen ellenőrizni tudta, hogy a két ajánlattevő ugyanazon árképzési metodikát alkalmazta-e. Tekintettel arra, hogy az összegezés a két ajánlattevő azonos árképzésére vonatkozóan nem tartalmazott semmilyen indokot, nem jelölt meg alátámasztó körülményt, tehát az ajánlatkérő nem utalt az árindokolásban benyújtott részletes árazás azonosságára vonatkozó bizonyítékokra, így kijelenthető, és objektíven igazolható, hogy a két ajánlattevő nem azonos árképzési módszertant alkalmazott az ajánlati ára kiszámításához. Ezzel összefüggésben kérte figyelembe venni, hogy az ajánlatkérő felvilágosítás-kérésében arra kereste a választ, hogy a közbeszerzési dokumentumokban előzetesen nem meghatározott számlázási arányokat milyen módszerrel alakította ki a kérelmező. Ismertette a kérelmező, hogy az ajánlatkérő a közbeszerzési dokumentumokban az alábbiak szerint előzetesen meghatározta azt a 4 teljesítési szakaszt, melyhez belső arányszám meghatározását kérte:

- Építményinformációs Modell (BIM) Végrehajtási Terv
- Döntéselőkészítő dokumentáció
- Engedélyezési tervdokumentáció
- Kiviteli tervdokumentáció.

Nem határozta meg a közbeszerzési dokumentumokban ezen belső arányszámokat, hanem az ajánlattevőktől kérte ennek meghatározását, az arányszámok meghatározása megfeleltethető a számlázási ütemezés százalékos arányának, ez azonban nem azonos az árképzéssel. Az ajánlatkérő azon álláspontjával kapcsolatban, amely szerint az arányszámok meghatározása nem a tényleges feladatvégzések a valós ellenértékét tükrözné, nem következtethető ki a kérelmező alábbiakban leírt számítási módszeréből. Nem értett egyez azzal, hogy a teljesítés fog a számlázáshoz igazodni, a kérelmező felvilágosításában, és előzetes vitarendezési kérelmében egyértelműen kifejtette, hogy először valamennyi szakág vonatkozásában a feladatokra összegyűjtötte az árajánlatokat, majd a teljesítés arányában határozta meg a belső arányszámait. Tekintettel arra, hogy a teljesítés során ezen arányszámok által meghatározott értékek mentén valósul meg a számlázás, ez az arányszám meghatározza a számlázást, azonban ezen arányszámokat a teljesítés mértékével arányosan állapította meg. A kérelmező felhívta a figyelmet, hogy a dokumentum/terv típusok szerinti árazásban semmiféle egyezőség, százalékos arány, azonosság nem állt fenn.

25. A kérelmező rögzítette, hogy a tárgyi közbeszerzési eljárásokban részt vevő ajánlattevők nagy része rendszeresen részt vesz az Építési és Közlekedési Minisztérium (a továbbiakban: ÉKM) által meghirdetett tervezési tendereken (döntően ma Magyarországon az ÉKM folytat le csak olyan volumenű, közlekedési tárgyú tervezési szolgáltatások beszerzésére irányuló eljárást, mint amilyen jelen közbeszerzési eljárás tárgya is volt), melyekben rögzítve van előre az ajánlati dokumentációban az ÉKM által az egyes szakaszok számlázásának százalékos mértéke. Mindezeket követően közölte néhány eljárás esetében az ÉKM által meghatározott egyes százalékos mértékeket. Az egyes tervezési szakaszok százalékos mértékének ÉKM általi előírása több helyen azonosságot, hasonlóságot mutat az általa is meghatározott, az egyes tervezési fázisokhoz alkalmazott belső arányszámokkal. Az ÉKM által következetesen, hosszabb ideje alkalmazott százalékos felosztási kötelezettség a tervezési piac résztvevőit már olyan mértékben „befolyásolta”, „megfertőzte”, hogy jelen közbeszerzési eljárásokban is az ajánlattevők döntő többsége hasonló felosztás mellett végezhetette az ajánlati árának megosztását az egyes tervezési szakaszok között. Az ajánlatkérő

előzetes vitarendezési kérelmeire adott válaszában úgy nyilatkozott, hogy az eljárásban ajánlatot benyújtó összesen 8 db gazdasági szereplő közül 4-en teljesen random módon áraztak, 2 ajánlattevő esetében vannak ugyan kimutatható belső arányszámok, azok ugyanakkor sem egymással, sem a két kérelmezővel nem egyeznek meg egyetlen tervtípus esetében sem. Figyelemmel arra, hogy nem tudta megítélni azt, hogy az általa feltételezett, tervezési fázisok közötti arányszámok megosztása mutat-e bármilyen hasonlóságot, kérte, hogy a Döntőbizottság végezze el ezen vizsgálatot, és annak eredményét használja fel a döntése meghozatala során. Hangsúlyozta azonban, hogy az ajánlatkérő válaszából következik, hogy 8 ajánlattevőből 4-en egész biztosan ugyanazon módszer szerint végezték el az ajánlati ár összeállítását, az árképzést, majd pedig a tervezési fázisok közötti felosztást.

26. A kérelmező tényként rögzítette, hogy ajánlatában mely százalékos arányt határozott meg. Rögzítette, hogy az ajánlatkérő az előzetes vitarendezési kérelmekre adott válaszában azt sugallja, hogy a felsorolt ÉKM eljárásokban bemutatott gyakorlat nem befolyásolta a belső arányszámokat az egyes ajánlattevők esetében. Ezzel ellentmond az, hogy 4 ajánlattevő teljes bizonyossággal az ÉKM gyakorlata szerinti felosztást alkalmazott (még ha az arányszámok nem is feltétlen egyeznek, de a módszer igen). Hangsúlyozta a kérelmező, hogy az ajánlatkérő az ártáblázat szakágankénti soraiban meghatározott ajánlati árak kialakításában azt feltételezi, hogy a kérelmező ezen árakat egyenként határozta meg oly módon, hogy az ajánlati árat részletező mátrixban külön-külön minden cellát egyenként árazott és utána összesített. A kérelmező ezzel szemben bemutatta azt, hogy hogyan képezte az ajánlati árat, mely indokolást az ajánlatkérő úgy minősített az előzetes vitarendezési kérelmekre adott válaszában, hogy az nem megfelelő. Az ajánlatkérő ugyanakkor olyan megállapítást nem tett, hogy a belső arányszámok a szakágak egymáshoz képesti viszonylatában megegyeznek, mellyel alá is támasztotta a kérelmező álláspontját. A kérelmező a jogvita alapját képező módszertanbeli különbséget az általa csatolt táblázattal szemléltette, majd rögzítette, hogy meghatározta a teljes szakági feladatra az ajánlati árat (árképzés), majd, ahogyan azt a felvilágosításban leírta, megállapította, hogy mekkora aránya van az elvégzendő feladatoknak a négy dokumentum előállításában a teljesítés során, és ezt a négy arányszám meghatározása után osztotta tovább a fenti, teljes szakágra vonatkozó árat a belső arányszámai alapján. Az ajánlatkérő a kérelmező szerint nem fogadja el, hogy így is el lehetett jutni a teljesítés arányában meghatározott belső arányszámokhoz, valamint mindenképpen árképzés módszertanaként jellemzi azt, ami egy egyszerű belső arányszám meghatározást jelöl csupán. Pedig ezzel ellentétben csak akkor lenne a verseny tisztaságát sértő árképzés a két ajánlattevő között, amennyiben az egyes szakági feladatokra vonatkozó ajánlati rész egységek között lenne egyezés, mintázat kimutatható.

27. A kérelmező által adott felvilágosításokkal kapcsolatban ismertette az ajánlatkérő összegezésekből kifejtett álláspontját, majd idézte a felvilágosításkéréseket. Az ajánlatkérő egyrészt példálózó felsorolást tett a felvilágosítás módjára vonatkozóan (ebben benne volt, hogy elveket, módszertant is megadhatott a kérelmező), másrészt vagylagosan azt is megengedte, hogy egyéb szakmai megfontolásokkal magyarázza a belső arányokat – ahogy egyébként az arány meghatározásának a jellege is inkább egy szakmai megfontolást, módszertant és számítási logikát tartalmazott. A kérelmező ennek alapján felvilágosításaiban részletesen bemutatta, hogy hogyan határozta meg a teljesítés (tehát a számlázás) százalékos arányát, ajánlati árat saját, költségszámítási módszertana szerint képezte, figyelembe véve a szerződésben rögzített teljesítési határidőket és szakági ráfordítások mértékét, arányát. A teljes, egyösszegű vállalkozási díj meghatározását követően az így kialakított összegek kerültek beillesztésre az ajánlatkérő által kiadott ártáblázat szerkezetébe. A kérelmező kérte figyelembe venni, hogy az ajánlatkérő az ajánlati ár meghatározásához önálló táblázati

formátumot bocsátott rendelkezésre, a saját módszertana szerint meghatározott ajánlati árat a kiadott ártáblázat szerkezetébe átvezette. Ismertette árképzése módszerét, az ajánlatkérő által kiadott ártáblázat belső költségmegosztását ezt követően saját szakmai belátása és gyakorlata alapján, a tervezett ráfordítás arányában határozta meg. Nem az volt a belső árképzési módszere, amelyet az ajánlatkérő leírt (hogy az Építményinformációs Modell (BIM) Végrehajtási Terv díjának a kétszerese a Döntéselőkészítő dokumentáció díja, négyszerese az Engedélyezési tervdokumentáció díja, háromszorosa a Kiviteli tervdokumentáció díja, és tízszerese az Összesen oszlop sorában megjelölt összeg), hanem egy teljesen más módszer. A költségek belső felosztását saját szakmai tapasztalata, valamint a tervezési folyamat általánosan alkalmazott struktúrája alapján rögzítette, a tervezési szolgáltatások esetében a díjak munkafázisok közötti megosztása a szakmai gyakorlatban rendszerint a tervezési folyamat egymásra épülő szakaszaihoz igazodik, amely tipikusan magában foglalja a döntéselőkészítő szakaszt, az engedélyezési tervkészítést, valamint a kiviteli tervdokumentáció elkészítését. A BIM végrehajtási terv elkészítése a digitális tervezési folyamatot támogató, kiegészítő szakmai feladatként jelenik meg. A tervezési gyakorlatban általánosan elfogadott, hogy az engedélyezési és kiviteli tervdokumentáció elkészítése jelenti a tervezési munka legjelentősebb részét, így ezekhez a munkafázisokhoz a teljes tervezési díj nagyobb hányada kapcsolódik. Figyelembe vette továbbá az ajánlatkérő részére teljesítés alatt lévő tervezési szerződése tapasztalatait. Részletesen indokolta, hogy az egyes fázisok költségmegosztását mely indokok miatt alakított ki. Álláspontja szerint a költségek ilyen jellegű belső felosztása nem tekinthető rendkívüli vagy szokatlan megoldásnak, hanem a tervezési szolgáltatások piacán széles körben alkalmazott, a munkafázisok szakmai tartalmához igazodó árképzési gyakorlatot és az ajánlattevői tapasztalatot tükrözi. Ennek megfelelően a fenti arányok alkalmazása önmagában nem utal az ajánlattevők közötti egyeztetésre vagy összehangolt ajánlatképzésre. Azt hangsúlyozta ugyanakkor, hogy az általa alkalmazott költségmegosztási logika szükségszerűen hasonló vagy azonos szerkezetet mutathat, ami a szakmai gyakorlat természetes következménye, és önmagában nem értelmezhető az ajánlattevők közötti egyeztetés vagy összehangolt ajánlatképzés bizonyítékeként.

28. Az ajánlatkérő kérdésként tette fel azt is, hogy az ajánlati ár felosztása miért egyezik meg a két érintett közbeszerzés esetében. Felhívta a figyelmet, hogy a két érintett közbeszerzési eljárás az alábbi egyezéseket mutatja:

- beszerzés tárgya tervezési szolgáltatás,
- azonos az ajánlatkérő személye,
- tervezési feladatok: Debrecen, Vértesi úti vasúti átjáró külön szintű keresztezésként való átépítése, és a 4. sz. főút csomópont fejlesztés tervezési feladatainak ellátása valósul meg a hozzá tartozó csapadékvíz-elvezetéssel, útépítéssel gyalog- és kerékpárút építéssel és a kapcsolódó releváns közműépítésekkel (közvilágítás, hírközlés, ivóvíz, szennyvíz). és a Debrecen, Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztése keretében közúti, vasúti, csapadékvíz-elvezetési, szennyvíz, és ivóvízhálózat, energiaellátási és távközlési infrastruktúra-fejlesztéseknek a komplex tervezése valósul meg, amely beszerzések hasonló jellegű közúttervezési szolgáltatásra irányulnak, hasonló tervezési feladatokat határoznak meg,
- a feladatok hasonlóságát mutatja a szakmai értékelési szempontok 80%-ának azonossága, alkalmassági minimumkövetelmények közül több hasonlósága,
- mindkét eljárásban BIM végrehajtási terv, döntéselőkészítő dokumentáció komplett-szükséges engedélyek, hozzájárulások, jogerős vízjogi létesítési engedélyek, építési engedélyek megszerzésére alkalmas-engedélyezési tervdokumentáció, valamint komplett kiviteli tervdokumentációk elkészítése szerepel,
- hasonló időben történő meghirdetés,

Az ajánlatkérő az ártáblázatban az alábbi tervezési részfeladatokat határozta meg mind a két eljárásban: Közmű tervezés, Útépités, forgalomtechnika, műtárgy tervezés, Közmű kiváltás és védelembe helyezés, Csapadékvíz elvezetés, Geotechnika, talajmechanika, Környezetvédelem, Tájépítészet, Változási vázrajzok készítése és kettős záradékolása. Eltérés kizárólag a Vasúttervezés részfeladatban mutatkozik: a Kishegyesi úton az új, az előző pontban szereplő 2x2 sávós körforgalmú csomópont 2x1 sávós kialakítására vonatkozó tervdokumentáció nem szerepel.

Az ajánlatkérő a fentiek alapján hasonló szakági feladatok mellett, azonos feladatokra kért ajánlatot:

- BIM végrehajtási terv,
- döntés előkészítő dokumentáció komplett-szükséges engedélyek,
- hozzájárulások, jogerős vízjogi létesítési engedélyek, építési engedélyek megszerzésére alkalmas-engedélyezési tervdokumentáció,
- valamint komplett kiviteli tervdokumentációk elkészítése

Az ajánlati ára kalkulációját a fentiekre tekintettel azonos módszertan alapján határozta meg. A másik ajánlattevő árképzési módszerére vonatkozóan nem tudott nyilatkozatot tenni, felhívta a figyelmet ugyanakkor, hogy a rövid időn belül az ajánlatkérő részéről megindított két hasonló beszerzési tárgyú, és azonos feladatokat tartalmazó ajánlatban az azonos kalkuláció természetes, és nem tiltott. Tekintettel ezen indokokra, a két közbeszerzési eljárás között fennálló azonos helyzetet nem az ajánlattevők verseny tisztaságának megsértése okozta, hanem azon körülmény, hogy az azonos output (azonos feladatok) esetében az ajánlattevő azonos módszert alkalmazott. A kérelmező rávilágított, hogy a felvilágosításkérés azt tartalmazta (és azt várta el), hogy mutasson be módszertant, logikát, elveket, megfontolásokat, körülményeket – amelyek mindegyike egy tágabb, átfogóbb, „elvi szintűbb” (és nem konkrét számtani műveket, számítások, matematikai műveletek összessége) fogalmi rendszert és magyarázati kört tartalmaz, ugyanakkor az összegezésben már azt róttá fel a terhére, hogy nem tételes, matematikai számításokon alapuló indokolást adott. A kérelmező az ajánlatkérő által felsorolt módszerek alapján megfogalmazta a felvilágosítását, az ajánlatkérő azon egyetlen lényeges elemet, mely alapján arról döntött, hogy megfelel-e az általa előírtaknak az indokolás, azt az elemet nem fogalmazta bele az indokoláskérésbe (számtani művelet, logika eredményeként létrejövő számításot kért). Az ajánlatkérő a felvilágosítás-kérés eljárási cselekmény bírálatakor olyan módszereket alkalmazott, melyek a Kbt. 72. § szerinti indokoláskérés esetében megszokottak, azonban jelen esetben nem a szakági dokumentumok árait kérte indokolni, hanem csupán azt a négy arányszámot, melyet a négy benyújtandó dokumentumhoz, tehát a teljesítés négy szakaszához rendelt. Túlterjeszkedett a bírálat folyamán, az általa megfogalmazott felvilágosítás-kérés elemeihez képest a bírálat során már mintegy „árindokolást” vizsgált.

29. Ezt követően hivatkozott az ajánlatkérő azon álláspontjára, amely szerint a felvilágosításában ellentmondások mutatkoznak, és mindezt vitatta. Kifejtette, hogy a tervezési szolgáltatások piacát a hozzá hasonló szakcégek alkotják. Azt a közös tudást, szakmai tapasztalatot, gyakorlatot, szokást az ezen piaci szegmensben tevékenykedő vállalkozások ismerik, alkalmazzák. Ezen belül a vállalkozások maguk is rendelkeznek saját tapasztalattal, ahogyan a kérelmező is. Nincs ellentmondás szerinte abban, hogy a vállalkozó része egy nagyobb szolgáltatási piacnak, ahol vannak általános jellemzők, vannak saját szakmai tapasztalatai ezen a piacon belül, valamint természetesen a jelen közbeszerzési eljárás során még ezen döntését is tovább szűkíthette. Ezen piaci környezetben, a tervezési szolgáltatások piacának részeként a következő logikai láncolat szerint gondolkodott a két közbeszerzési eljárásban is az egyes tervezési fázisok közötti arányok felosztása során:

- tudatában van az ágazati szokásnak, rendező elveknek,

- vannak saját tapasztalatai,
- figyelembe veszi az adott tervezési feladat konkrét struktúráját
- és ezek együttesének ismeretében alakítja ki a végső stratégiát, stb.

Itt valóban van logikai láncolat, az általánostól az egyedi, konkrét elvárásokig haladva. Az ajánlatkérő előfeltevéssel élve úgy fogalmazta meg a felvilágosítás kérését, hogy eleve feltételezte a jogsértő magatartást, és több helyen is arra szólította fel a két ajánlattevőt, hogy mindkét ajánlattevő nevében fogalmazza meg a felvilágosítását, így a kérelmezőnek mindenképpen kellett valamilyen további felvilágosítást adnia arról, hogy a saját, fent részletezett módszerei mellett miért alakulhatott ki egyezőség a két ajánlattevő között – ezért utalt a tervezési szolgáltatások piacán széles körben alkalmazott, a munkafázisok szakmai tartalmához igazodó árképzési gyakorlatára is. A felvilágosítás-kérésben olyan kérdéseket is feltett, mely nem csak a felszólított ajánlattevőre vonatkozott. Azon összehasonlítása, melyben a két indokolás különbözőségére hivatkozik, és azért nevezi a kérelmező indokolását (véleményét, álláspontját, saját kialakult módszerét) ellentmondásosnak, hibásnak, mert nem ugyanarra hivatkozik, mint a másik ajánlattevő, teljesen irreális, hiszen az ajánlatkérő ezzel is azt fejezi ki, hogy csak egyetlen, egymással egyező választ fogadott volna el mindkét megszólított ajánlattevőtől. Ugyanakkor a felvilágosítás-kérésben olyan kérdésre keresett választ, mely egyrészt nem lehet megegyező a gazdasági szereplők között (árképzés, és az a módszertan, ahogyan az árképzést végzi), valamint nem lehet olyan egzakt, teljesen egyforma válasz, mely alapján azt lehetne mondani, hogy valamelyik állítás nem helyes, vagy az egybevetésük után egyik válasz sem az. Az ajánlatkérő által felvetett gyanúra mindkét ajánlattevő benyújtotta a válaszát, az eljárást lezáró döntést követően mindkét ajánlattevő benyújtotta előzetes vitarendezési kérelmét, melyet a saját benyújtott indokolása, és az összegezés alapján fogalmazott meg, majd ennek megválaszolásával az ajánlatkérőnek csakis ezen válaszok saját belső logikája mentén kellett volna vizsgálnia. A felvilágosítás, amelynek iránya az volt elsődlegesen, hogy a megszólított ajánlattevő hogyan gondolkodott az árképzése során, nem az, hogy kitalálja az ajánlattevő, hogy a másik gyanúba keveredett ajánlattevő hogyan gondolkodhat. Minden erre vonatkozó kérdés és a benyújtott válaszok alapján tett összehasonlító észrevétel ezért teljesen iratellenes. A két ajánlattevőt érintő, együttes vizsgálata az ajánlatkérőnek nem arra kellett irányulnia, hogy a két ajánlattevő egy az ágazatban általánosságban használt, egzakt számítási módszert tegyen le az asztalra, hanem arra, hogy azt vizsgálja, a két magyarázat ezen véletlen eseményre reális magyarázattal szolgál-e.

30. Hivatkozott a Kúria Kfv.II.37.672/2015/28. számú ítéletére, amelyben kifejtette, hogy „a hatóság feladata, kötelezettsége a versenyjogsértés bizonyítása és bármely kétely felmerülése esetén azt a vállalkozás javára kell figyelembe venni”. Ismertette továbbá, hogy az Európai Unió Törvényszékének gyakorlata szerint a versenyjogsértés megállapításához a hatóságnak pontos és egybevágó bizonyítékokat kell felmutatnia, ugyanakkor nem szükséges, hogy minden egyes bizonyíték önmagában a jogsértés valamennyi elemét bizonyítsa; elegendő, ha a bizonyítékok összességükben értékelve alkalmasak erre (T-110/07. számú ügy, 46–47. pont). Előadta, hogy az ítélkezési gyakorlat azt is rögzíti, hogy: versenyellenes megállapodás létezésére bizonyos egybeesésekből és jelekből lehet következtetni, azonban csak akkor, ha azok együttes értékelése és más, észszerű magyarázat hiánya a jogsértés megállapítását indokolja (T-110/07. számú ügy, 48. pont). Ugyanezen ítélet szerint abban az esetben, ha a hatóság kizárólag a vállalkozások piaci magatartására alapítja a jogsértés bizonyítását, a vállalkozások lehetőséget kapnak arra, hogy bemutassák, hogy magatartásuknak más, hihető és észszerű magyarázata is van, amely nem versenyjogsértésből fakad (T-110/07. számú ügy, 49. pont). A Kúria ezt a jogértelmezést közbeszerzési ügyben is megerősítette, rámutatva arra, hogy az ajánlatkérőknek a közbeszerzési eljárás során észlelt,

vagy feltételezett versenyellenes magatartás értékelésekor a Kbt. szabályai szerint kell eljárniuk, és a döntést a rendelkezésre álló információk gondos és körültekintő értékelése alapján kell meghozni (Kúria Kf.37.521/2019/10.). A fenti joggyakorlatból következően az ajánlatkérőnek a közbeszerzési eljárás során különös körültekintéssel kell eljárnia a verseny tisztaságának vizsgálata során. A kizárásra csak akkor kerülhet sor, ha a verseny torzítására irányuló megállapodás bizonyított, míg versenyhatósági jelzés megtételére akkor, ha a verseny tisztaságának megsértése nyilvánvalóan észlelhető, illetve alapos okkal feltételezhető. Kérte figyelembe venni a Döntőbizottság D.380/2026. (később D.380/2025.-ként említett), D.711/2024. számú jogorvoslati eljárásban hozott határozatában foglaltakat, valamint a Fővárosi Törvényszék 106.K.700.913/2025/13. számú ítéletében szereplő elvi megállapításokat is.

31. Az ajánlatkérő által az üzleti titok indokolások körében megfogalmazott állásponttal kapcsolatban kifejtette, hogy az elmúlt évben rendszeresen, több eljárásban is közös ajánlattevőként indult a II. r. érdekelttel. A közbeszerzések tárgyának jellegéből adódik, hogy a tervezési szolgáltatások piacának sajátossága az, hogy az út tervezés tevékenység végzésére alkalmas gazdasági szereplők köre nem tekinthető korlátlanul szélesnek. A szakági tervezési jogosultságokkal, megfelelő kapacitással és referenciával rendelkező tervezési szolgáltatást nyújtó gazdasági társaságok száma korlátozott, különösen a komplex, több szakágat érintő infrastruktúra-fejlesztési projektek esetében. Ebből következően a kisebb és közepes méretű, vidéken működő tervezési szolgáltatást nyújtó gazdasági társaságok nagyobb volumenű, vagy több szakágat érintő közbeszerzési eljárások esetében közös ajánlattevőként, konzorciumi formában indulnak, hogy a szükséges szakmai kapacitás és jogosultsági háttér biztosítható legyen. Az a körülmény azonban, hogy gazdasági szereplők egyes eljárásokban közös ajánlattevőként vesznek részt, önmagában nem jelenti azt, hogy más eljárásokban benyújtott ajánlataikat egyeztetik vagy összehangolják. A tervezési piacon a vállalkozások gyakran egyszerre működnek együtt egyes projektek megvalósítása érdekében közös ajánlattevői vagy alvállalkozói (kapacitást biztosítói) jogviszonyban, míg más, jellemzően kisebb volumenű tervezési feladatok esetében egymás közvetlen versenytársai. Rögzítette a kérelmező, hogy ő és a II. r. érdekelt az ÉKM által az EKR001308842025 szám alatt folytatott, 2025. július 24-én indult közbeszerzési eljárásban (Nyíregyháza É-i elkerülő út tervezés kiviteli terv) közösen nyújtott be ajánlatot. Ebben a közbeszerzési eljárásban az ÉKM a Kbt. 72. § szerinti indokolást kért a közös ajánlattevőktől, melyet határidőben benyújtottak. Az árindokolás üzleti titokká nyilvánításának indokolását ezen közbeszerzési eljárásban a közös ajánlattevők jogi indokolásként készítették, amely nem az ajánlat közbeszerzési-jogi és szakmai előírásoknak megfelelően kialakított tartalmát, hanem kizárólag az üzleti titokká nyilvánítás jogalapját rögzíti. Az ajánlatban szereplő üzleti titok indokolása kizárólag jogi nyilatkozat jellegű dokumentum, amelynek célja annak bemutatása, hogy az adott információk miért minősülnek üzleti titoknak. Kérte figyelembe venni, hogy a Közbeszerzési Hatóság keretében működő Tanács útmutatója (2025.10.07.) idézi a D.98/13/2025. számú döntőbizottsági határozatot, amely szerint „[...] az árindokolás nem része az ajánlatnak, hanem azzal összhangban kell állnia.”. Ebből eredően a közös ajánlattevők által, a korábbi közbeszerzési eljárásban kialakított üzleti titokká nyilvánításra vonatkozó sablon alkalmazása egy másik eljárásban, amelyben önálló ajánlattevőként (vagy más harmadik személy ajánlattevővel közösen) vettek részt, nem vonhatja maga után azt a következtetést, hogy az ajánlattevők az ajánlatuk tartalmi elemeit is egyeztetették (időben is kizárt ez, hiszen az ajánlati árképzés időben megelőzte jelentősen az üzleti titokká nyilvánítás indokolását). A tárgyi dokumentum általános jogi indokolás, amelynek alkalmazása nem befolyásolta az ajánlattevők közötti versenyt. Az is hangsúlyozandó e körben, hogy az üzleti titokká nyilvánítás indokolása nem egy terjedelmes, jelentős mennyiségű szöveg, hanem csupán egy oldalas dokumentum. Az

érintett közbeszerzésekben a kérelmező ajánlatának tartalma, különösen az árképzés, a költségszámítás és az ajánlati ár meghatározása egyedi módon került kialakításra, önálló, egymástól független üzleti döntések eredményeként jött létre, a verseny tisztaságának megsértése nélkül.

32. Hivatkozott mindezeket követően arra, hogy az ajánlatkérő feltételezésekbe bocsátkozik. Rögzítette, hogy a tárgyi közbeszerzési eljárásokban mindösszesen két kézzelfogható egyezés található, az ajánlatban benyújtott dokumentum: a számlázás belső arányszámai, továbbá az üzleti titokká nyilvánítás indokolása. Az ajánlatkérő az indokolásában a helyzet súlyosságát a következő túlzásokkal kívánta mélyíteni (amelyek egyébként ugyancsak feltételezésekre, hipotézisekre épülnek):

- nem csak ezen közbeszerzési eljárásban fordult elő ezen helyzet,
- egy véletlen folytán a Kishegyesi úti eljárásban az 1. helyen álló ajánlattevő nem nyújtott be árandokolást, így mindkét eljárásban, fordított sorrendben ugyanazon két ajánlattevő áll az első helyen.

Az ajánlatkérő két azonos beszerzési tárgyú, hasonló tervezési feladatára azonos időben írt ki közbeszerzési eljárást, ezért természetes, hogy az ajánlattevők ugyanazon belső arányszámokat alkalmazták mindkét eljárásban. Az összegezésekben nevesített „alapos okkal feltételezhető” rendszeres kapcsolattartásra, kommunikációra vonatkozó megállapítás feltételezés, melynek semmilyen kézzelfogható bizonyítéka nincs, a jogsértés súlyos, mert feltételezésekre alapított, ok-okozati összefüggést nélkülöző, logikai láncot nem mutató prekonceptciót emelt be a döntésébe. Egy közbeszerzési eljárás eredménytelenné nyilvánításához olyan, valóban alapos okra van szükség, mely nem iratellenes alapokon, feltételezéseken nyugszik. Azon ajánlatkérői állásponttal kapcsolatban, hogy a sablon alkalmazása nem felelősségteljes magatartás, nem kellő gondossággal, alapossággal és körültekintéssel összeállított iratanyag, előadta, hogy az üzleti titok indokolásnak az elemei úgy vannak kialakítva, hogy az alkalmas lehet több közbeszerzési eljárás vonatkozásában (amelyek egymással az árképzésben hasonlóságot mutatnak – így pl. közlekedési tárgyú tervezési munkák esetében) is az alkalmazásra. Több pontban is hangsúlyozta, hogy ezen dokumentumot olyan közbeszerzési eljárás részeként nyújtotta be, mely tárgyában, feladataiban, az árképzésben hasonló volt a tárgyi közbeszerzési eljárás tárgyával, feladataival és árképzésével, ezért a benyújtott sablon dokumentum tartalmában alkalmas volt a jelen közbeszerzési eljárásban is megindokolni az üzleti titokra vonatkozó elkülönítést. Az is elmondható, hogy a közbeszerzési piacon általánosan jellemző, hogy az ajánlattevők kialakítanak egy sablont az indokolásuk üzleti titokká nyilvánításához, és azt nyújtják be több közbeszerzési eljárásban is. Jelen esetben a sajnálatos problémát az okozta, hogy a közös ajánlattevők a korábbi közbeszerzési eljárásban elkészített dokumentumot mindketten „magukénak tekintették”, és benyújtották. Ez nem jelenti azt, hogy ezen dokumentum ne lenne alkalmas mindkét cég esetében megindokolni az üzleti titokká nyilvánítást. Vitatta azon megfogalmazást, amely szerint: „ezen körülmény fennállása mellett két ajánlattevő indokolásának teljes egyezősége gyakorlatilag kizárt”.

33. A kérelmező szerint az ajánlatkérő az eredménytelenségre vonatkozó indokolásában olyan gazdasági szereplőt is megnevezett – Via Futura Kft. – mely gazdasági szereplő vonatkozásában nem folytatott le olyan eljárási cselekményt, mely alapján meggyőződhetett volna arról, hogy valóban egy sokszereplős kartell lepleződött le (amelynek ajánlatkérő általi felismerése és feltételezése olvasható ki a fentiekből). Amennyiben alapos gyanúja volt arra vonatkozóan, hogy a Via Futura Kft. árandokolásának be nem nyújtása verseny tisztasági kérdéseket is felvet, akkor felvilágosítást kellett volna kérnie tőle is arra vonatkozóan, hogy indokolását miért nem nyújtotta be. Az ajánlatkérő az előzetes vitarendezési kérelemre adott

válaszában már azt rögzítette, hogy a Via Futura Kft.-vel kapcsolatos körülmény/gyanú nem volt megalapozott, ezért nem állt fenn ilyen kötelezettsége. A kérelmező álláspontja, hogy az összegezésben az ajánlatkérő ezen állítására is alapozta a „kartellgyanút”, mely az ajánlatok közötti helycserére alapozódott. Az előzetes vitarendezési kérelem benyújtását követően, a megadott válasz alapján az összegezésben megfogalmazott érvénytelenségi ok alá nem támasztottságát az ajánlatkérő is elismerte a válaszában. Nem értett egyet a kérelmező az ajánlatkérő azon álláspontjával, hogy csak ő és a II. r. érdekelt tekintetében állapított meg jogsértést, az ajánlatkérő az indokolásában kiemelte, hogy a kérelmező, és a II. r. érdekelt a két közbeszerzési eljárásban azért lehet az első és második helyen felváltva, mert ezt lehetővé tette a Via Futura Kft. hiánypótlásának elmaradása. Ezzel a kartellgyanújának egyik lényeges elemének indokolásához igenis bevonta a Via Futura Kft. hiánypótlásának elmaradását, így nem lehet irreleváns körülmény, hogy miért nem foglalkozott érdemben a Via Futura Kft. hiánypótlásának elmaradására vonatkozó vizsgálattal. Az ajánlatkérő ennél az indoknál sem rendelkezik objektív bizonyítékkal arról, hogy a Via Futura Kft.-nek bármilyen kapcsolódása lenne a két ajánlattevővel. Ezt követően a kérelmező ismertette a Gazdasági Versenyhivatal által közzétett „Kartellgyanús közbeszerzés”, és a Gazdasági Versenyhivatal által kiadott „Az ajánlatkérők lehetőségei a közbeszerzési kartellek felderítésének segítésére – és az őket ellenőrző felügyeleti szervek – munkatársai számára” dokumentumokat, amelyekből kiemelte azon körülményeket, melyek a kartellgyanú megállapításában segítségül lehetnek, és ezekhez mesterségesen kapcsolt olyan eseményeket, adatokat, tényeket, melyekkel objektív bizonyítékok nélkül kartellgyanús helyzetet „teremtett” a jelen közbeszerzésekben. A bontási jegyzőkönyvben feltüntetett ajánlati árak áttekintése alapján megállapítható, hogy azok között sem arányos, sem szabályos mintázat nem figyelhető meg, e körben a kérelmező táblázatos kimutatást csatolt az ajánlati árakról. Az ajánlatok között nem figyelhető meg azonos százalékos eltérés, egységesen alkalmazott fix összegű ráhagyás, olyan arányos árképzési logika sem, amely egy közös kiinduló árhoz igazodna. Az ajánlatokban szereplő nettó árak eltérő képzési logikát mutatnak: egyes ajánlatok teljesen kerek értékeket tartalmaznak, míg más ajánlatok félmilliós vagy ennél pontosabb értékeket (mint pl. a II. r. érdekelt esetében is). Ez szintén arra utal, hogy az ajánlatok különálló számítások eredményeként kerültek kialakításra. Mindezek alapján a bruttó és a nettó ajánlati árak szerkezete és egymáshoz viszonyított eltérései nem mutatnak olyan szabályosságot, ismétlődő mintázatot, amely az ajánlattevők közötti összehangolt árképzésre vagy egyeztetésre utalna. Összességében megállapítható, hogy a bruttó és a nettó ajánlati árak egymáshoz viszonyított eltérései nem mutatnak olyan szabályosságot, ismétlődő mintázatot vagy egységes árképzési logikát, amely az ajánlattevők közötti összehangolt magatartás vagy ajánlati egyeztetés valószínűségét alátámasztaná. A kérelmező gazdasági tevékenysége kiterjed továbbá (a tervezés mellett) a műszaki ellenőri tevékenységre is. Több esetben a műszaki ellenőr kollegák az egyes építési eljárásokban műszaki Bíráló Bizottsági tagként vesznek részt, ahol jelentős gyakorlatot szereztek az egyes ajánlati árak, és azok tételes költségvetésének vizsgálatában. A jelen beszerzés árazásának és ártáblázatának áttekintése alapján megállapítható, hogy az ajánlatkérő által alkalmazott, a megbontás vizsgálatára irányuló módszer ebben az esetben nem tekinthető a szakmai gyakorlatban általánosan elfogadott megközelítésnek. Az ajánlatkérő felvilágosításkérése alapján feltételezhető (hiszen akkor erre is rákérdezett volna), hogy a kérelmező és a II. r. érdekelt ajánlattevők ajánlatának az alábbi, egyes szakágakra vonatkozó, belső, egyedi összesített számai között sem talált mintázatot:

- Közmű tervezés
- Útépítés, forgalomtechnika, műtárgy tervezés
- Közmű kiváltás és védelmebe helyezés
- Csapadékvíz elvezetés
- Geotechnika, talajmechanika

- Környezetvédelem
- Tájépítészet
- Változási vázrajzok készítése és kettős záradékolása
- Vasút tervezés

A kérelmező szerint életszerűtlen, hogy amennyiben két ajánlattevő ajánlati ára, és annak a szakágak közötti megosztása semmilyen módon nem mutat „verseny tisztasági sérelemre utaló” körülményeket, akkor a két ajánlattevőnek miért lett volna érdeke az, hogy az egyébként teljesen érdemtelen belső arányszámokat egymással egyeztessék. A Fővárosi Törvényszék 106.K.700.913/2025/13. számú ítélete kiemeli: „Ugyanakkor a bírói gyakorlat mind versenyügyben, mind közbeszerzési ügyben rámutatott, hogy a verseny tisztaságát sértő megállapodás, összehangolt magatartás bizonyítása nehézségekbe ütközik, mert az abban résztvevők igyekeznek azt titokban tartani, ezért ezen esetekben általában nem áll rendelkezésre egyetlen, mindent eldöntő, egyértelmű, közvetlen bizonyíték, a következtetéseknek nagyobb szerep jut a jogsértés megállapításánál. A jogsértés igazolása ezért a feltárt egyes (közvetett) bizonyítékok logikai láncba fűzésével és az azokból levont okszerű következtetéssel lehetséges [Fővárosi Törvényszék 2.Kf.650.018/2015/14., Kúria Kfv.II.37.672/2015/28., Kf. 37.521/2019/10.]” Rögzítette, hogy az ajánlatkérő kizárólag az előírt részfeladatokra kalkulált ajánlati részösszeg négy számlázási ütemre való bontásának %-os arányának egyezőségét állapíthatja meg, mely adat önmagában az ajánlat tartalmi elemei közül semmilyen más adathoz nem kapcsolódik, annak megléte nem befolyásolta sem az ajánlati ár kialakítását, sem az ajánlatok közötti valódi versenyt. Ezen négy adatra nem tud felépíteni olyan logikai láncolatot, melynek eredményeként okszerű következtetést tudna levonni arra vonatkozóan, hogy összehangolt magatartást követtek az ajánlattevők. Ezen egyezőség a véletlen szintjét nem lépi túl. „A versenyellenes magatartás vagy megállapodáslétezésére tehát bizonyos egybeesésekből és jelekből olyan következtetéseket lehet levonni, amelyek együttes vizsgálata egyéb összefüggő magyarázat hiányában a versenyjogi szabályok megsértésének bizonyítékát nyújthatják [(Fővárosi Törvényszék 106.K.700.913/2025/13.). A fentnevezett százalékos megosztás körülményét a két ajánlattevőnél nem lehet olyan jelnek és egybeesésnek értelmezni, mely alapján azt a következtetést lehetne levonni, hogy a versenyjogi szabályok megsértése történt. Nem tett az összegezéseken olyan megállapításokat, mely az árazott költségvetések vizsgálatára, annak eredményére vonatkozott volna. Tekintettel arra, hogy az ajánlatkérő előzetes vitarendezési válaszából nem megítélhető, hogy a feltételezett, tervezési fázisok közötti arányszámok megosztása mutat-e bármilyen hasonlóságot, indítványozta, hogy a Döntőbizottság végezze el ezen vizsgálatot, és annak eredményét használja fel a döntése meghozatala során.

34. Nyilatkozott, hogy megtekintette a II. r. érdekelt által benyújtott, Kb. 71. § szerinti felvilágosítást, illetve az ajánlatban benyújtott ártáblázatot. A felvilágosításból látható, hogy más elveken, más logikai módszertanon alapult, mint a kérelmezőé. Ezt követően táblázatot csatolt, amelyben a nettó ajánlati árakat egymás mellé szerkesztette, majd egy újabb táblázatban bemutatta a teljes nettó forint ajánlati ár szempontjából az egyes feladatok százalékos eloszlását a két érintett ajánlattevő ajánlati árképzése vetületében. A feladatok nettó egységárai mind az egyes ajánlattevők (ugyanazon közbeszerzési eljárást vizsgálva), mind a két eljárás között (az egyes ajánlattevők szintjén vizsgálva) teljesen eltérnek, semmilyen egyenlőség nincs egyetlen szakági egységár tekintetében sem egyik közbeszerzési eljárás esetében sem, semmilyen egyenlőség nem áll fenn a két ajánlattevő árképzésében azok formáját, módszertanát illetően sem, semmilyen mintázat nem mutatható ki egyetlen feladatrészt, szakág esetében sem. Rögzítette, hogy a bizonyítékok nem alkotnak olyan zárt logikai láncot, melyből az ajánlatkérő azon következtetést vonhatná le, hogy a verseny torzítására irányuló megállapodást kötöttek az ajánlattevők. Az ajánlatkérő által nevezett

logikai lánc nem valósul meg a közbeszerzési eljárásokban.

35. A második kérelmi elem tárgyát az képezte, hogy az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 45. § (1) bekezdését, mert nem biztosította a kérelmező által kérték szerinti mértékben, terjedelemben az iratbetekintés lehetőségét. Ismertette, hogy iratbetekintési kérelmeiben mely iratokba kért iratbetekintést, majd előadta, hogy közvetlenül érintett az eljárást eredménytelenné nyilvánító döntés megváltoztatásában. Az iratbetekintés az eredménytelenséget megalapozó tényállás és az abból levont következtetések megismeréséhez szükséges és kizárólag olyan mértékben indítványozta az iratbetekintést, amely feltétlenül szükséges az ajánlatkérői döntés vitatásához. Az iratbetekintés jogi alapját képezi, hogy az általa benyújtott felvilágosításban kért vizsgálatot az ajánlatkérő vélelmezhetően nem végezte el, ugyanis az összegezés eredménytelenségre vonatkozó megállapításai nem tartalmaznak ezen vizsgálatra vonatkozó információkat. Az ajánlatkérő a fenti iratbetekintési kérelmeket elutasította, a kérelmező szerint a két közbeszerzési eljárás további ajánlattevői esetében is, amennyiben összehasonlítást végeznénk az árképzés módszeréről, akkor semmilyen összefüggés, egyezőség, mintázat nem lenne kimutatható, azonban az lehetséges, hogy a számlázás belső arányszámainak meghatározásakor találnánk olyan további indokot, mely alapján a kérelmező állításait igazolni lehet. Az ajánlatkérő, arra vonatkozó kérését a kérelmezőnek, hogy az iratbetekintéskor ezt ellenőrizhesse, elutasította, így semmilyen pontos információja nincs a kérelmezőnek arról, hogy az ajánlattevők közt van esetleg részleges egyezőség az arányszámok meghatározásában. Az ajánlatkérő a Kbt. 45. § (1) bekezdésébe ütköző módon nem biztosította számára az iratbetekintést, és ezzel korlátozta a jogvita megítéléséhez szükséges információkhoz való hozzáférését. Emiatt is kerülhet sor arra most, hogy a Döntőbizottságtól kell kérelmeznie azt, hogy végezze el azt a vizsgálatot, amely az általunk feltételezett, tervezési fázisok közötti arányszámok megosztásának hasonlóságára vonatkozik.

36. Az ajánlatkérő által a jogorvoslati eljárás során tett észrevételeket érintően kifejtette, hogy az ajánlatkérő által megnevezett, általa logikai láncba fűzött objektív körülmények, melyek alapján a verseny tisztaságának a megsértését állapította meg, az alábbiakban összegezhető:

- a belső arányszámok azonossága a két ajánlattevő esetében,
- az árindokolás üzleti titokká nyilvánítására vonatkozó nyilatkozatok azonos tartalma a két ajánlattevő esetében,
- Ajánlatkérő által megindított, két közbeszerzési eljárásában ezen üzleti titok nyilvánításra vonatkozó dokumentumok benyújtása az ajánlattevők részéről, valamint a két közbeszerzési eljárásban az azonos belső arányszámok képzése az ajánlattevők által – e helyütt a lényeg az Ajánlatkérő álláspontja szerint az, hogy két, egymástól független közbeszerzési eljárásban is ugyanazon belső arányszám képzés történt, és ugyanazon üzleti titokká nyilvánítás dokumentum került benyújtásra,
- egy harmadik ajánlattevő indokolásának elmulasztása, ezért fordított sorrend kialakulása az első és második helyen lévő ajánlattevők részéről.

Továbbá jelezte ezzel összefüggésben, hogy objektív magyarázatot nyújtott be a belső arányszámok kialakítására, az árindokolás üzleti titokká nyilvánítására vonatkozó nyilatkozattal kapcsolatosan. Az ajánlatkérő azon „súlyosbító” körülményére, mely abból adódik, hogy két közbeszerzési eljárásban is hasonló helyzet alakult ki, szintén objektív magyarázattal szolgált (és levezette, hogy miért ugyanaz a két közbeszerzési eljárás műszaki-szakami megítélése szerinte). Az ajánlatkérő ezen indokokat nem fogadta el (de továbbra sem fejtette ki, hogy mit és miért nem fogadott el), és hangsúlyozta, hogy a hasonlóságok nem egyetlen elemre vagy egyetlen százalékos arányra korlátozódtak, hanem az ajánlatok több,

egymással összefüggő részletében is megjelentek, illetve nem egyetlen körülményből vont le következtetést, hanem a rendelkezésre álló adatok és dokumentumok összességét vizsgálta, és komplett értékelés eredményeként alakította ki álláspontját. Az ajánlatkérő tehát összesen kettő olyan dokumentumra építi a verseny tisztaságának megsértésére vonatkozó gyanúját, melyek egymással egyáltalán nem összefüggő dokumentumok, ebből tényszerűen az állapítható meg, hogy mindkét ajánlattevő az árképzését követően valamilyen logika mentén határozta meg a dokumentum/tervtípus szerinti költségmegoszlást, mely szerint viszont véletlen egybeesést mutat. Olyan sablon dokumentumot alkalmaztak, melyet korábbi közbeszerzési eljárás során, mint elfogadott, és bevált dokumentumot közösen alkottak meg. Az árindokolás, és a kapcsolódó üzleti titokká nyilvánításra vonatkozó indokolás nem része az ajánlatnak. Az ajánlatkérő pedig a két fenti dokumentummal kapcsolatosan kialakított álláspontja vonatkozásában rögzítette, hogy a kérelmező által utólag ismertetett árképzési és felosztási módszertan önmagában nem alkalmas azon körülmények cáfolására, amelyeket az ajánlatok vizsgálata során az ajánlatkérő feltárt – de egyáltalán nem magyarázza meg, hogy miért nem alkalmas, tehát gyakorlatilag továbbra is csak az tudható, hogy az ajánlatkérő „nem hiszi el”, hogy a kérelmező hogyan képezte az ajánlati árának a belső arányszámait. Szó szerint egyezik a benyújtott üzleti titokká nyilvánítás indokolás – ezen egyezés kapcsán pedig egyáltalán nem tulajdonított jelentőséget az ajánlatkérő az indokainak (amely okirattal is igazolt), hanem épp ellenkezőleg, kvázi azt állítja, hogy amennyiben egy másik közbeszerzési eljárásban együtt indultak közös ajánlattevőként az ajánlattevők és ott megalkották, felhasználtak egy ilyen sablon jellegű dokumentumot, akkor azt kell feltételeznie, hogy ezen közbeszerzési eljárásban is együtt alkották azt meg, és egymással nem csak ennek az üzleti titokká nyilvánítás indoklásáról, hanem magának a belső arányok kialakításáról is egyeztettek. E körben tehát nemhogy nem fogadja el a tényszerű indokokat az ajánlatkérő, hanem még a kérelmező ellen is fordítja azt. Az ajánlatkérő továbbá hangsúlyozza, hogy két egymástól független, időben párhuzamosan futó közbeszerzési eljárás vizsgálata során is ugyanazon körülményeket tapasztalta. A kérelmező szerint ez nem mintázat és a két közbeszerzési eljárásra történő hivatkozás, mint a logikai láncolat egy fontos eleme, nem lehet jogszerű alátámasztó indok az ajánlatkérő részéről.

37. Kifejtette, hogy az arányszámok vonatkozásában tett megállapításait az ajánlatkérő félreértelmezi. A kérelmező szerint az bizonyos, hogy a benyújtott ajánlatok dokumentum/tervtípus szerinti költségmegoszlása esetében is hasonló módon határozhatták meg az arányszámokat más ajánlattevők, ahogyan a kérelmező. E körben nem a konkrét százalékokra kívánt utalni, hanem arra, hogy előbb meghatározták a feladatok összesen ellenértékét (árképzés), és ezt követően a dokumentum/tervtípus arányát ezt követően alakították ki valamilyen saját logika mentén. Ahol a benyújtott ajánlatokban inkább jellemző az egész számokban meghatározott arányszám, ott ezen logika lehet a dokumentum/tervtípus szerinti költségmegoszlás százalékos arányának meghatározása. Majd kiemelte, hogy a kérelmező és az ajánlatkérő közötti jogvita alapját az mutatja meg a legjobban, hogy az ajánlatkérő indokolást kért, mely általános elveket határozott meg és a kérelmező bemutatta azon logikát, mely alapján az arányszámokat meghatározta, nem pontos számszaki indokolást nyújtott be, hanem részletesen bemutatta azon körülményeket, melyek alapján meghatározta a dokumentumtípus arányszámát, amelyet az ajánlatkérő nem tartott elég objektívnek. A kérelmező válasza anélkül is lehet objektív, részletes, hiteles, okszerű, és egzakt, hogy az nem tartalmaz számszaki levezetést – különös tekintettel arra, hogy az ajánlatkérő nem kérte a számszaki levezetést. Az ajánlatkérő továbbá a második gondolatkörben azt is rögzítette, hogy a szakági megbontás szerinti arányok esetében nincs semmilyen egyezőség, nem merült fel jogsértés – tehát ezzel alátámasztja a kérelmező álláspontját is, hogy az árképzés önállóan valósult meg. Az ajánlatkérőnek továbbá a felvilágosítás-kérésében fel kellett volna hívnia a

kérelmező figyelmét, hogy milyen részletezettségű indokolást kér. Az ajánlatkérő, bár tagadja, semmilyen szakmai és logikai magyarázatot nem fogadott el a felvilágosítás alapján, annak ellenére, hogy a felvilágosításban felsorolt szempontok szerint készítette el a kérelmező az indokolását. Következésképpen képviselte azt a módszertant, melyet a felvilágosításban ismertetett, az előzetes vitarendezési kérelemben ezt, tekintettel az eredménytelenség indokaira, további alátámasztó indokolással egészítette ki (ÉKM gyakorlat), mely nem jelenti azt, hogy „lecserélte” az indokolását. Az ajánlatkérő ezen a ponton is olyan állításokat fogalmaz meg, melyet semmi nem támaszt alá. A kérelmező nem bizonytalan a tekintetben, hogy milyen módszert alkalmazott az arányszámok kialakításakor, volt tudatos koncepciója, melyet részletesen bemutatott, ezt átlátható módon be is mutatta, és mutatja immár a sokadik dokumentumban. E helyütt hangsúlyozta, hogy a kérelmező adott részletes indokolást minden ajánlatkérő által vizsgált körülményre (oldalakon keresztül részletezve, terjedelmes indokokkal), de azt az ajánlatkérő kvázi egyetlen mondattal minősítette, és nem fogadta el, de egyáltalán nem indokolta meg, mit nem fogadott el, mi nem volt ésszerű.

38. A kérelmező a sablon-alkalmazás tekintetében kiemelte, hogy az ajánlatkérő egyes terminusokat más megközelítésben alkalmaz. A kérelmező a korábbi eljárásban megalkotott üzleti titokká nyilvánításra vonatkozó sablon dokumentumot – mint sablont – változtatás nélkül, csak és kizárólag a jelen közbeszerzési eljárás adataival és a kérelmező adataival módosította. Egy meglévő sablon dokumentum alkalmazásához, használatához nem kell közreműködni, azt csupán a saját dokumentálási rendszerből kell előkeresni, és használni. Az ajánlatkérő kiemelte, hogy ő és a II. r. érdekelt mindkét eljárásban azért lehet az 1. és 2. helyen felváltva, mert ezt lehetővé tette a Via Futura Kft. hiánypótlásának elmaradása. A kérelmező szerint a Via Futura Kft. szerepe nem volt elhanyagolható az ajánlatkérő logikai rendszerében, hiszen az ajánlatkérő által felállított logikai láncolat fontos elemét jelenti a „sorrendcsere” a kartellgyanús helyzet megállapításában. Amennyiben a beérkezett ajánlatok sorrendjét tekintjük, amelyben a kérelmező egyik közbeszerzési eljárásban az első, a másikkban harmadik helyen állt a benyújtás időpontjában, illetve ésszerűnek tekintjük, hogy „ugyanazon” tárgyú közbeszerzési eljárásokban ugyanazon módon határozza meg a kérelmező az arányszámokat, és alkalmazza a meglévő sablonjait, akkor látható, hogy az ajánlatkérő a Via Futura Kft. be nem nyújtott indokolásának okával kapcsolatosan felmerülő gyanúja az ajánlatkérőnek nagymértékben torzítja (és érdemben befolyásolja) a helyzet értékelését. A bírálat során kiemelt szerepe volt a Via Futura Kft. indokolása elmaradásának az ajánlatkérő eredménytelenné nyilvánításának indokai között, mert amennyiben ajánlattevő benyújtotta volna az indokolását, akkor fel sem merült volna ezen szempont a bírálat során, így az ajánlatkérő „harmadik félként” bevonta a kartellgyanús események láncolatába a Via Futura Kft.-t is, mint aki döntésével létrehozta a „sorrendcsérés” helyzetet. Az ajánlatkérő a helyzet tisztázása érdekében kérhetett volna felvilágosítást az első helyen álló Via Futura Kft.-től, hogy megtudja, milyen indokok alapján nem nyújtott be indokolást. Kiemelendő, hogy a támogatott közbeszerzési eljárások ellenőrzésekor is az ellenőrző hatóságok hivatkoznak arra, hogy a Gazdasági Versenyhivatal és a Közbeszerzési Hatóság közbeszerzési verseny tisztaságát érintő korrupciós kockázatokkal és kartellmegállapodásokkal kapcsolatos szakmai iránymutatása (2023.11.15.) szerint a kartellszabályok megsértésének egyszerű gyanújára adhat okot, ha az ajánlatkérő azt észleli, hogy az értékelési szempontok szerint ár-érték arányban legkedvezőbb, vagy legalacsonyabb ajánlati árat benyújtó ajánlattevő ésszerű indok nélkül nem nyújt be hiánypótlást, vagy indokolást. Az ajánlatkérő eredménytelenné nyilvánításában tehát kiemelkedő szerep jutott a Via Futura Kft.-nek, azonban a Kbt. 25. § (1) bekezdése szerint ezen gazdasági szereplő vonatkozásában nem tett meg minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy feltárja az esetleges verseny sérelmet eredményező helyzetet, és nem kért felvilágosítást, hogy tisztázza az ajánlattevő döntését arról, hogy

nyertes pozíciója ellenére miért nem indokolta az ajánlati árát. A jogorvoslati kérelemre benyújtott észrevételeiben a Kbt. 25. § (1) bekezdése szerinti eljárási cselekményét csak olyan mértékben gyakorolta, mely a kérelmező és a II. r. érdekelt kartellgyanús viselkedésének alátámasztását szolgálja, nem a valós és teljes tényállás (és az összegezésben megjelölt körülmények) tisztázására. Ha az ajánlatkérő kért volna felvilágosítást a Via Futura Kft.-től ezen kialakult helyzetben, akkor lehetősége lehetett volna arra, hogy a Via Futura Kft. válaszában megjelölt döntését a „helyén kezelje”, nem pedig a kérelmező feltételezett jogsértését alátámasztó logikai láncolatba (mint a kartellgyanús helyzet kialakulásának egyik körülményét) illessze azt. Az ajánlatkérő ezen helyzetben az álláspontját, mint tényt kezelte, és nem folytatott le minden Kbt.-ben előírt eljárási cselekményt arra vonatkozóan, hogy a kialakult helyzetet tisztázza. Az ajánlatkérő állítása, hogy egy ajánlattevő csakis azért nem él jogorvoslati lehetőséggel, mert elfogadta az ajánlatkérő döntését, teljességgel megalapozatlan. Az ajánlatkérő fölényben van mind szakmai tapasztalatban, mind érdekérvényesítésben egy átlagos felkészültségű ajánlattevővel szemben a közbeszerzési eljárás lefolytatása során. Addig, amíg az ajánlatkérő részéről elegendő volt a „gyanú” megfogalmazása, és arra való hivatkozás, hogy nem nyomozóhatóság, majd a tények spekulatív magyarázatát követően a közbeszerzési eljárásban az eredménytelenség megállapítása, addig és a gyanújának megfogalmazását követően a gazdasági szereplőkkel kapcsolatosan kimondott és nyilvánosan is elérhető kartellgyanú (illetve ennek kapcsán esetlegesen induló GVH vizsgálat) komoly üzlet- és hitelrontást eredményez a kérelmező vonatkozásában a tervezői piacon. Az ajánlatkérő tulajdonképpen abban látja igazoltnak (többek között) a kialakult helyzetben a versenysértő magatartást, hogy az ajánlattevők korábban más közbeszerzési eljárásban közös ajánlattevőként indultak, melynek eredményeként mindkét ajánlattevőnél megmaradt egy db sablon dokumentum, melyet alkalmazott, és az arányszámokat hasonló módon határozta meg, tehát ez csakis kartellezésre adhat okot.

39. Az ajánlatkérő által a jogorvoslati eljárás során tett észrevételt érintően kifejtette, hogy az ajánlatkérő végül is összesen kettő olyan dokumentumra építi a verseny tisztaságának megsértésére vonatkozó gyanúját, melyek egymással egyáltalán nem összefüggő dokumentumok. Ebből tényyszerűen az állapítható meg, hogy mindkét ajánlattevő az árképzését követően valamilyen logika mentén határozta meg a dokumentum/tervtípus szerinti költségmegoszlást, amely véletlen egybeesést mutat. Az ehhez kapcsolódó dokumentumot az ajánlattételi határidőben nyújtotta be ajánlattevő, az ajánlat részeként. Olyan sablont alkalmaztak, melyet korábbi közbeszerzési eljárás során, mint elfogadott, és bevált dokumentumot közösen alkottak meg. Az árindokolás, és a kapcsolódó üzleti titokká nyilvánításra vonatkozó indokolás nem része az ajánlatnak. Álláspontja szerint az ajánlatkérő félreértelmezi, és más irányba tereli az arányszámok vonatkozásában tett megállapításokat. E körben nem a konkrét százalékokra kívánt utalni, hanem arra, hogy előbb meghatározták a feladatok összesen ellenértékét (árképzés), és a dokumentum/tervtípus arányát ezt követően alakították ki valamilyen saját logika mentén. Ahol a benyújtott ajánlatokban inkább jellemző az egész számokban meghatározott arányszám, ott ezen logika lehet a dokumentum/tervtípus szerinti költségmegoszlás százalékos arányának meghatározása, ahogyan ez kérelmezőnél is, és ez is alátámasztja, hogy a kérelmező módszere ésszerű az arányszámok meghatározása vonatkozásában. Hangsúlyozta, hogy az ajánlatkérő sok esetben kiemel egy-egy terminust, azt átstrukturálja, és olyan megállapításokat tesz, melyekkel „összességében” típusú újraértelmezést alkot. Azzal, hogy az ajánlati árát négy részre kellett osztani a közbeszerzési dokumentumok előírása szerint, már matematikai műveletet végzünk. Azzal, hogy egy feladatot, logikai úton, meghatározott szempontok szerint feldarabolunk négy részre, és arányszámot kapcsolunk hozzá, matematikai műveletet végzünk. Ez nem hasonlítható össze egy számszaki levezetéssel, ahogyan azt az ajánlatkérő az összegezésben hiányként kiemelte,

azonban azt nem kérte a felvilágosítás kérésében. Amennyiben ezen részletezettség feltétlenül szükséges lett volna ahhoz, hogy minden kétséget kizáróan meg tudjon győződni arról, hogy nem sértették meg a verseny tisztaságát, akkor erre a felvilágosításkérésében fel kellett volna hívnia a kérelmező figyelmét. Szerinte az ajánlatkérő észrevételeiben tompítani próbálja azon tény, hogy a sorrendcserével kapcsolatos kartellgyanúhoz mindenképpen szüksége volt a Via Futura Kft. szerepének beemelésére. Indokolásában kiemelte, hogy a kérelmező, és a II. r. érdekelt mindkét eljárásban azért lehet az 1. és 2. helyen felváltva, mert ezt lehetővé tette a Via Futura Kft. hiánypótlásának elmaradása. A Via Futura Kft. szerepe nem volt elhanyagolható az ajánlatkérő logikai rendszerében, hiszen az általa felállított logikai láncolat fontos elemét jelenti a „sorrendcsere” a kartellgyanús helyzet megállapításában. Amennyiben a beérkezett ajánlatok sorrendjét tekintjük, amelyben a kérelmező egyik közbeszerzési eljárásban az első, a másikkban harmadik helyen állt a benyújtás időpontjában, illetve ésszerűnek tekintjük, hogy „ugyanazon” tárgyú közbeszerzési eljárásokban ugyanazon módon határozza meg a kérelmező az arányszámokat, és alkalmazza a meglévő sablonjait, akkor látható, hogy az ajánlatkérő a Via Futura Kft. be nem nyújtott indokolásának okával kapcsolatosan felmerülő gyanúja az ajánlatkérőnek nagymértékben torzítja (és érdemben befolyásolja) a helyzet értékelését. A bírálat során kiemelt szerepe volt a Via Futura Kft. indokolása elmaradásának az ajánlatkérő eredménytelenné nyilvánításának indokai között, mert amennyiben az ajánlattevő benyújtotta volna az indokolását, akkor fel sem merült volna ezen szempont a bírálat során, így az ajánlatkérő „harmadik félként” bevonta a kartellgyanús események láncolatába a Via Futura Kft.-t is, mint aki döntésével létrehozta a „sorrendcsere” helyzetet. Az ajánlatkérő ezen indokolására több pontot is szentelt az összegezésben (az észrevételében pedig számos helyen megemlíti és következetesen hivatkozik rá), így ezen körülmény nem elhanyagolható mértékben lett része a logikai láncolatnak. A helyzet tisztázása érdekében kérhetett volna felvilágosítást az első helyen álló Via Futura Kft.-től, hogy megtudja, milyen indokok alapján nem nyújtott be indokolást. Kiemelendő, hogy a támogatott közbeszerzési eljárások ellenőrzésekor is az ellenőrző hatóságok hivatkoznak arra, hogy a Gazdasági Versenyhivatal és a Közbeszerzési Hatóság közbeszerzési verseny tisztaságát érintő korrupciós kockázatokkal és kartellmegállapodásokkal kapcsolatos szakmai iránymutatása (2023.11.15.) szerint a kartellszabályok megsértésének egyszerű gyanújára adhat okot, ha az ajánlatkérő azt észleli, hogy az értékelési szempontok szerint ár-érték arányban legkedvezőbb, vagy legalacsonyabb ajánlati árat benyújtó ajánlattevő ésszerű indok nélkül nem nyújt be hiánypótlást, vagy indokolást. Az eredménytelenné nyilvánításban tehát kiemelkedő szerep jutott a Via Futura Kft.-nek, azonban a Kbt. 25. § (1) bekezdése szerint ezen gazdasági szereplő vonatkozásában nem tett meg minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy feltárja az esetleges verseny sérelmet eredményező helyzetet, és nem kért felvilágosítást, hogy tisztázza az ajánlattevő döntését arról, hogy nyertes pozíciója ellenére miért nem indokolta az ajánlati árat. Amennyiben az ajánlatkérő kért volna felvilágosítást a Via Futura Kft.-től ezen kialakult helyzetben, akkor lehetősége lehetett volna arra, hogy a Via Futura Kft. válaszában megjelölt döntését a „helyén kezelje”, nem pedig a kérelmező feltételezett jogsértését alátámasztó logikai láncolatba (mint a kartellgyanús helyzet kialakulásának egyik körülményét) illessze azt. Az ajánlatkérő ezen helyzetben az álláspontját, mint tényt kezelte, és nem folytatott le minden Kbt.-ben előírt eljárási cselekményt arra vonatkozóan, hogy a kialakult helyzetet tisztázza.

40. Azon ajánlatkérői állásponttal kapcsolatban, hogy álláspontját az is alátámasztja, hogy a II. r. érdekelt nem nyújtott be jogorvoslati kérelmet az eredménytelenségi döntéssel szemben, kérte figyelembe venni, hogy mekkora mértékű igazgatási szolgáltatási díjat fizetett be a jogorvoslati eljárásért, ugyanakkor rögzítette, hogy számos oka lehet annak, hogy egy ajánlattevő nem nyújt be jogorvoslati kérelmet. Kiemelte, hogy addig, amíg az ajánlatkérő

részéről elegendő volt a „gyanú” megfogalmazása, majd a tények spekulatív magyarázatát követően a közbeszerzési eljárásban az eredménytelenség megállapítása, addig és a gyanújának megfogalmazását követően a gazdasági szereplőkkel kapcsolatosan kimondott és nyilvánosan is elérhető kartellgyanú (illetve ennek kapcsán esetlegesen induló GVH vizsgálat) komoly üzlet- és hitelrontást eredményez a kérelmező vonatkozásában a tervezői piacon.

Az ajánlatkérő észrevételei

41. Az ajánlatkérő nyilatkozott, hogy beszerzését hazai forrásból valósítja meg és hogy a kérelmező és a II. r. érdekelt üzleti titokká nyilvánította árindokolását és részletes költségbontását. Kérte a jogorvoslati kérelem elutasítását. Rögzítette, hogy mivel a jogorvoslati kérelem döntően a kérelmező előzetes vitarendezési kérelmének a megismétlése, kizárólag a kérelmező jogorvoslati kérelmében megjelenő, az előzetes vitarendezési kérelméhez képesti új elemek tekintetében tesz észrevételt, kérte az előzetes vitarendezési kérelemre adott válaszában foglaltak figyelembevételét.

42. A kérelmező által az árképzés módszerét érintő előadással kapcsolatosan kifejtette, hogy az ajánlatkérő nem állította, hogy kizárólag egyetlen helyes árképzési módszer létezne, ugyanakkor a vizsgálat során nem csak az volt a releváns, hogy milyen elméleti módszertan szerint állítható elő egy ajánlat, hanem az, hogy a ténylegesen benyújtott ajánlatokban milyen egyezések, hasonlóságok és belső összefüggések találhatók. A kérelmező érvelése arra épül, hogy a belső arányszámok nem tekinthetők az árképzés részének, mert azok kizárólag a teljesítéshez igazodó technikai felosztást szolgálnak. Az ajánlatkérő ezzel nem értett egyet, ugyanis amennyiben ezen arányszámok meghatározzák, hogy az ajánlati ár milyen bontásban jelenik meg az ajánlatban és az milyen struktúrában kerül elszámolásra, úgy azok az ajánlat gazdasági felépítésének részét képezik, tehát vizsgálatuk nem mellőzhető. Nem állította azt sem, hogy a szakágak egymáshoz viszonyított teljes árszintje minden esetben megegyezne az érintett ajánlattevőknél. Nem fogadható el az a következtetés sem, hogy kizárólag akkor merülhetne fel a verseny tisztaságának sérelme, ha az egyes szakági részárak között teljes azonosság vagy közvetlen mintázat lenne kimutatható. Az ajánlatok összehangoltságára utaló körülmények értékelése mindig összképen alapuló vizsgálat tárgya, melynek során az ajánlatkérő az ajánlatok szerkezetét, belső arányait, az árindokolások tartalmát és az azok közötti összefüggéseket együttesen értékeli. Az ajánlatkérő szerint a kérelmező által utólag bemutatott módszertan önmagában nem cáfolja azokat a körülményeket, melyek az ajánlatok közötti hasonlóságok vizsgálata során megállapíthatók voltak. A kérelmező által utólag ismertetett árképzési és felosztási módszertan önmagában nem alkalmas azon körülmények cáfolására, amelyeket az ajánlatok vizsgálata során az ajánlatkérő feltárt. Különösen releváns, hogy a hasonlóságok nem egyetlen elemre vagy egyetlen százalékos arányra korlátozódtak, hanem az ajánlatok több, egymással összefüggő részletében is megjelentek.

43. Az ajánlatkérő továbbá rögzítette, hogy a kérelmező érvelése arra irányul, hogy a belső arányszámok a teljesítéshez igazodó technikai felosztás eredményei, ezért azok hasonlósága természetes piaci jelenséggént értékelhető. Az ajánlatkérő szerint azonban önmagában ezen magyarázat sem tenné szükségtelenné az ajánlatok közötti egyezések vizsgálatát, különösen akkor, ha azok több ajánlati elem együttes összevetése során mutatkoznak meg. Fenntartotta, hogy az ajánlatok értékelése során nem egyetlen körülményből vont le következtetést, hanem a rendelkezésre álló adatok és dokumentumok összességét vizsgálta, és komplett értékelés eredményeként alakította ki álláspontját. Azon kérelmezői állásponttal kapcsolatosan, amely szerint a dokumentum/tervtípusonkénti

költségmegosztások egyezősége, illetve az erre vonatkozóan kialakított azonos belső arányok nem tekinthetők problémának, az ugyanis már nem az árképzés része, csak az jelenthetne verseny tisztaságát sértő árképzést, ha az egyes szakági feladatok vonatkozásában lenne azonos arányszám kimutatható, rögzítette, hogy a dokumentum/tervtípusok szerinti megosztás is az árképzés szerves részét képezi. A kérelmező is mind a jogorvoslati kérelmében, mind a felvilágosításában az árképzési metodikája körében mutatta be az egyes dokumentum/tervtípusok szerinti költségmegosztását azzal, hogy az árképzése során a szakági feladatok árának meghatározását követően második lépés volt az árak dokumentum/tervtípusok szerinti arányának meghatározása. Ez természetesen nem jelentheti azt, hogy a sorrendiségre tekintettel a dokumentum/tervtípusok szerinti költségmegosztás már nem az árképzés része, figyelemmel az ajánlatkérő előzetes vitarendezési kérelemre adott válaszában kifejtett részletes indokaira is. Ahogy az az összegezésből is kétséget kizáróan kiderül, az ajánlatkérő nem kizárólag egy közbeszerzési eljárásban tapasztalt gyanús körülményeket, hanem két, egymástól független, párhuzamosan zajló közbeszerzési eljárást is vizsgált e tekintetben, továbbá a mindkét eljárásban tapasztalt azonos árazási metodikán kívül további gyanús körülményeket is figyelembe vett, illetve együttesen értékelt (az árindoklások körében a két érintett cég által benyújtott, tartalmilag és formailag azonos üzleti titokká nyilvánító nyilatkozatokat, valamint a két eljárásban kialakult váltott sorrendet). Az ajánlatkérő tehát több gyanús körülmény együttes jelenlétét állapította meg, nem csupán egy, hanem két egymástól független, időben párhuzamosan futó közbeszerzési eljárás vizsgálata során is, melyek esetében megfigyelhető volt, hogy

- a két érintett ajánlattevő az árazott ártáblájában azonos belső arányok mentén bontotta meg az árakat, vagyis a tervtípusok esetében az ajánlati ár felosztása mindkét ajánlat esetében azonos árképzési metodikát és arányrendszert mutat,
- a két érintett ajánlattevőtől származó, az árindoklásokhoz kapcsolódó üzleti titokká nyilvánítás indoklásaként benyújtott szöveg szó szerinti egyezőséget mutat, beleértve az elütéseket és/vagy a helyesírási hibákat és/vagy helytelen szóhasználatokat is,
- a Via Futura Kft. árindoklásának nem teljesítése vezetett ahhoz a – véletlenszerűen egyébként kis eséllyel kialakuló – rangsor formációhoz, miszerint a II. r. érdekelt és a kérelmező került váltott sorrendben első, illetve második helyre a két érintett eljárásban.

Az ajánlatkérő az előzetes vitarendezési kérelemre adott válaszában kifejtettek alapján a két érintett ajánlattevő által benyújtott felvilágosításban nem kapott minden gyanút és kétséget eloszlató magyarázatot az ajánlatok közötti egyezések ésszerű indokára.

44. Előadta, hogy az ajánlatkérő nem nyomozóhatóság, nincs lehetősége és jogköre nyomozást lefolytatni és az alapján bizonyítékokat gyűjteni. Csupán a rendelkezésére álló, ajánlattevők által a közbeszerzési eljárásokban benyújtott iratok (pl. árazott ártáblák, üzleti titokká nyilvánító nyilatkozatok, felvilágosítás nyújtások) és az abban lévő információk, adatok alapján tudja álláspontját kialakítani. Amennyiben azonban több olyan gyanús körülmény is felmerül – különösen oly módon, hogy azok nem csupán egy, hanem két, egymástól független közbeszerzési eljárásban is megjelennek – mely a mintázatok fennállását tovább erősíti, és mindegyikre minden kétséget eloszlató magyarázat nem áll rendelkezésére, úgy nem jogosult, hanem köteles és egyben felelős olyan intézkedéseket megtenni, amellyel biztosítja a Kbt. 2. §-ában foglalt rendelkezések betartását, érvényre juttatását.

45. Kérte figyelembe venni, hogy az előzetes vitarendezési kérelemre adott válaszában a következőket rögzítette:

„Ajánlatkérő szükségesnek ítélte meg a verseny tisztaságának védelme érdekében felvilágosítás kérés kibocsátását. Az eljárásban ajánlatot benyújtó összesen 9 db gazdasági

szereplő közül 4-en teljesen random módon áraztak, 2 ajánlattevő esetében vannak ugyan kimutatható belső arányszámok, azok ugyanakkor sem egymással, sem a Kérelmezőkkel nem egyeznek meg egyetlen tervtípus esetében sem, a fennmaradó 1 ajánlattevő (Via Futura Kft.) esetében pedig csak és kizárólag a BIM végrehajtási terv és a döntéselőkészítő dokumentáció 1:2-es arányszám egyezése mutatható ki, mely azonosságot mutat a Cívis Komplex Mérnök Kft. [...] és a Pannonway Építő Kft. [...] ajánlattevő ugyanezen tervtípusa vonatkozásában, ugyanakkor ezen 1 tervtípus belső arányszámának egyezése sem önmagában, sem az árindoklás benyújtásának hiányával nem alapozta meg összességében Ajánlatkérő megítélése szerint a verseny tisztaságának esetleges sérelmét. Megjegyezzük továbbá, hogy azon gazdasági szereplők többsége, akik mind a »Debrecen, Kishegyesi út infrastrukturális fejlesztése – tervezés«, mind a »Debrecen, Vértesi úti vasúti átjáró különbszintű keresztezésként való átépítése, és a 4. sz. főút csomópont fejlesztésének előkészítése keretében engedélyezési és kiviteli tervek elkészítése« – tárgyú közbeszerzési eljárásokban ajánlatot nyújtottak be, a két eljárásban is eltérő árazási arányszámokat alkalmaztak a saját ajánlataikban, ellenben a Kérelmezőkkel, akik mindketten mindkét eljárásban 100 %-ban azonos arányszámokkal nyújtották be az ajánlatukat az »Építményinformációs modell (BIM) végrehajtási terv, a »Döntéselőkészítő dokumentáció«, az »Engedélyezési tervdokumentáció« és a »Kiviteli tervdokumentáció« vonatkozásában.« A kérelmező megállapításával ellentétben a fentiekből semmilyen módon nem következik olyan információ, hogy »az ajánlattevők fele hasonló módon képezte az ajánlati árat« és az sem, hogy »4 ajánlattevő teljes bizonyossággal az ÉKM gyakorlata szerinti felosztást alkalmazott«, az ajánlatkérő válasza épp ellentétes azzal, a válasz egyértelműen arra mutatott rá, hogy az ajánlatok között több, egymástól eltérő árképzési módszer is azonosítható volt, beleértve olyanokat is, ahol nem volt kimutatható semmilyen belső arányrendszer. Az ajánlatkérő a »random módon történő árazás« kifejezéssel a válaszában arra utalt, hogy az adott ajánlatok esetében nem volt kimutatható olyan belső, következetes arányrendszer, amely a különböző tervtípusok vagy fázisok között egységes logika mentén működött volna.”

46. Nem utólagosan támasztott új követelményeket, hanem a már feltett kérdésekre adott válaszok tartalmát vizsgálta. A „számítási logika”, „módszertan”, „költségekalkulációs elvek”, valamint a „részletes felvilágosítás” fordulatok a felvilágosítás-kérésben együttesen azt jelentették, hogy nem általános szakmai magyarázatot, hanem konkrét és ellenőrizhető bemutatást várt, amelyből megállapítható az ajánlatban szereplő arányok kialakulása. A felvilágosítás-kérés nem írhatta elő tételesen valamennyi lehetséges bemutatási módot vagy számítási technikát, mivel ez indokolatlanul átvinné az ajánlattevő indokolási kötelezettségének szerepét. Erre tekintettel példálózó jelleggel sorolta fel azokat a lehetséges módszereket és tartalmi elemeket, amelyek mentén az ajánlattevők a belső arányképzésüket bemutathatták volna. Az ajánlattevők számára nyitva állt a lehetőség arra is, hogy ettől eltérő, saját módszertanukat részletesen ismertessék és számszerűen alátámasszák. A felvilágosítás kérés és az arra adott felvilágosítások tekintetében sem az ajánlati árak általános megalapozottságát vagy a Kbt. 72. § szerinti árindoklás tartalmát vizsgálta, hanem azt, hogy a dokumentum- és tervtípusok közötti belső felosztás milyen logika alapján alakult ki, és a feltárt egyezések milyen módon magyarázhatók. Ennek megfelelően a vizsgálat szükségszerűen érintette azokat a számítási és árképzési elemeket is, amelyek a belső arányok kialakulásához vezettek. Az ajánlatkérő szerint önmagában az a körülmény, hogy a kérelmező utóbb ismertett egy alternatív módszertani megközelítést, még nem teszi okszerűtlenné vagy megalapozatlanná az ajánlatok közötti hasonlóságokból levont következtetéseit. A felvilágosítás során ugyanis nem vált egyértelműen megállapíthatóvá, hogy a hivatkozott módszertan miként eredményezte az egyező belső arányokat. Fentiekre tekintettel fenntartotta azon álláspontját, hogy a benyújtott felvilágosítás nem oszlatta el maradéktalanul az ajánlatok

közötti hasonlóságokkal összefüggésben felmerült aggályokat, és a bírálat során kizárólag a felvilágosítás tartalmának érdemi értékelését végezte el, az előzetesen közölt szempontok keretei között. A felvilágosítás-kérésben az árazott ártáblák vonatkozásában kizárólag az egyes dokumentum/tervtípusok (mint tervezési feladatok) közötti megosztásról, azok belső arányáról, illetve annak kialakításának módjáról kért részletes tájékoztatást, azaz arról, hogy a kérelmező által is többször hivatkozott 10-20-40-30%-os megosztási arányok hogyan jöttek ki, miért pont ezen arányszámokat alkalmazta az árazás során. Azt az ajánlatkérő tudomásul vette, hogy a kérelmező „először a teljes szakági feladatra határozta meg az ajánlati árát és majd csak ezt követően állapította meg, hogy mekkora aránya van az elvégzendő feladatoknak a négy dokumentum előállításában”, ugyanakkor azt már nem fejtette ki a felvilágosításában, hogy a négy dokumentum előállításában az elvégzendő feladatok egymás közötti arányának megállapítása hogyan történt, azaz hogyan jött ki a 10-20-40-30%-os megosztási arány. Tehát konkrét, objektív adatokat nem szolgáltatott e tekintetben (tehát továbbra sem ismert, hogy például miért pont 20%-os arányt képvisel az elvégzendő munkarészekből a döntéselőkészítő dokumentáció vagy miért épp 40%-ot az engedélyes és miért 30%-ot a kiviteli tervdokumentáció), ezen túlmenően a kérelmező felvilágosításában több ponton is ellentmondások találhatók (melyeket az összegezésben az ajánlatkérő részletesen kifejtett). A kérelmező majd csak később, az előzetes vitarendezési kérelmében próbált már kifejezetten az egyes dokumentumok/tervdokumentumok közötti arányokra magyarázatot adni, melyre az ÉKM konkrétan megjelölt 15 db eljárásaiban, a Minisztérium által alkalmazott arányok, illetve gyakorlat „átvételével” próbált indoklást adni. E körben azonban megállapítható, hogy semmilyen összefüggés, azonosság, illetve hasonlóság nem vonható le a jelen eljárásban a kérelmező által alkalmazott belső arányok és az ÉKM 15 db eljárásában alkalmazott arányok között. A mindösszesen 15 db eljárásból kizárólag 1 db eljárásnál volt BIM modell, illetve azzal kapcsolatos feladat, ahol ugyan a 10% egyezik a jelen eljárásban a kérelmező és a II. r. érdekelt által rögzített arányszámmal, de a 15-ből 1 eset előfordulása nem alkalmas releváns következtetések levonására. Megjegyezte az ajánlatkérő, hogy épp a BIM végrehajtási tervnél került az összegezésben megállapításra az, hogy a II. r. érdekelt e dokumentum tekintetében alkalmazta az „ÉKM-es 10 %-os gyakorlatot”, az összes többi belső arányt egyedileg alakította ki. Az ajánlatkérő előadta, hogy a döntéselőkészítő dokumentum sem jelenik meg minden felsorolt ÉKM projektnél, amelyek közül is csak kettőnél található a jelen eljárásban a kérelmező és a II. r. érdekelt által is alkalmazott 20%-os arány. Az engedélyezési tervdokumentáció mind a 15 eljárásban megjelenik, ugyanakkor a 15 projektből csupán 4-ben alkalmazta az ÉKM a 40%-ot (ami jelen eljárásban is rögzítésre került a két érintett ajánlattevő által), az ÉKM ettől több, azaz 5 projektnél alkalmazta az 50%-ot az engedélyezési tervdokumentációnál, illetve ezektől teljesen eltérő egyéb arányok is visszatérően megjelennek a gyakorlatában, amik jellemzően inkább az 50%-hoz vannak közelebb, mint a 40%-hoz (pl. 55%, 56%), de a 60% is jellemző volt a minisztérium hivatkozott gyakorlatában. A kiviteli tervdokumentáció esetében pedig a 15-ből mindössze 1 projektnél alkalmazta az ÉKM a jelen eljárásban is mindkét ajánlattevő által erre a tervtípusra kialakított 30%-ot, jóval gyakoribb volt az ÉKM-nél más arányszámok alkalmazása ennél a tervtípusnál (pl. 40%, 45%, 55%), de ennél a tervtípusnál még a 90% is megjelenik. A fentiek alapján tehát a kérelmező által hivatkozott ÉKM gyakorlat és a kérelmező, valamint a II. r. érdekelt jelen eljárásban alkalmazott arányszámai/gyakorlata között olyan összefüggés, amely egy következetes gyakorlatot tükrözne, nem mutatható ki.

47. Az ajánlatkérő nem terjeszkedett túl a bírálat folyamán, az általa megfogalmazott felvilágosítás-kérés elemeihez képest a bírálat során nem vizsgált árindokolást. Jelen esetben a verseny tisztaságát sértő feltételezett jogsértés egyik lényeges eleme a két ajánlattevő ártáblájában valamennyi dokumentum/tervtípusok vonatkozásában alkalmazott belső

megosztási arány egyezősége. Erre tekintettel az ajánlatkérőnek ezt kellett feltárnia, így erre vonatkozóan kellett felvilágosítást kérnie. Ez azonban nem azonosítható az árindoklás-kérés jogintézményével, mint ahogy ajánlattevőknek sem az volt a felvilágosítás-nyújtás körében a feladatuk, hogy az ajánlati árukat bontsák vissza a felmerülő összes költség és a profit kimutatásával. Az ajánlattevőknek mindössze csak arra kellett volna részletes, objektív, adatokkal hitelt érdemlően alátámasztott felvilágosítást nyújtaniuk az ártáblájuk tekintetében, hogy hogyan képezték a dokumentum/tervtípusok vonatkozásában alkalmazott belső megosztási arányokat (azaz hogyan jött ki a 10-20-40-30%-os arány, illetve miért pont ezen értékekben határozták meg azokat), illetve álláspontjuk szerint milyen körülmény indokolhatja az egyezőséget. Ésszerűtlen azon kérelmezői kifogás, hogy olyan elemre (pl. a szakági megbontás szerinti arányokra) vonatkozóan kérjen az ajánlatkérő felvilágosítást, amely tekintetében nem merült fel egyezőség, illetve jogsértés gyanúja. Épp az vezetett volna jogszerűtlen eljárásához és akkor terjeszkedett volna túl az ajánlatkérő a felvilágosítás-kérés keretein, ha feleslegesen olyan kérdéskörre is felvilágosítást kért volna, ami nem indokolt és amely vonatkozásában egyezőség, ezáltal jogsértés gyanúja nem merült fel.

48. A kérelmező azon hivatkozásával kapcsolatban, hogy eljuthatott a két érintett ajánlattevő ugyanarra az eredményre (azaz azonos belső arányokra) úgy, hogy egymástól függetlenül, más módon képezték/alakították ki azokat, kifejtette, hogy önmagában véve csekély az esélye annak, hogy mind a négy dokumentum/tervtípus vonatkozásában pont ugyanolyan belső arány értéket alkalmazzon két ajánlattevő (más ajánlattevőknél ilyen nem is fordult elő) két egymástól független, időben párhuzamosan futó közbeszerzési eljárásban. Azonban az ajánlatkérő – jogszabályi kötelezettségének maximálisan eleget téve – épp ezért adott a két érintett ajánlattevőnek felvilágosításkérés keretében lehetőséget, hogy hitelt érdemlően igazolják és bizonyítsák, hogy egymástól függetlenül, a verseny tisztaságának megsértése nélkül képezték belső megosztási arányaikat. A függetlenség mindennek elvárható gondossággal, hitelt érdemlően és megfelelő részletezettséggel, objektíven történő alátámasztása, bizonyítása az ajánlattevők kötelezettsége és felelőssége. Ennek ellenére a kérelmező az ajánlatkérő erre irányuló felvilágosítás-kérésére sem mutatta be részletesen, hogy hogyan képezte a dokumentum/tervtípusokra kialakított belső arányait, ezt később, még az előzetes vitarendezési kérelmében sem tette meg, abban új információként csupán az ÉKM 15 db eljárását hozta általa mintaként alkalmazott gyakorlatként. Ám ezeket együttesen vizsgálva és összevetve a kérelmező által alkalmazott belső arányokkal megállapítható, hogy azok között semmilyen összefüggés, azonosság, illetve hasonlóság nincs. A kérelmező jelen jogorvoslati kérelmében maga hivatkozik arra, hogy matematikailag különböző módon is eljuthatott a két érintett ajánlattevő ugyanazon végeredményre (azaz az azonos arányszámokra), ugyanakkor egyúttal azt kifogásolja, hogy az ajánlatkérő azt róta fel neki, hogy nem tételes, matematikai számításokon alapuló indoklást adott. Amennyiben a kérelmező arra kívánt volna hivatkozni, hogy valamely elvek/gyakorlat alapján matematikailag számította ki, illetve alakította ki a saját belső arányszámait, akkor a részletes, pontos számítási logikát is ismertetnie kellett volna a felvilágosításában (mint ahogy a felvilágosítás-kérésben a példálózó felsorolásban ez szerepelt is), de erre nem került sor. Amennyiben a kérelmező arra kívánt volna hivatkozni, hogy minden egyes dokumentum/tervtípus vonatkozásában egy az egyben az ÉKM gyakorlatát követte, illetve vette át és nem maga számolta ki matematikailag a belső arányszámokat, azaz nem ő képezte azokat, akkor értelemszerűen az árazásával összhangban álló ÉKM gyakorlat bemutatását lett volna szükséges kifejteni (mindössze azt rögzítette az előzetes vitarendezési kérelmében, hogy „az Építési és Közlekedési Minisztérium által indított közbeszerzési eljárásokat etalonnak tekinti a közbeszerzési piacon”). Épp a fentiek miatt nem lehetséges, nem is elvárható, de nem is lenne célravezető az ajánlatkérőtől az, hogy kötelezően alkalmazandó

módszereket írjon elő ajánlattevőknek a belső arányszám-képzésük alátámasztására. Az alátámasztás módszerének megválasztása – annak függvényében, hogy ajánlattevők mire hivatkoznak, azaz mit szükséges alátámasztaniuk – ajánlattevők kötelezettsége és felelőssége, mindössze példálózó felsorolással adott iránymutatást az alátámasztási lehetőségek körében, amit a kérelmező is elismert és nem vitatott. Az ajánlatkérő nem amiatt nem fogadta el a felvilágosításban adott indoklást, mert „számára csak egyetlen számítási módszertan fogadható el”, hanem azért, mert a kérelmező nem támasztotta alá objektíven, átlátható és egzakt módon, konkrét adatokkal, hogy hogyan képezte a belső költségmegosztásokat a dokumentumok/tervtípusok vonatkozásában, ezáltal mindez mai napig nem ismert az ajánlatkérő számára, így a felvilágosítás nem volt alkalmas arra, hogy az eljárás tisztaságát sértő cselekmény gyanúját eloszlassa. Végül hangsúlyozta, hogy a kérelmező a 2026. március 16-án kelt felvilágosításában kifejezetten azt rögzítette, hogy a dokumentum/tervtípusok tekintetében meghatározott belső költségmegosztást a saját szakmai belátása és gyakorlata alapján, a tervezett ráfordítás arányában határozta meg, melyek általa képzett belső arányszámok voltak. Ezzel ellentétben ugyanakkor a kérelmező a 2026. április 20-án kelt előzetes vitarendezési kérelmében, valamint a jogorvoslati kérelmében már azt emeli ki, hogy az ÉKM gyakorlatát alkalmazta a belső arányok kialakításánál és 15 db ÉKM eljárást, valamint az azokban az ÉKM által dokumentumonként/tervtípusonként meghatározott belső %-os arányszámokat is felsorol, melyeket együttesen vizsgálva és összevetve a kérelmező által alkalmazott belső arányokkal, megállapítható, hogy azok között semmilyen összefüggés, azonosság, illetve hasonlóság nincs. Az, hogy a jogorvoslati kérelmében az ÉKM gyakorlatából zöld színezéssel kiemelve a 15 eljárásból csupán egyet-egyet tud a kérelmező „kiragadni”, semmilyen ÉKM által rendszeresen és következetesen alkalmazott gyakorlat, mintázat és sablon nem rajzolódik ki, sőt, ha arányaiban vizsgáljuk, még a kérelmező által alkalmazottaktól kifejezetten eltérő ÉKM gyakorlat látható: pl. nagyobb számban alkalmazta az ÉKM az 50%-ot az engedélyes tervdokumentációknál, mint a 40%-ot, illetve azon projektek vannak túlsúlyban, ahol az 50% vagy a feletti értékeket határozott meg az ÉKM, nem a 40%-os értéket, a kiviteli tervdokumentációknál az ÉKM a 15 projektből 9 projektnél alkalmazott 40-45% közötti arányt, 5 projektnél még ezektől is magasabb arány látható és mindössze egyetlen projektnél alkalmazta a 15-ből ugyanazt a 30%-os értéket, amit a kérelmező és a II. r. érdekelt). Megjegyezte az ajánlatkérő, hogy önmagában az a tény, hogy a felvilágosításában rögzítettekhez képest, azzal teljesen ellentétes fordulatot véve az előzetes vitarendezési kérelmében és a jogorvoslati kérelmében teljesen új alapokra és koncepcióra helyezi a belső arányszámok kialakításának indoklását, valamint az, hogy végső soron egyik koncepciót sem tudta hitelt érdemlően, minden kétséget eloszlató módon alátámasztani, tovább erősíti e körben a belső arányszámok képzése körüli bizonytalanságot, átláthatatlanságot, és azt a feltételezést, hogy azokat ajánlattevő nem feltétlenül saját maga, tudatos koncepció és/vagy számítási logika alapján határozta meg az ajánlat benyújtása előtt, hanem más ajánlattevővel együttműködve járt el.

49. Az ajánlatkérő nem értett egyet a kérelmező azon állításával, mely szerint kizárólag egymással azonos vagy tartalmilag megegyező felvilágosítást fogadott volna el a két érintett ajánlattevőtől. A vizsgálat során nem azt értékelte, hogy az ajánlattevők szóhasználata, szakmai megközelítése vagy módszertani leírása egymással egyező-e, hanem azt, hogy a benyújtott felvilágosítások alkalmasak-e a feltárt hasonlóságok ésszerű és ellenőrizhető magyarázatára. Különböző gazdasági szereplők eltérő árképzési logikát, eltérő szakmai szempontokat és eltérő munkaszervezési módszereket alkalmazhatnak. A vizsgálat tárgya ugyanakkor éppen az volt, hogy az ajánlatokban azonosított, több elemre kiterjedő belső arányosságok és egyezések mellett a benyújtott magyarázatok mennyiben támasztják alá az egyezések önálló, egymástól független kialakulását. Az ajánlatkérő nem önmagában azért

minősítette ellentmondásosnak vagy nem kellően alátámasztottnak a kérelmező által előadott indokolást, mert az eltért a másik ajánlattevő nyilatkozatától, hanem azért, mert a feltárt egyezésekhez képest a benyújtott magyarázat nem adott olyan részletezettségű választ, amely a vizsgált körülmények kialakulását megmagyarázta volna. Hangsúlyozta, hogy a két ajánlattevő felvilágosításának összevetése a jelen ügy természetéből fakadóan elkerülhetetlen volt. A vizsgálat alapját ugyanis nem önmagában valamely ajánlattevő belső árképzési gyakorlata képezte, hanem a két ajánlat között feltárt hasonlóság-mintázat. Az ajánlatkérőnek nemcsak az egyes felvilágosításokat önmagukban, hanem azok egymáshoz való viszonyában is értékelnie kellett, hogy megítélhesse azt, hogy a megadott magyarázatok alkalmasak-e a feltárt egyezések indokolására. Az ajánlatkérő szerint nem iratellenes az a megközelítés, amely a két ajánlattevő által adott magyarázatokat egymással összeveti, hiszen maga a vizsgált körülmény is a két ajánlat közötti kapcsolatból és azok hasonlóságából eredt. A vizsgálat célja nem az volt, hogy az ajánlattevők „kitalálják” egymás gondolkodását, vagy azonos magyarázatot adjanak, hanem annak értékelése, hogy az előadott indokolások a konkrét egyezésekre figyelemmel mennyiben tekinthetők hitelesnek. Vitatta azt az állítást is, hogy előzetesen kizárta volna annak lehetőségét, hogy a hasonlóságokra létezhet szakmai magyarázat. Az előzetes vitarendezési válaszban rögzített megállapítás, hogy az adott egyezések véletlenszerű kialakulásának esélyét csekélynek tartotta, nem előre eldöntött álláspontot tükrözött, hanem a vizsgálat során feltárt körülmények értékelésének eredménye volt. Az ajánlatkérő a benyújtott felvilágosításokat érdemben megvizsgálta, azonban azok összességében nem voltak alkalmasak a feltárt hasonlóságokkal kapcsolatos aggályok teljes körű eloszlatására. Fenntartotta azon álláspontját, hogy a bírálat során nem az eltérő szakmai megközelítések önmagukban történő minősítésére került sor, hanem annak vizsgálatára, hogy a jelen eljárásban feltárt egyezésekre adott magyarázatok objektíven és kellő részletezettséggel alátámasztják-e az ajánlatok egymástól független kialakulását.

50. Azt nem vitatta, hogy a közbeszerzési gyakorlatban bizonyos dokumentumsablonok alkalmazása általánosan elterjedt jelenség, és önmagában a sablon használata nem tekinthető jogsértő körülménynek, amennyiben az az egyéb jogszabályokban foglaltaknak megfelel. A jelen ügyben azonban nem csak egy általános szerkezeti vagy formai sablon alkalmazása volt megállapítható, hanem olyan tartalmi egyezések és sajátos megfogalmazások ismétlődése, amelyek az adott körülmények között túlmutattak a közbeszerzési eljárásokban szokásosan alkalmazott mintákon. Nem azt kifogásolta, hogy az ajánlattevők korábban kialakított dokumentummintákat vagy üzleti titok indokolási sémákat használtak fel, hanem azt értékelte, hogy a konkrét ügyben a benyújtott dokumentumok egyezése milyen összefüggésben áll az eljárás során feltárt további hasonlóságokkal. A vizsgálat során nem egyetlen körülményt önmagában, hanem a teljes tényállás összességét értékelte. Lényeges különbség van aközött, hogy ajánlattevők azonos logikai felépítésű vagy hasonló szerkezetű dokumentumokat alkalmaznak, illetve aközött, hogy két ajánlattevő indokolása tartalmilag, szóhasználatában és megfogalmazásaiban is nagymértékű egyezést mutat. Utalt arra, hogy a kérelmező maga is előadta, hogy a korábbi eljárásban elkészített dokumentumot a közös ajánlattevők „mindketten magukénak tekintették”, és azt mindkét fél benyújtotta. Az ajánlatkérő álláspontja szerint ez a körülmény önmagában is azt támasztja alá, hogy a dokumentumok kialakítása és alkalmazása között tényleges kapcsolat állt fenn, amelyet az ajánlatok közötti hasonlóságok értékelése során nem lehetett figyelmen kívül hagyni. Fenntartotta tehát azon álláspontját, hogy a benyújtott dokumentumok közötti jelentős tartalmi egyezés a jelen ügy összes körülményével együtt olyan tényező volt, amelyet a bírálat és a döntés meghozatala során figyelembe kellett vennie.

51. Álláspontja szerint adott arra egyértelmű és egzakt, megismerhető magyarázatot, hogy az ajánlattevők által benyújtott felvilágosításból milyen körülményeket, tényközléseket, indokokat nem fogadott el. Vitatta a kérelmező azon állítását, hogy a Via Futura Kft.-vel kapcsolatos körülmények az eredménytelenségi döntés önálló és meghatározó alapját képezték volna. Az összegezésben szereplő hivatkozás nem arra irányult, hogy az ajánlatkérő a Via Futura Kft.-t a feltételezett összehangolt magatartás részesének tekintette, hanem arra, hogy az adott eljárások eredményének alakulását tényszerűen bemutassa, beleértve azt a körülményt is, hogy egy másik ajánlattevő hiánypótlásának elmaradása milyen hatással volt az ajánlatok sorrendjére. Az eljárás során nem egyetlen körülményre vagy eseményre alapozta döntését, hanem a feltárt tények és összefüggések együttes értékelésére. Ennek keretében valamennyi releváns körülményt összességükben vizsgált. Visszautasította továbbá azt az állítást, hogy a Gazdasági Versenyhivatal által közzétett szakmai anyagokat „mesterséges” módon alkalmazta volna a jelen ügyben. E dokumentumokat nem bizonyítékként, hanem szakmai útmutatásként és szempontrendszerként vette figyelembe annak érdekében, hogy az eljárás során feltárt körülményeket egységes és objektív szempontok mentén értékelhesse. Döntését nem előre kialakított feltételezésekre, hanem az eljárás során feltárt konkrét körülmények összességére alapította. A GVH-anyagokban szereplő indikátorok alkalmazása nem „kartellgyanús helyzet teremtését” szolgálta, hanem annak értékelését, hogy a jelen ügyben feltárt hasonlóságok és összefüggések indokolják-e a fokozott vizsgálatot és az ajánlattevők felvilágosításra történő felhívását.

52. Amennyiben az ajánlatkérő által észlelt, feltárt és az összegezésben is rögzített több gyanús körülmény együttes fennállása két azonos gazdasági szereplő esetében két, egymástól független, de időben párhuzamosan futó közbeszerzési eljárás vizsgálata során nem alapozná meg a Kbt. 36. § (2) bekezdése szerinti, az eljárás tisztaságát sértő cselekmény gyanúját, és ezzel összefüggésben a minden kétséget eloszlató magyarázatok hiányában az eljárás Kbt. 75. § (2) bekezdés c) pontja szerinti eredménytelenségét, úgy az a Kbt. 2. §-ában foglalt alapelvek és célokat üresítené ki, azok alkalmazhatóságát kérdőjelezné meg. Vitatta, hogy a kérelmező által utólag részletesen ismertetett módszertani magyarázatok, számítási logikák és piaci gyakorlatra történő hivatkozások önmagukban cáfolják azokat a körülményeket, amelyek az ajánlatok összevetése során megállapíthatók voltak. Nem azt vizsgálta, hogy létezik-e többféle árképzési módszer vagy szakmai megközelítés, hanem azt, hogy a feltárt hasonlóságokra a benyújtott felvilágosítások kellően megalapozott, hiteles és meggyőző magyarázatot adtak-e.

A II. r. részvételi szándékát jelző érdekelt által tett észrevételek

53. Osztotta a kérelmező álláspontját abban, hogy az ajánlatkérő jogsértő módon nyilvánította eredménytelenné a közbeszerzési eljárást. Felhívta a figyelmet, hogy két olyan alapvető körülmény tekintetében, amelyek együttesen alkalmazandók, egyetértés lehet valamennyi ügyfél és álláspontja szerint a Döntőbizottság között is. Egyrészt az ajánlatkérő a II. r. érdekelt előzetes vitarendezési kérelmét elutasító, 2026. április 23-án kelt iratában rögzítette, hogy „a verseny tisztasága elsősorban abban az esetben sérülhet, ha az ajánlattevők magatartása az eljárás eredményére vagy lehetséges eredményére hatást gyakorolhat.” Másrészt a kérelmező jogorvoslati kérelmében hivatkozott arra, hogy az ítélkezési gyakorlat azt is rögzíti, hogy: versenyellenes megállapodás létezésére bizonyos egybeesésekből és jelekből lehet következtetni, azonban csak akkor, ha azok együttes értékelése és más, ésszerű magyarázat hiánya a jogsértés megállapítását indokolja (T-110/07. számú ügy, 48. pont). Ugyanezen ítélet szerint abban az esetben, ha a hatóság kizárólag a vállalkozások piaci magatartására alapítja a jogsértés bizonyítását, a vállalkozások lehetőséget kapnak arra, hogy

bemutassák, hogy magatartásuknak más, hihető és észszerű magyarázata is van, amely nem versenyjogsértésből fakad (T-110/07. számú ügy, 49. pont). A fentiekből az következik, hogy gyanút keltő lehet alapvetően az olyan körülmény/magatartás, amely az eljárás eredményére vagy lehetséges eredményére hatást gyakorolhat, és amelynek más, hihető és észszerű magyarázata nincsen. Az ajánlatkérő jogorvoslati eljárás során tett észrevételében visszautasítja azt a megközelítést, miszerint megalapozott elvárás lenne, hogy a kérelmező és a II. r. érdekelt választ tudjon adni arra, hogy milyen körülmény magyarázza, hogy az ajánlatokban szereplő ártáblázatok azonos belső arányokat tartalmaznak a tervtípusok esetében, vagy e körben akár csak találgassanak egymás megfontolásait illetően. Helyes megközelítésben mind a kérelmezőnek, mind pedig neki kizárólag a saját megfontolását volt szükséges bemutatnia, álláspontja szerint pedig ennek mind ő maga, mind pedig a kérelmező eleget is tett.

54. Kérte figyelembe venni, hogy előzetes vitarendezési kérelmében meghatározta, hogy miért az „Építményinformációs modell (BIM) végrehajtási terv” tervfázis elvi hányada alkotta megközelítésében a viszonyítási pontot, valamint azt is, hogy ez a hányad (és ebből kiindulva a többi) miért pont akkora, amekkora. Az ajánlatkérő a II. r. érdekelt előzetes vitarendezési kérelmét elutasító, 2026. április 23-án kelt válaszában kijelentette, hogy „fenntartja azon állítását, mely szerint az ajánlattevők nem ismertették, nem vezették le részletesen az egyes dokumentum/terv típusok belső arány-megosztásának pontos számítási metódusát.” Ez mindössze az ajánlatkérő szubjektív megítélése, amivel kapcsolatban szükséges felhívni a figyelmet arra a visszás helyzetre is, hogy a kérelmezőtől és a II. r. érdekelttől az ajánlatkérő objektív alátámasztást, igazolást vár el. Osztotta a kérelmező azon álláspontját, hogy ezeknek a kérdésessé tett arányoknak nincs az eljárás eredményére vagy lehetséges eredményére hatása (emiatt pedig a fenti mércén így nem is megy át e körülmény), észszerű magyarázatuk pedig a fentiek mentén az II. r. érdekelt részéről is kellőképp bemutatott.

55. Az ajánlatkérő érvrendszerének visszatérő eleme a körülmények összességére (illetve az abból levont helytelen következtetésre) alapított döntéshozatal. Nem veszi figyelembe azonban azt, hogy az egyes körülményekből levont következtetései, amelyek ezt az összességet adják, egyenként, külön-külön sem helytállóak. A korábbi eljárásban elkészített dokumentumot a közös ajánlattevők mindketten magukénak tekintették, és azt mindkét fél benyújtotta. Az ajánlatkérő álláspontja szerint ez a körülmény önmagában is azt támasztja alá, hogy a dokumentumok kialakítása és alkalmazása között tényleges kapcsolat állt fenn, amelyet az ajánlatok közötti hasonlóságok értékelése során nem lehetett figyelmen kívül hagyni. Mindez akkor lehetne legalább elvi szinten helytálló, ha egy adott dokumentum közös kialakítása és alkalmazása kifejezetten és konkrétan a jelen eljárásban történt volna, ez azonban objektív módon igazolhatóan nem így történt. Vitatta, hogy az adott indokolást annak korábbi sikerességére tekintettel – vagy akár attól függetlenül – ne lehetne más eljárásban is felhasználni, amennyiben tartalma e más eljárás alkalmával is helytálló, és megfelel azoknak a jogszabályi követelményeknek, amelyekre az ajánlatkérő is utalt. Az általánosság szintjén való megfogalmazás nem megfelelésége sem feltétlenül jelenti azt, hogy minden egyes eljárásban csak és kizárólag teljesen egyedi szövegű nyilatkozat lenne elfogadható, hanem sokkal inkább utal jogszabályi fordulatok megismétlésére vagy tautológia alkalmazására. A nyilatkozattal kapcsolatban az egyediséget az az árindokolás hordozza, amellyel a nyilatkozat összefügg. A fentiekből továbbá az ajánlatkérő által előadottak elsősorban az elérni kívánt céllal összefüggő tartalmi, mintsem versenyjogi kifogást jelenítettek meg. Amennyiben az ajánlatkérőnek a nyilatkozattal kapcsolatban tartalmi-helytállósági-megalapozottsági kifogása merül fel, úgy lehetősége lett volna arra, hogy azt ne fogadja el – amennyiben így tesz, az nem vonta volna maga után az eljárás eredménytelenségét, de még az ajánlat érvénytelenségét

sem. Az ajánlatkérőnek a nyilatkozat célja felől szemlélt, elsősorban tartalmi kifogása lehetett, és mintegy elismeri, hogy sem a nyilatkozat tartalma, sem pedig annak eredete nem sért közvetlenül versenyjogi szabályokat. Ennek mentén pedig, ha „nem lehet alkalmas arra, hogy a verseny tisztaságának sérelmére irányuló alapos gyanút csökkentsen”, akkor arra sem lehet alkalmas, hogy azt erősítse, vagy akár csak fenntartsa (sem önmagában, de még csak további körülményekkel együtt sem). Az ajánlatkérő nyilatkozattal kapcsolatos érvelése tehát nem megy át a fenti mércén, mert az eljárás eredményére vagy lehetséges eredményére hatást a nyilatkozat, illetve annak elfogadása/el nem fogadása nem gyakorolhat, annak nincs a versenyt befolyásoló hatása, ugyanakkor a nyilatkozatok egybevágásának van más észszerű magyarázata akkor is, ha az az ajánlatkérő álláspontja szerint a kívánt cél elérésére tartalmi okokból alkalmatlan is lenne.

56. Vitatta az ajánlatkérő azon megállapítását, mely szerint a Via Futura Kft. magatartásának az összegezésben történő bemutatása kizárólag az eljárás eredménye alakulásának tényszerű bemutatására szolgált. Ha kizárólag erre szolgált volna, az ajánlatkérő semmilyen kontextusban nem élt volna összegezésében azzal a minősítéssel sem, hogy az „nem mutat racionális magatartást”. Vitatta azt is, hogy „az eljárás során végzett vizsgálat megfelelt az objektív és okszerű értékelés követelményének, és a Via Futura [...] Kft.-vel kapcsolatos körülmények kizárólag a tényállás részeként, ahhoz mértén megfelelő súllyal kerültek figyelembevételre.” A II. r. érdekelt szerint a Via Futura Kft. magatartása vagy egyáltalán nem tartozik a figyelembe veendő körülmények közé, és nem illetendő semmilyen minősítéssel, amely esetben az ajánlatkérő által felsorakoztatott körülmények száma háromról máris kettőre csökken, vagy a többi körülménnyel azonos súllyal, érdemben értékelendő, amely esetben viszont a gazdasági szereplőt is szükséges lett volna bevonni azon ajánlattevők körébe, melyek eljárása az ajánlatkérő megítélése szerint gyanús. Végül vitatta az ajánlatkérő Via Futura Kft. magatartásával kapcsolatos értékelését, mert az ugyan eljárás eredményére vagy lehetséges eredményére, mint önálló magatartás is hatást gyakorolhat, ugyanakkor más, hihető és észszerű magyarázata is van, amely nem versenyjogsértésből fakad.

A Döntőbizottság eljárása, döntése és annak indokai

57. A Döntőbizottság a jogorvoslati kérelmet érdemben a Kbt.-nek a tárgyi közbeszerzési eljárás megindításakor hatályos rendelkezései alapján bírálta el, míg a jogorvoslati eljárás vonatkozásában a jogorvoslati kérelem benyújtásakor hatályos jogszabályok irányadók.

58. Az ajánlatkérő a tárgyi két közbeszerzési eljárását a Kbt. 75. § (2) bekezdés c) pontja alapján azért nyilvánította eredménytelenné, mert valamelyik ajánlattevő az eljárás tisztaságát vagy a többi ajánlattevő érdekeit súlyosan sértő cselekményt követett el.

59. A Döntőbizottság a jogorvoslati kérelem első kérelmi eleme elbírálásakor elsősorban a Kúria változatlan jogszabályi környezetben hozott Kf.III.37.522/2019/10. számú ítéletében foglaltakra volt figyelemmel. Az ítélet Magyarország Alaptörvényének M) cikk (2) bekezdéséből indul ki, amely szerint Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit, ezt követően idézi a Kbt. 2. § (1) bekezdését és rögzíti, hogy a közbeszerzési eljárásban az ajánlatkérő köteles biztosítani, a gazdasági szereplő pedig tiszteltetben tartani a verseny tisztaságát, átláthatóságát és nyilvánosságát. Ezt követően a Kúria rögzíti, hogy a „Kbt. szigorú követelményeket támaszt az ajánlatkérőkkel szemben a verseny tisztaságának biztosítására vonatkozó alapvető kötelezettségükhöz kapcsolódóan, egyben eszközöket is ad az ajánlatkérők kezébe, annak érdekében, hogy hatékonyan fel tudjanak lépni a verseny tisztaságát megsértő ajánlattevőkkel, részvételre jelentkezőkkel szemben. Az alapvető

követelménynek a részvételi feltételek olyan kialakítása felel meg, amely ösztönzi a versenyző ajánlattevők részvételét a közbeszerzési eljárásban.” A Kúria ezt követően részletesen elemzi a Kbt. 36. § (2) bekezdés előírásait, majd ezzel összefüggésben a Tpv. 11. § (1) bekezdését, a Kbt. 62. § (1) bekezdés o) pontját, a Kbt. 73. § (1) bekezdés b) pontja szerinti kizárásra visszavezethető érvénytelenséget, végül a Kbt. 75. § (2) bekezdés c) pontját.

60. A Kúria, miután ítéletében tételesen ismerteti a fenti jogszabályi előírásokat, kifejti, hogy „az ajánlatkérő rendelkezésére álló információk értékelése körében a kiindulópont, hogy a gazdasági szereplők közötti versenyben szükségszerű, hogy a gazdasági szereplők döntéseiket önállóan hozzák meg, s mellőzik a versenytársakkal akarategységben tanúsított összehangolt piaci magatartást. Ennek megfelelően abban az esetben, ha versenykorlátozó megállapodásra utaló információk kerülnek az ajánlatkérő birtokába, a gazdasági szereplők magatartásának értékelésekor az az elvi kiindulópont, hogy a két ajánlattevő versenytársai egymásnak, s ellentétes érdek vezérli őket, hisz mindketten az adott közbeszerzési eljárás nyertesei akarnak lenni.” Hivatkozik a 2014/24/EU irányelv 18. cikkére – verseny tisztaságának elve –, az Irányelv 56. cikk (1) bekezdés b) pontjára, 57. cikk (4) bekezdés d) pontjára – kizárás a közbeszerzésből versenytorzító magatartás miatt, majd rögzíti, hogy az összehangolt magatartást az ajánlatkérőnek kell bizonyítania és maga is elismeri ítéletében, hogy ez nehézségekbe ütközik, végül leírja előbbieik okait.

61. A Kúria mindezeket követően bocsátkozik a Kbt. 75. § (2) bekezdés c) pontja szerinti eredménytelenségi ok elemzésébe, amellyel összefüggésben rögzíti, hogy a normaszöveg „eljárás tisztaságát sértő cselekmény elkövetését szabja feltételül, [...] a Kbt. a legtöbb helyen azonban – Kbt. 2. § (1) bekezdés, 25. §, 28. §, 65. § (3) bekezdés, 158. § (1) bekezdés – a verseny – és nem az eljárás – tisztaságára vonatkozó szabályokat tartalmaz, míg a Kbt. 36. § (2) és 62. § (1) bekezdés o) pontja kifejezett versenyjogsértésekről szól, végül a Kbt. 187. § (4) bekezdése egy negyedik fogalmat, a közbeszerzések tisztaságának fogalmát használja.” Végül a Kúria ítéletében arra a következtetésre jut, hogy a Kbt. szövegében szereplő fentebb általa is hivatkozott négy fogalom „egymástól különböző”, ezért elkülönítésük és koherens rendszerbe helyezésük szükséges különösen annak érdekében, hogy az ajánlatkérő lehetőségei meghatározhatók legyenek.

62. A Döntőbizottságnak a fentiekre tekintettel tehát arra kellett figyelemmel lennie, hogy a Kbt.-ben említett négy fogalom – „a verseny tisztasága”, „versenyjogsértés”, „közbeszerzések tisztasága” és „eljárás tisztasága” – eltérő helyzetekben, pontosabban különböző jogintézmények kapcsán kerül említésre. A jelen jogvita szempontjából értelemszerűen nem relevánsak a Kbt. 187. § (4) bekezdése, 28. §-a, 65. § (3) bekezdése és a Kbt. 158. §-a szerinti jogintézmények, tekintettel arra, hogy nem az ajánlatkérő bírálati cselekményeire vonatkozó előírásokat tartalmazznak, míg a jelen jogvita ebben a körben értelmezhető. A Döntőbizottság így vizsgálata során a továbbiakban kizárólag a Kbt. 2. § (1) bekezdésében, a Kbt. 25. §-ában, a Kbt. 36. § (2) bekezdésében, a Kbt. 62. § (1) bekezdés o) pontjában és a Kbt. 75. § (2) bekezdés c) pontjában foglaltakra volt figyelemmel.

63. A Kbt. 2. § (1) bekezdése szerint a közbeszerzési eljárásban az ajánlatkérő köteles biztosítani, a gazdasági szereplő pedig tiszteletben tartani a verseny tisztaságát, átláthatóságát és nyilvánosságát.

A Kbt. 25. § (1)-(3), továbbá a (7)-(8) bekezdései szerint:

(1) Az ajánlatkérő köteles minden szükséges intézkedést megtenni annak érdekében, hogy megelőzze, feltárja és szükség esetén orvosolja az összeférhetetlenséget és a verseny tisztaságának sérelmét eredményező helyzeteket.

(2) Az ajánlatkérő nevében eljáró és az ajánlatkérő által az eljárással vagy annak előkészítésével kapcsolatos tevékenységbe bevont személy írásban köteles nyilatkozni arról, hogy vele szemben fennáll-e bármely olyan körülmény, amely az e § szerinti összeférhetetlenséget eredményezhet. Ha e személy a közbeszerzési eljáráshoz kapcsolódó több folyamatban (eljárás előkészítése, ajánlatok és részvételi jelentkezések bírálata, a közbeszerzési eljárás eredményéről szóló döntés meghozatala) is részt vesz, az érintett személynek a nyilatkozatot valamennyi folyamathoz kapcsolódóan meg kell tennie. Ha az összeférhetetlenség vagy annak kockázata a nyilatkozat megtételét követően merül fel, az érintett személy köteles ezt haladéktalanul bejelenteni az ajánlatkérő részére.

(3) Ha a (2) bekezdés szerinti cselekmények vagy bármely más forrásból származó információ alapján felmerül az összeférhetetlenség kockázata, az ajánlatkérő köteles megvizsgálni az összeférhetetlenség fennállását.

(7) A közbeszerzési eljárás előkészítésében vagy lefolytatásában az ajánlatkérő részéről nem vehet részt olyan személy, akinek a részvétele összeférhetetlenséget eredményezne. Összeférhetetlenség fennállása esetén az ajánlatkérő köteles megvizsgálni, hogy az összeférhetetlenség az adott közbeszerzési eljárás tekintetében hogyan érintette a verseny tisztasága és az egyenlő bánásmód elveinek érvényesülését, és köteles mindazon intézkedéseket megtenni, amelyek szükségesek az összeférhetetlenség megszüntetéséhez és az eljárás jogszerűségének helyreállításához. A 62. § (1) bekezdés m) pontja akkor alkalmazható, ha az egyenlő bánásmód és a verseny tisztaságának sérelme más módon nem orvosolható.

(8) A (7) bekezdéstől eltérően, ha egy részvételre jelentkező, ajánlattevő, alvállalkozó vagy az alkalmasság igazolásában részt vevő szervezet vagy egy ezekkel – közvetve vagy közvetlenül – a 3. § 28. pontjában meghatározott kapcsolatban álló gazdasági szereplő – ide értve az (5) bekezdés b) pontja szerinti személyeket is – részt vett a közbeszerzési eljárás előkészítésében, az ajánlatkérő köteles megfelelő intézkedéseket tenni – különös tekintettel az eljáráshoz kapcsolódó valamennyi releváns információ többi gazdasági szereplővel való közlésére, valamint megfelelő ajánlattételi határidő biztosítására – annak érdekében, hogy az érintett gazdasági szereplő közbeszerzési eljárásban való részvétele ne vezessen a verseny torzításához. Az érintett gazdasági szereplő a 62. § (1) bekezdés m) pontja alapján csak akkor zárható ki az eljárásból, ha az egyenlő bánásmód elvének tiszteletben tartása más módon nem biztosítható. A kizárást megelőzően az ajánlatkérő – hiánypótlás vagy felvilágosítás kérés útján – köteles biztosítani annak lehetőségét, hogy az érintett gazdasági szereplő bizonyítsa, hogy a közbeszerzési eljárás előkészítésében való részvétele az egyenlő bánásmód elvét és a verseny tisztaságát nem sérti, vagy az érintett gazdasági szereplő az összeférhetetlenségi helyzetet más módon elhárítsa. Az összeférhetetlenségi helyzet elhárítása érdekében a gazdasági szereplő által tett intézkedéseket az ajánlatkérő köteles az ajánlatok (részvételi jelentkezések) elbírálásáról szóló összegezésben ismertetni.

A Kbt. 36. § (2) bekezdése szerint, amennyiben az ajánlatkérő az adott közbeszerzési eljárás során a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 11. §-a, vagy az EUMSZ 101. cikke szerinti rendelkezések nyilvánvaló megsértését észleli vagy azt alapos okkal feltételezi, köteles azt – a Tpv. bejelentésre vagy panaszra vonatkozó szabályai szerint – jelezni a Gazdasági Versenyhivatalnak.

A Kbt. 62. § (1) bekezdés o) pontja szerint az eljárásban nem lehet ajánlattevő, részvételre jelentkező, alvállalkozó, és nem vehet részt alkalmasság igazolásában olyan gazdasági szereplő, aki esetében az ajánlatkérő bizonyítani tudja, hogy az adott közbeszerzési eljárásban a gazdasági szereplő más gazdasági szereplővel a verseny torzítására irányuló megállapodást kötött.

A Kbt. 75. § (2) bekezdés c) pontja szerint az ajánlatkérő eredménytelenné nyilváníthatja az eljárást, ha valamelyik ajánlattevő vagy részvételre jelentkező az eljárás tisztaságát vagy a

többi ajánlattevő, illetve részvételre jelentkező érdekeit súlyosan sértő cselekményt követ el.

64. Ami a Kbt. 2. § (1) bekezdésében szereplő alapelvi rendelkezést illeti, a Döntőbizottság figyelemmel volt a Fővárosi Törvényszék 103.K.701.406/2021/20. számú ítéletében kifejtettekre, amely – hivatkozással a Kúria közbeszerzési ügyekben kialakított ítélkezési gyakorlatot elemző csoportjának 2015.El.II.JGY.E.1.1 számú véleményében foglaltakra – azt rögzíti az alapelvek vonatkozásában, hogy „a szabályozás jellegének megváltoztatásával, az alapelvek részletszabályokba való tömeges beültetésével generálklauzulaként való szerepük teljesen megszűnt, az alapelvek iránytű szerepe egyre inkább nem a jogalkalmazásban, hanem a Kbt. részletszabályain keresztül érvényesül.” Az alapelv tehát úgy érvényesül, hogy a részletszabályok az annak való megfelelést szolgálják, így a jogalkalmazás során elsősorban a jogalkotói szándék értelmezése és megfelelő végrehajtása tekintetében bír relevanciával. Ebből eredően a Kbt. 2. § (1) bekezdésében szereplő normaszöveg jogalkalmazói értelmezésekor – jelen esetben az ajánlatkérő bírálati cselekményei megítélésénél – arra kell figyelemmel lenni, hogy az ajánlatkérő úgy folytassa le közbeszerzését, úgy alkalmazza a közbeszerzési törvény rendelkezéseit, hogy biztosítsa a verseny tisztaságát.

65. A verseny tisztaságának alapelvi követelménye jelentésének meghatározásakor – a verseny ajánlatkérői biztosítása – először a „verseny” fogalmának értelmezéséből szükséges kiindulni. A közbeszerzési verseny lényege, hogy az ajánlatkérő beszerzését egy olyan jogilag kötött folyamat – közbeszerzési eljárás – útján valósítja meg, amelynek során több résztvevő közül kiválasztja a számára legkedvezőbb ajánlatot, így a közpénzeket a legkedvezőbb feltételekkel kötött szerződés útján használja fel. Mivel a verseny szükségképpen több résztvevő között zajlik, arra a közbeszerzési eljárás valamennyi olyan részében sor kerül, amelynek több, egyenrangú résztvevője van, illetve ahol olyan intézkedések születnek, amelyek a potenciális egyenrangú résztvevőkre vonatkozó előírásokkal kapcsolatosak. A verseny akkor „tisztá”, amennyiben az érintett szereplők nem osztják meg bizalmas információikat egymással, nem működnek együtt, nem valósítanak meg összejátszást, összehangolt magatartást, illetve betartják a közbeszerzésre vonatkozó előírásokat, amelyek valamennyiük számára egységesen értelmezhetők. Hangsúlyos, hogy az alapelv eltérő súlyú, irányú elvárt magatartást ír elő az ajánlatkérő és az egyéb gazdasági szereplők tekintetében, előbbinek ugyanis biztosítania kell a verseny tisztaságát, míg a gazdasági szereplőnek tiszteletben kell azt tartania. A két fogalom közötti különbség jelentősége az, hogy míg az ajánlatkérőtől, mint a közbeszerzési eljárást folytató jogalanytól alapvetően egy tevőleges, vizsgálati, tényfeltáró hozzáállást vár el a jogi norma, addig a gazdasági szereplőtől kevésbé aktív viselkedést követel meg, inkább úgy tartja tiszteletben a verseny tisztaságát, hogy tartózkodik bizonyos magatartásoktól, illetve betartja a rá vonatkozó szabályokat. Az alapelv továbbá nem a közbeszerzési eljárás tisztasága kifejezést használja. Míg ugyanis a verseny a jogilag kötött folyamat, vagyis a közbeszerzési eljárás egyik sajátossága, addig a közbeszerzési eljárás az a keret, amelyben a versenynek (a tiszta versenynek) érvényesülnie kell: a közbeszerzési versenynek a közbeszerzési eljáráson belül kell megvalósulnia, maga a közbeszerzési eljárás azonban nyilvánvalóan tágabb fogalom, mint a verseny. Az azonban rögzíthető az alapelv alapján, hogy ott, ahol a közbeszerzési eljárásban verseny érvényesül, annak tisztaságát az ajánlatkérőnek biztosítania kell, az ajánlatkérő ugyanakkor nem csak a verseny, hanem azon keresztül természetesen a közbeszerzési eljárás azon része tisztaságát is biztosítja, ahol a verseny zajlik.

66. A Kbt. 25. § (1) bekezdése a fenti alapelvi előírást csekély mértékben bővíti, amikor rögzíti, hogy az ajánlatkérő köteles minden szükséges intézkedést megtenni annak érdekében,

hogyan megelőzze, feltárja és szükség esetén orvosolja a verseny tisztaságának sérelmét eredményező helyzeteket. A Fővárosi Törvényszék a 103.K.702.892/2025/16. számú ítéletében a jogintézmény elemzése során megállapította, hogy a „Kbt. fenti rendelkezése az ajánlatkérők számára megelőzési célból intézkedési kötelezettséget rögzít azért, hogy a verseny tisztaságát sértő összeférhetlenséget eredményező helyzetek elkerülhetők legyenek. A rendelkezés célja, hogy amennyiben esetlegesen a verseny tisztaságának sérelmével összefüggő adat, tény, körülmény merül fel e vonatkozásban az ajánlatkérő intézkedjen, előzetesen elhárítva a jogsértő helyzet bekövetkeztének lehetőségét. Ez aktív cselekvési kötelezettséget jelent az ajánlatkérő számára.” A Fővárosi Törvényszék továbbá a 103.K.702.836/2025/20. számú ítéletében rögzítette azt is, hogy a Kbt. 25. § (1) bekezdése szerinti ajánlatkérői tevőleges magatartás „eszköze akár a (2) bekezdés szabályai szerint a lebonyolításában résztvevő munkaszervezetének megfelelő kialakítása, akár a (3) bekezdés szerint az előkészítés és az eljárás között a verseny tisztaságát sértő kapcsolódási pontok elkerülése, végső esetben akár kizárási döntés meghozatalával”.

67. A normaszöveg alapjául tehát olyan körülmények szolgálnak – az összeférhetlenséget eredményezők mellett –, amikor a verseny tisztaságának sérelmét észleli az ajánlatkérő. Általános megelőzési, vizsgálati kötelezettsége áll fenn, amelynek kereteit a törvény nem rendezi, a Fővárosi Törvényszék is alappal juthatott így arra a következtetésre fenti ítéletében, hogy az ajánlatkérő végső esetben az érintett ajánlattevő(k) kizárásáról hozhat döntést. Lényeges ugyanakkor, hogy a Kbt. 25. § (1) bekezdése szerinti általános vizsgálati kötelezettség a verseny tisztaságának sérelmét eredményező helyzeteket nevesíti, ami azt jelenti, hogy olyan körülményekre vonatkozik, ahol az ajánlattevők közötti verseny tisztasága sérülhet.

68. Mint fentebb utalt rá a Döntőbizottság, a verseny szükségképpen több résztvevő között zajlik, tehát a közbeszerzés azon résztvevői esetében merül fel, amelyek versenyeznek egymással, vagy versenyezniük kellene egymással, de mégsem ezt teszik. Így a Kbt. 25. § (1) bekezdése szerinti ajánlatkérői intézkedési kötelezettség egyik eredménye bizonyos ajánlattevők kizárása lehet a Kbt. 62. § (1) bekezdés o) pontja alkalmazásával. E jogkövetkezmény alkalmazásával összefüggésben hangsúlyozandó – és ez a korábban említett kúriai ítéletből is következik –, hogy akkor hozhat ilyen döntést az ajánlatkérő, ha versenyjogsértést észlel, vagyis, ha bizonyítani tudja, hogy az adott közbeszerzési eljárásban a gazdasági szereplő más gazdasági szereplővel a verseny torzítására irányuló megállapodást kötött. A Fővárosi Törvényszék, amikor a jogintézményt vizsgálta, rögzítette is ítéletében, hogy „a Kbt. fenti rendelkezése a kizáráshoz az ajánlatkérő kötelezettségévé teszi a verseny torzításra irányuló megállapodás létrejöttének bizonyítását. [...] Ezen jogszabályi rendelkezés lehetőséget biztosít azok kizárására, akik vitathatatlan bizonyíték alapján megállapíthatóan ajánlataikat nem függetlenül készítették el.”

69. Az ajánlatkérő, amennyiben a verseny tisztaságának a sérelmét észleli, de bizonyítékai nem elégségesek a Kbt. 62. § (1) bekezdés o) pontja szerinti kizáró ok alkalmazásához, vagy a kizáró okról való rendelkezésével párhuzamosan, alkalmazni köteles a Kbt. 36. § (2) bekezdését, ha annak feltételei fennállnak. A Kbt. 36. § (2) bekezdése is alapvetően versenyjogi jogsértés esetén alkalmazandó. E körben szükséges figyelemmel lenni a Fővárosi Törvényszék 106.K.700.034/2025/15. számú ítéletében foglaltakra, amely szerint a „közbeszerzési eljárás ajánlatkérőjének feladata nem a jogsértés megállapítása, hanem a jogsértés gyanúja esetén annak közlése a jogsértés vizsgálatára hatáskörrel rendelkező szerv felé. [...] A Kbt. 36. § (2) bekezdés első fordulata szerint az értesítési kötelezettség nyilvánvalóan fennáll a versenyjogsértésre vonatkozó egyértelmű bizonyíték észlelése esetén.

Azonban a rendelkezés második fordulata szerint akkor is fennáll, ha egyértelmű bizonyítottság nincs, azonban a rendelkezésre álló dokumentumok, bizonyítékok alapján az ajánlatkérő alappal gondolhat arra, hogy a konkrét esetben megvalósulhatott a jogsértés.” A bíróság értelmezte az „alapos okkal” követelményt, amellyel kapcsolatosan rögzítette, hogy „az értesítési kötelezettség abban az esetben még nem áll fenn, ha az ajánlatkérő »csak feltételezheti a versenyjogi szabályok esetleges sérelmét«, a feltételezést alá kell támasztani valamilyen alapos okkal, vagyis a bizonyítékok logikai láncba fűzésével és az azokból levont okszerű következtetéssel le kell tudni vezetni a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján feltárt tények és a versenyjogsértés feltételezése közötti okozati összefüggést.”

70. A következő, egyben utolsó jogintézmény, amelyet az összehasonlítás során érinteni szükséges, a jelen jogvita tárgyát is képező eredménytelenségi ok. Az ajánlatkérő a Kbt. 75. § (2) bekezdés c) pontja alapján eredménytelenné nyilváníthatja a közbeszerzési eljárást, ha valamelyik ajánlattevő az eljárás tisztaságát vagy a többi ajánlattevő érdekeit súlyosan sértő cselekményt követ el. Szükséges figyelemmel lenni arra, hogy a normaszöveg egyrészt nem alkalmazza sem a versenyjogsértés, sem a verseny tisztasága megsértése fogalmakat, ehelyett a közbeszerzési eljárás tisztasága megfogalmazást vezeti be. Másrészt sem azt nem követeli meg, hogy versenyjogsértés felmerüljön, sem azt, hogy versenyjogsértést észleljen az ajánlatkérő, sem azt, hogy a verseny torzítására irányuló megállapodást kössenek. Harmadrészt az ajánlatkérő terhére nem ír elő olyan fokú bizonyítási kötelezettséget, mint a kizáró ok vagy a Kbt. 36. § (2) bekezdése esetében. Ezen megállapítás lényeges abból a szempontból, hogy a jogszabály sem érvénytelenségi okot, sem kizárást nem kapcsol az ajánlatkérő által feltárt magatartásokhoz, az eredménytelenségi ok így inkább az ajánlatkérő számára egy olyan lehetőség, amellyel akkor élhet, amikor úgy ítéli meg, hogy a körülmények nem érik el sem súlyosságuk, sem bizonyíthatóságuk tekintetében azt a szintet, hogy az ajánlat(ok) érvénytelenné nyilvánításáról, kizáró ok alkalmazásáról vagy a Gazdasági Versenyhivatal felé történő jelzés megtételéről kell dönten, de az eljárás tisztaságát az általa észlelt körülmények mégis sértik.

71. A normaszöveg egyébként szinte változatlan tartalommal először a közbeszerzésekről szóló 1995. évi XL. törvényben jelent meg, majd valamennyi közbeszerzési törvény tartalmazta. A Dezső Attila által szerkesztett Kommentár a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvényhez című kiadvány szerint az eredménytelenségi ok „versenyjogi megfontolású, egyben alapvető jelentőségű – az alapelvek tartalmát konkretizáló” jogintézmény, ahol a „jogszabály – vélhetően a számításba jöhető esetek sokfélesége miatt – nem ad támpontokat az ebben a körben figyelembe vehető, értékelhető lehetséges magatartásokról. Azokat mindig a konkrét eljárás során, az eset valamennyi körülményére tekintettel kell az ajánlatkérőnek figyelembe vennie.” A kommentárirodalom ezt követően beszámol egy jogesetről, majd annak alapján rögzíti, hogy „önmagában az ajánlattevők ajánlatának egyezősége, hasonló tartalma nem elegendő a szóban forgó eredménytelenné nyilvánítási eset alkalmazásához, ahhoz valamely ezen túli, többlettényállási elem is szükséges.”

72. A Döntőbizottság szerint arra mindenképpen figyelemmel kell lenni, hogy a jelen eredménytelenségi ok a korábbiakban elemzett jogintézményeknél alkalmazott terminológiáknál – versenyjogsértés, verseny tisztasága – szélesebb spektrumot ölel át. Nyilvánvalóan a Kbt. 2. § (1) bekezdése szerinti alapelvnek azon ajánlatkérőkre irányadó intézkedési kötelezettségéből következik, amely a verseny tisztaságának biztosítását írja elő, ugyanakkor az alkalmazásának alapját képező körülmények nem csak a verseny során, vagy a verseny torzításából eredő versenyjogsértés miatt merülhetnek fel. Az ajánlatkérő bármely

olyan ajánlattevői magatartást („követ el”) figyelembe vehet, amely szerinte az eljárás tisztaságát vagy a többi ajánlattevő érdekeit súlyosan sérti. E körben az ajánlatkérő mérlegelési körébe tartozik, hogy mely magatartást von értékelése körébe, sőt az is, hogy egyáltalán azok alapján alkalmazza-e az eredménytelenségi okot, vagy sem. Az ajánlatkérő ehelyütt nem köteles tehát azt bizonyítani, hogy az ajánlattevők torzították, kizárták a versenyt, vagy bármilyen versenykorlátozó, összehangolt magatartást folytattak, ugyanakkor az eredménytelenségi ok alkalmazásához az szükséges, hogy legalább egy ajánlattevő olyan magatartást kövessen el, amely a közbeszerzési eljárás tisztaságát vagy a többi ajánlattevő érdekeit súlyosan sérti és az eredménytelenségi döntésnek ezen érintett ajánlattevő, ajánlattevők által „elkövetett” magatartással ok-okozati összefüggésben kell állnia. A Kbt. 79. § (1) bekezdése alapján ezen magatartásoknak szerepelniük kell az eredménytelenné nyilvánítás részletes indokai között, az ajánlatkérőnek tehát akkor, amikor alkalmazza az eredménytelenségi okot, nem bizonyítékokkal, alapos feltételezésekkel kell szolgálnia az eljárás tisztaságát súlyosan sértő magatartásokról – mint az egyéb elemzett jogintézmények esetében –, hanem eljárást lezáró döntésében indokát kell adja annak, hogy az érintett ajánlattevő(k) által elkövetett mely magatartást, mely okból tartotta az eredménytelenségi ok alapjául szolgálónak és ezen indokoknak természetesen alá kell támasztaniuk az eredménytelenségi ok alkalmazhatóságát.

73. A Döntőbizottság álláspontja szerint az látható, hogy az ajánlatkérő az ajánlatok bírálata során olyan körülményekkel szembesült, amelyek felvetették az alapelvből eredő intézkedési kötelezettségét. Az ajánlatkérő konkrét intézkedési kötelezettsége nincs meghatározva a törvényben, ugyanakkor a két közbeszerzési eljárásban legkésőbb 2026. március 11-éig felmerült körülmények tükrében nyilvánvalóvá vált a számára, hogy vizsgálati kötelezettsége alapján a két érintett ajánlattevő álláspontját ki kell kérnie. Az ajánlatkérő 2026. március 11-én felvilágosítást kért a két közbeszerzési eljárásban, amelyben ismertette a kérelmezővel és a II. r. érdekelttel, hogy mely körülmények tisztázását tartja szükségesnek. A felvilágosításban az ajánlatkérő rögzítette is, hogy milyen körben szükséges az ajánlattevők válasza, továbbá abból, hogy a felvilágosításkérés végén a Kbt. 36. § (2) bekezdése alkalmazhatóságára hivatkozott, az következik, hogy ekkor még az ajánlatkérő azt vizsgálta, hogy megvalósult-e versenyjogsértés.

74. A kérelmező és a II. r. érdekelt által a közbeszerzési eljárásban előterjesztett iratok és a felvilágosítás tartalma, továbbá az ügyfelek jogorvoslati eljárásban tett nyilatkozatai, bizonyítási indítványai alapján a Döntőbizottság rögzíti, hogy az ajánlatkérő nem jutott el a bizonyítottság vagy a valószínűsítés olyan fokáig, amely a Kbt. 36. § (2) bekezdése vagy a Kbt. 62. § (1) bekezdés o) pontja szerinti jogintézmény alkalmazhatóságát kötelezővé vagy lehetővé tette volna a számára. A Döntőbizottság így nem osztotta a kérelmező azon álláspontját, amely szerint azért sérelmes számára, hogy az ajánlatkérő eredménytelenné nyilvánította a közbeszerzési eljárást, mert kizáró ok hatálya alá kerülhet. Az ajánlatkérő eljárást lezáró döntésében nem került nevesítésre sem kizáró ok, sem versenyjogi jogsértés, sem az, hogy emiatt a Gazdasági Versenyhivatalhoz fordul, sem versenykorlátozó megállapodás. Az ajánlatkérő azt állapította meg, hogy az „eljárás tisztaságát és ezáltal a többi ajánlattevő érdekeit súlyosan sértő cselekményt követett el azzal, hogy” az összegezésben rögzített bizonyítékok alapján „valószínűsíthető” a kérelmező és a II. r. érdekelt „összehangolt, versenykorlátozó” magatartása a két közbeszerzési eljárásban. Miután tehát az ajánlatkérő 2026. március 11-én az általa észlelt körülmények miatt felvilágosítást kért az ajánlattevőktől, a felvilágosítás benyújtását követően nem lelt fel olyan egyértelmű bizonyítékokat, amelyek a versenykorlátozó megállapodást, versenyjogi jogsértést alátámasztották volna, ugyanakkor eljutott a valószínűsítés olyan fokáig, amely annak

alátámasztására szerinte elégséges volt, hogy a két ajánlattevő az eljárás tisztaságát súlyosan sértő cselekményt követett el.

75. A Döntőbizottság a fentiek alapján, a kérelmi elem keretei között lefolytatott vizsgálata eredményeként rögzíti, hogy az ajánlatkérő jogszerűen kért felvilágosítást a kérelmezőtől és a II. r. érdekelttől a két közbeszerzési eljárásban. Az ajánlatkérő, miután ismertette felvilágosításkérésében az annak szükségességét megalapozó körülményeket, konkrét kérdéseket is megfogalmazott az ajánlattevők felé, a két ajánlattevő a felvilágosítást határidőben benyújtotta.

76. A fentieket követően a Döntőbizottság az ajánlatkérő eljárást lezáró döntéseiben szereplő indokokat az alábbiak szerint vizsgálta meg.

77. Az ajánlatkérő először rögzítette, hogy a Vértesi úti eljárásban egyrésről a kérelmező, valamint a II. r. érdekelt, másrésről a Kishegyesi úti eljárásban a II. r. érdekelt árandokolást nyújtottak be, illetve kizárólag az utóbbi közbeszerzési eljárásban az egyik ajánlattevő árandokolást az erre irányuló felhívás ellenére nem terjesztett elő. A Vértesi úti eljárásban sorrendben ajánlatuk az első, második, míg a Kishegyesi úti eljárásban a második, harmadik helyen állt, majd mivel az első helyen álló ajánlattevő nem nyújtott be árandokolást, szintén a két ajánlattevő került az első két helyre.

78. A kérelmező szerint nem bizonyított sem a kérelmező, sem a II. r. érdekelt szerepe abban, hogy mindkét közbeszerzési eljárásban a kérelmező, illetve a II. r. érdekelt került az első helyre, illetve amennyiben ezt az ajánlatkérő figyelembe vette, akkor az árandokolást nem teljesítő ajánlattevő esetében is vizsgálatot kellett volna folytatnia. A Döntőbizottság álláspontja szerint, amennyiben az ajánlatkérő a versenyjogi jogsértés vagy a verseny torzítására irányuló megállapodás jogkövetkezményeit vonja le, valóban konkrét bizonyítékokkal kell szolgálnia. A jelen esetben azonban arról van szó, hogy olyan helyzet állt elő, amelyben a két érintett ajánlattevő két párhuzamosan futó közbeszerzési eljárásban az első két helyre került. Az ajánlatkérő nem állította összegezésében, hogy mindez azért következett be, mert az árandokolást nem teljesítő ajánlattevő versenykorlátozó megállapodást kötött vagy versenyjogsértést követett el, az ajánlatkérő a körülményt olyan módon rögzítette összegezésében, mint amely alapul szolgálhatott az eljárás tisztaságát sértő további cselekmények értékeléséhez. A Döntőbizottság annyiban egyetértett az ügyfelekkel, hogy ha az egyik ajánlattevő – bármely okból – nem teljesíti az árandokoláskérést, az önmagában nem teremti meg annak a lehetőségét, hogy az ajánlatkérő megállapíthassa, hogy az eljárás tisztaságának sérelme bekövetkezett. Az ajánlatkérő nem is erre figyelemmel, hanem a többi körülmény alapján hozta meg döntését, ugyanakkor attól nem volt elzárva, hogy tényként, kiindulópontként rögzítse összegezésében azt, hogy a két érintett ajánlattevő mindkét közbeszerzési eljárásban első helyre került. Bár a vonatkozó joggyakorlat, bírósági döntések, GVH közlemény, útmutató, stb. nem alapvetően a Kbt. 75. § (2) bekezdés c) pontja alkalmazásához készült, a Döntőbizottság szerint annyi a jelen eredménytelenségi ok tekintetében is hangsúlyos, hogy nem feltétlenül egy konkrét cselekmény alapozza meg az eljárás tisztaságát sértő helyzet kialakulását, hanem ehelyütt is az események láncolatát, egymásra épülését szükséges feltárni. Ebben a megvilágításban különös hangsúllyal az bír a tárgyi eredménytelenségi okkal kapcsolatban, hogy az eljárás tisztaságát súlyosan sértő cselekményeket olyan ajánlattevők valósították meg, amelyek két párhuzamosan futó közbeszerzési eljárásban első-második helyre kerültek, és ezt a tényt az ajánlatkérő döntésekor jogszerűen vette figyelembe.

79. Az ajánlatkérő ezt követően rögzítette, hogy megtekintette a két ajánlattevő által a két közbeszerzési eljárásban benyújtott ártáblázatokat és árindokolásokat, amelynek eredményeként a „két eljárásban hasonlóan mutatkozó és egymással összefüggésbe hozható körülményeket észlelt”, így a fentebb kifejtetteket (ajánlatok sorrendje és annak változása, amelynek eredményeként mindkét eljárásban a kérelmező és a II. r. érdekelt került az első két helyre), továbbá azt, hogy mindkét közbeszerzési eljárás ártáblázataiban a kérelmező és a II. r. érdekelt „azonos belső arányok mentén bontotta meg az árakat, vagyis a fenti tervtípusok esetében az ajánlati ár felosztása mindkét ajánlat esetében azonos árképzési metodikát és arányrendszert mutat”. Ezt követően hivatkozott arra, hogy a két közbeszerzési eljárásban a kérelmező és a II. r. érdekelt által, összesen három, árindokoláshoz kapcsolódó üzleti titokká nyilvánítás indokolásaként benyújtott szöveg „szó szerinti egyezőséget mutat, beleértve az elütéseket és/vagy a helyesírási hibákat és/vagy helytelen szóhasználatokat” is.

80. A Döntőbizottság a kérelmező indítványában foglaltak alapján megvizsgálta a két közbeszerzési eljárásban beérkezett ajánlatokat. Rögzíti, hogy a szóban forgó két közbeszerzési eljárás ajánlattevői esetében az egyes tervezési szakaszok díjának teljes ajánlati árhoz viszonyított aránya teljes mértékben eltérő volt, kizárólag a kérelmező és a II. r. érdekelt esetében egyezett meg. A Döntőbizottság figyelemmel volt arra is, hogy a két párhuzamosan futó közbeszerzési eljárásban egy ajánlattevőt kivéve ugyanazon gazdasági szereplők tettek ajánlatot és még az általuk közölt arányszámok sem egyeztek meg olyan mértékben, mint a kérelmező és a II. r. érdekelt által meghatározottak. Az ajánlatkérő a fentiekre tekintettel tényszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a két ajánlattevő ajánlati ár felosztása, árképzési metodikája, arányrendszere azonosnak tűnik, illetve azt is tényszerűen állapította meg, hogy az üzleti titok indokolások szövegszerűen azonosak.

81. Az ajánlatkérő mindezeket követően rögzítette összegezésében, hogy a két közbeszerzési eljárásban felvilágosításokat kért, majd beérkezésüket követően megállapította, hogy azok nem adnak tájékoztatást a konkrét arányszámok egyezőségének okaira, az arányszámok megosztásának konkrét okai hiányoznak, valamint a felvilágosításokban ellentmondásokat is észlelt. Rögzítette, hogy a kérelmező alapvetően a saját szakmai tapasztalataira hivatkozott, majd arra, hogy az általa alkalmazott felosztási módszer a piacon széles körben alkalmazott módszer, a II. r. érdekelt pedig nyilatkozott, hogy a BIM végrehajtási terv arányszámát az ÉKM gyakorlata alapján határozta meg, míg a többi dokumentum/terv típus vonatkozásában a belső aránymegosztásait a saját gyakorlata alapján határozta meg. Az üzleti titokká nyilvánítás indokolása körében mindkét ajánlattevő hivatkozott arra, hogy több közbeszerzési eljárásban közösen indultak, amelynek során „sokat egyeztettek”, a kérelmező pedig csatolta is azt a II. r. érdekelttel közös közbeszerzési eljárásban benyújtott indokolást, amely „tartalmilag és formailag – beleértve a helyesírási hibát és helytelen szóhasználatot is – megegyezik” a két, jelen jogvita tárgyát képező közbeszerzési eljárásban benyújtott nyilatkozattal.

82. Az ajánlatkérő felvilágosításkérésében meghatározta, hogy mely körülmények tekintetében kéri az ajánlattevők nyilatkozatát. Az, hogy korábban árindokolást kért a két ajánlattevőtől az ajánlatkérő, a Döntőbizottság szerint fontos körülmény, ebben egyetértett a kérelmezővel, azonban az is lényeges, hogy annak alapján az ajánlatkérő arról tudott meggyőződni, hogy a szerződés a kérelmező és a II. r. érdekelt által adott ajánlati áron teljesíthető-e vagy sem, míg a jelen esetben nem ennek volt jelentősége, hanem, hogy az ajánlattevők hogyan jutottak arra, hogy mindkét közbeszerzési eljárásban – a versenytársaktól eltérő módon – azonos arányszámokat határoztak meg. A Döntőbizottság szerint tehát az ajánlatkérő az árindokolások alapján az ajánlati ár megalapozottságáról tudott meggyőződni, a

jelen felvilágosításkérésnek azonban az volt a célja – és ez ki is derült a felvilágosításkérésből, – hogy az ajánlattevők az arányszámok azonos megoszlását hogyan érték el.

83. Az ajánlatkérő ezt követően rögzítette, hogy döntésének alapjául az szolgál, hogy mindkét közbeszerzési eljárásban a kérelmező és a II. r. érdekelt árazott ártáblázatai szerinti „árképzése ugyanazon metodikát tartalmazza”, az ajánlattevők felvilágosításaiban „részletes ismertetés, számszaki levezetések, kimutatások” nem szerepeltek, így „egyik ajánlattevő pontos számítási metodikája, számítási logikája sem ismerhető meg”, a „felvilágosításnyújtások együttes értelmezése tükrében, az egyezőség vonatkozásában nem állapítható meg ésszerű magyarázat egyik ajánlattevő esetében sem, ugyanakkor e körben is ellentmondás mutatkozik, tekintettel arra, hogy” a kérelmező „az árképzések egyezőségét a tervezési szolgáltatások piacán széles körben alkalmazott, a munkafázisok szakmai tartalmához igazodó árképzési gyakorlattal indokolja, melynek ajánlattevők által történő alkalmazása szükségszerűen egyezéshez vezethet álláspontja szerint, míg” a II. r. érdekelt „felvilágosításából az derül ki, hogy a BIM végrehajtási terv kivételével (melynél az ÉKM gyakorlatát vette figyelembe) a többi dokumentum/terv típus árképzését egyedileg, specifikusan, a saját gyakorlata alapján alakította ki. Erre tekintettel a döntéselőkészítő dokumentum, az engedélyes és kiviteli tervek tekintetében” a kérelmező „árképzések egyezőségére adott indoka (azaz a széles körben ismert ágazati általános gyakorlat alkalmazása miatti egyezőség) nem tekinthető ésszerűnek, figyelembe véve, hogy ezen dokumentum/terv típusokra” a II. r. érdekelt „egyedileg, a saját működését, műszaki megoldásait és saját gyakorlatát figyelembe véve határozta meg a megosztási arányokat. Ugyancsak nem tekinthető e tekintetben ésszerűnek” a II. r. érdekelt „ajánlattevő egyezésre adott indoka, tekintettel arra, hogy a hasonló cégméret, cégfelépítés, illetve a hasonló gondolkodás önmagában nem alapozhatja meg a számszakilag teljesen azonos árképzési metódust.”

84. Ami a Döntőbizottság szerint is szembeűnő, az az, hogy a II. r. érdekelt és a kérelmező is elsősorban olyan külső irányvonalakra hivatkoztak felvilágosításukban, amelynek tényleges, valós hatásairól nem lehetett meggyőződni. A II. r. érdekelt hivatkozott egyrészt a „NIF Zrt. által korábban kiadott 5 db táblázatból álló módszertanra”, amelyet az árindokolása során használt fel, továbbá egy tervezési díjak meghatározására vonatkozó általános saját módszertant írt le, azt mutatta be, hogy a konkrét arányképzését, árképzését egyébként, mely tényezők nehezítik, majd az ÉKM gyakorlata figyelembevételének fontosságáról írt. E körben fontos tényező, hogy a II. r. érdekelt ismerteti azt is, hogy a kérelmezővel „három, jelenleg is folyó, le nem zárt közbeszerzési eljárásban is közös ajánlattevőként” szerepelt, amelyekben „sokat egyeztettek” és ennek az eredménye az is, hogy az üzleti titok indokolások szövegszerűen azonosak voltak. A kérelmező felvilágosításából kiemelendő, hogy a közbeszerzési eljárások volumene, hasonlósága, majd szintén az ÉKM gyakorlatalakító szerepe, majd a versenytorzító megállapodásokkal és a versenyjogi jogsértésekkel kapcsolatos jogszabályok és joggyakorlat kerül ismertetésre. A felvilágosításban az arányképzés tekintetében rögzítette, hogy az összár és a tervezett ráfordítás arányai kerültek feltüntetésre a tervezési fázisok teljes ajánlati arányszámait tartalmazó táblázatban: a kérelmező tehát valójában az arányszámok megbontásának metódusát konkrét, egyedi értelemben nem vezette le, a fogalmakat önmagukkal definiálta. A Döntőbizottság szerint, az, hogy valójában a százalékos arányszámokat a két ajánlattevő mely konkrét módon rögzítette ajánlatában a felvilágosítások alapján nem volt egyértelműen meghatározható, amely természetesen nem jelenti azt, hogy az érintett ajánlattevők versenytorzító megállapodást kötöttek egymással, illetve azt sem, hogy versenyjogi jogsértést

követtek el, de a tárgyi eredménytelenségi ok alapjául szolgáló körülmények láncolatába ezen hiányosság, mint tény szintén beilleszthető. A Döntőbizottság tekintettel volt arra, hogy a kérelmező a jogorvoslati kérelmében több olyan közbeszerzési eljárásra hivatkozott, amely hatással bírt arra, hogy a szóban forgó arányszámokat hogyan képezze. Hangsúlyos, hogy az említett közbeszerzési eljárások között egy sem volt olyan, amelyben a belső arányszámok mindegyike ugyanolyan volt, mint amit a kérelmező és a II. r. érdekelt a tárgyi közbeszerzési eljárásokban kialakított. Az meg, hogy az egyikben az egyik, a másikon a másik, míg a harmadikban esetleg közülük kettő arányszám megegyezett az általuk rögzített érték(ek)kel, még nem támasztja alá azt, hogy mindketten azért alakították ki az arányszámokat, mert ez egy elfogadott, kialakult szakmai szokás vagy elvárás lehet.

85. Az ajánlatkérő döntésének alapjául szolgált továbbá az, amelyet a II. r. érdekelt felvilágosításában a formailag és tartalmilag egyező üzleti titok-indokolással kapcsolatban előadott – több közbeszerzési eljárásban indultak közösen, amelynek során sokat egyeztettek –, amelyből következően „alapos okkal feltételezhető a két ajánlattevő közötti szorosabb együttműködési, partneri kapcsolat fennállta és az egymás közötti rendszeres kapcsolattartás, kommunikáció is.” Az ajánlatkérő végül figyelembe vette döntésekor, hogy „épp az árándoklás nem teljesítése vezetett ahhoz a – véletlenszerűen egyébként kis eséllyel kialakuló – rangsor formációhoz, miszerint” a kérelmező és a II. r. érdekelt „került váltott sorrendben első, illetve második helyre a két érintett eljárásban [...] annak esélye viszonylag csekély, hogy mindkét eljárásban ugyanaz az első és második helyet érintő váltott sorrend alakuljon ki ugyanazon két ajánlattevővel, figyelemmel arra is, hogy” a Vértesi úti eljárásban összesen nyolc, a Kishegyesi úti eljárásban összesen kilenc ajánlattevő nyújtott be ajánlatot, „azaz a viszonylag magas számúnak mondható ajánlattevőkből kombinálható valószínűségszámítások sem ezt támasztják alá.”

86. Az összegezésben foglalt fenti megállapításokkal kapcsolatosan a Döntőbizottság rögzíti, hogy maga is betekintett a kérelmező és a II. r. érdekelt által hivatkozott azon közbeszerzési eljárásba, amelyben közös ajánlattevőként indultak, amelyben valóban a tárgyi két közbeszerzési eljárásban szereplővel szövegezésében teljes mértékben azonos üzleti titok indokolást alkalmaztak. Mindebből eredően azonban az ajánlatkérő azon feni, eljárást lezáró döntésében szereplő megállapítás, amely szerit „alapos okkal feltételezhető a két ajánlattevő közötti szorosabb együttműködési, partneri kapcsolat fennállta és az egymás közötti rendszeres kapcsolattartás, kommunikáció is”, tényszerű. Hangsúlyos ismételten, hogy mindez nem jelenti azt, hogy a két ajánlattevő versenytorzító megállapodást kötött egymással, sem azt, hogy versenyjogi jogsértést követett el. Az ajánlatkérő nem is ezt állította, hanem az általa állított tény az eredménytelenségi ok alkalmazását megalapozó bizonyítékok láncolatába állította.

87. Végül az ajánlatkérő rögzítette, hogy a két közbeszerzési eljárásban az „ismertetett tények, bizonyítékok és következtetések logikai láncba fűzésével alapos okkal feltételezhető, hogy” a kérelmező és a II. r. érdekelt „az eljárás tisztaságát és ezáltal a többi ajánlattevő érdekeit súlyosan sértő cselekményt követett el azzal, hogy a fentiekben feltárt körülmények alapján valószínűsíthető az összehangolt, versenykorlátozó magatartásuk”.

88. A Döntőbizottság szerint a kérelmező és a II. r. érdekelt több olyan cselekményt valósított meg a tárgyi két közbeszerzési eljárás során, amelyek a fentiekben kifejtettek tekintettel végzett értelmezésükkel alapul szolgálhattak az ajánlatkérő számára ahhoz, hogy a közbeszerzési eljárásokat eredményelenné nyilvánítsa az eljárás tisztaságát súlyosan sértő cselekmény miatt. Az érintett ajánlattevők által benyújtott iratok azonossága, az, hogy az

azonos arányképzésükre nem adtak kézzel fogható felvilágosítást, továbbá, hogy egymással üzleti kapcsolatban vannak, együttműködnek, továbbá, hogy a körülmények úgy alakultak, hogy a közbeszerzési eljárások első két helyezettjeivé váltak, önmagukban nem, de együttesen tekintve jogszerűen szolgálhattak a Kbt. 75. § (2) bekezdés c) pontja szerinti eredménytelenségi ok alkalmazásához.

89. A Döntőbizottság a fentiekre tekintettel a D.203/2026. és a D.218/2026. szám alatt nyilvántartásba vett jogorvoslati kérelem első kérelmi elemeit, mint alaptalant, elutasította.

90. A Döntőbizottság ezt követően vizsgálta meg az iratbetekintés kizárásának tárgyában hozott ajánlatkérői döntést kifogásoló második kérelmi elemeket.

91. A Kbt. 2. § (1) és (7) bekezdései és a Kbt. 45. § (1) bekezdése szerint:

2. § (1) A közbeszerzési eljárásban az ajánlatkérő köteles biztosítani, a gazdasági szereplő pedig tiszteletben tartani a verseny tisztaságát, átláthatóságát és nyilvánosságát.

(7) E törvény szabályaitól csak annyiban lehet eltérni, amennyiben e törvény az eltérést kifejezetten megengedi. E törvény rendelkezéseinek alkalmazásakor, valamint a jogszabályban nem rendezett kérdésekben a közbeszerzési eljárás előkészítése, lefolytatása, a szerződés megkötése és teljesítése, illetve a közbeszerzési eljárásokkal kapcsolatos jogorvoslati eljárás során a közbeszerzésekre vonatkozó szabályozás céljával összhangban a közbeszerzés alapelveinek tiszteletben tartásával kell eljárni.

45. § (1) Az adott eljárásban részt vett ajánlattevő vagy részvételre jelentkező az ajánlatok vagy részvételi jelentkezések elbírálásáról készített összegezés megküldését követően legfeljebb öt napon belül kérheti, hogy más gazdasági szereplő ajánlatának vagy részvételi jelentkezésének – ideértve a hiánypótlást, felvilágosítást, valamint a 72. § szerinti indokolást is – üzleti titkot nem tartalmazó részébe betekinthessen. Az iratbetekintésre vonatkozó kérelemben a gazdasági szereplő köteles megjelölni, hogy milyen feltételezett jogsértés kapcsán, az ajánlat vagy részvételi jelentkezés mely részébe kíván betekinteni. Az iratbetekintést munkaidőben, a kérelem beérkezését követő két munkanapon belül kell biztosítani. A betekintést az ajánlatkérő a gazdasági szereplő által megjelölt feltételezett jogsértéshez kapcsolódó jogérvényesítéséhez szükséges mértékben köteles biztosítani. Más gazdasági szereplő ajánlatának vagy részvételi jelentkezésének teljes körű átvizsgálása a betekintés körében nem lehetséges.

92. A kérelmező 2026. április 16-án iratbetekintési kérelemmel élt a tárgyi közbeszerzési eljárásokban, az ajánlatkérő azonban kizárólag a II. r. érdekelt ártáblázata és felvilágosítása tekintetében biztosította az iratbetekintést, a többi ajánlattevő ártáblázata tekintetében nem.

93. A Döntőbizottság figyelemmel volt a D.323/46/2024. számú döntőbizottsági határozatban rögzítettekre, amely szerint „a Kbt. 2. § (7) bekezdése értelmében e törvény rendelkezéseinek alkalmazásakor, valamint a jogszabályban nem rendezett kérdésekben a közbeszerzési eljárásban a közbeszerzésekre vonatkozó szabályozás céljával összhangban, az alapelvek tiszteletben tartásával köteles eljárni. Az iratbetekintés jogintézményének célja végsősoron a verseny tisztaságát, az átláthatóságot, az egyenlő bánásmódot előíró alapelvek érvényre juttatása és a hatékony, valós jogorvoslati jog biztosítása. [...] Nyilvánvalóan, az összegezés megküldését követően végzett eljárási cselekmények során keletkezett közbeszerzési dokumentumokba való betekintés lehetőségét is biztosítja a jogalkotó és erre jogalapot ad és határidőt szab a Kbt. 45. § (1) bekezdése.” A Döntőbizottság továbbá a D.466/17/2025. számú határozatában kimondta, hogy „az iratbetekintés az ajánlattevők jogérvényesítésének, a Kbt. szerinti nyilvánosság és átláthatóság alapelveinek fontos eszköze,

az egyik garanciája az ajánlatkérők és az ajánlattevők Kbt. és jogszabályok szerinti eljárásának. Az iratbetekintés során – a feltételezett jogsértéshez kapcsolódóan – az ajánlattevők meggyőződhetnek arról, hogy az ajánlatkérő a Kbt. rendelkezéseivel összhangban járt el, annak megfelelően végezte el az ajánlatok bírálatát, az iratbetekintés a hatékony jogorvoslathoz való jog gyakorlásának egyik eszköze.”

94. Hangsúlyos, hogy a döntőbizottsági joggyakorlat egyrészt a közbeszerzési alapelvekből – nyilvánosság és átláthatóság –, valamint a hatékony jogorvoslathoz való jog biztosítása követelményéből vezeti le a Kbt. 45. § (1) bekezdése szerinti iratbetekintés minél szélesebb körű biztosításának követelményét. A Döntőbizottság álláspontja szerint azonban egyrészt a jelen esetben az ajánlatkérő nem olyan iratok betekintését tiltotta meg, amelyek a kérelmező hatékony jogérvényesítéséhez feltétlenül szükségesek voltak. A tárgyi két közbeszerzési eljárás eredménytelenségéhez ugyanis kizárólag az vezetett, hogy az ajánlatkérő két ajánlattevő – a kérelmező és a II. r. érdekelt – esetében egyezőséget talált a szóban forgó arányszámok tekintetében és rögzítette is eljárást lezáró döntésében, hogy mindenki más esetében ilyen jellegű egyezés nem volt. Az eredménytelenségi okhoz kapcsolódóan több indokot is felhozott az ajánlatkérő, a kérelmező így abba a helyzetbe került, hogy megfelelő indokolással ellátott jogorvoslati kérelmet terjesszen elő. Jogorvoslati kérelmében indítványozta is, hogy a Döntőbizottság vizsgálja meg a többi ajánlattevő arányszámát, amelyre sor is került.

95. A Döntőbizottság továbbá hangsúlyozza, hogy a Kbt. 45. § (1) bekezdése szerint a betekintést az ajánlatkérő a gazdasági szereplő által megjelölt feltételezett jogsértéshez kapcsolódó jogérvényesítéséhez szükséges mértékben köteles biztosítani. Ebből következik az is, hogy amennyiben a jogérvényesítéshez nem feltétlenül szükséges az iratbetekintés, azt az ajánlatkérő nem biztosíthatja. A jelen esetben továbbá az is hangsúlyos, hogy mivel a közbeszerzési eljárások eredménytelenek lettek, nem kizárt, hogy az ajánlatkérő új közbeszerzési eljárások megindítását határozza el. A jelen esetben így amellet, hogy a jogérvényesítéshez nem szükséges, a Kbt. 2. § (1) bekezdésében szereplő verseny tisztasága biztosítását előíró alapelvre is figyelemmel kellett lennie az ajánlatkérőnek, így a Kbt. 45. § (1) bekezdése alapelvvel összhangban történő értelmezésével alappal tiltotta meg, hogy valamennyi versenytárs ajánlatát megtekintse a kérelmező, mert annak alapján azok feladatmegosztási, végső soron árképzési metodikájára is következtethetett volna.

96. A fentiekre tekintettel a Döntőbizottság elutasította a D.203/2026. és a D.218/2026. iktatószámokon nyilvántartásba vett jogorvoslati kérelmek alaptalan második kérelmi elemeit.

97. A Döntőbizottság az alaptalan jogorvoslati kérelmeket a Kbt. 145. § (2) - (5) bekezdései szerinti hatáskörében és illetékességi körében folytatott eljárásában a Kbt. 165. § (2) bekezdés a) pontja alapján elutasította. A kérelem elutasítására tekintettel a Kbt. 145. § (1) bekezdésére tekintettel alkalmazandó Ákr. 126. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel a kérelmező viseli a jogorvoslati eljárás során felmerült költségeket.

98. A határozat felülvizsgálatát a Kbt. 170. §-a biztosítja. A Döntőbizottság tájékoztatja a feleket, hogy jelen határozat közigazgatási perben történő felülvizsgálatára a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 12. § (1) bekezdése és a 13. § (3) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint a Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes. A jogi képviselő a Kp. 27. § (1) bekezdés b) pontja alapján kötelező. A kereseti kérelem elektronikus úton történő benyújtása a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól szóló 2023. évi CIII. törvény (a továbbiakban: Dáptv.) 19. §

(1) bekezdése és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 608. § (1) bekezdése alapján kötelező.

Budapest, 2026. július 1.

Dr. Fáy Zoltán sk
közbeszerzési biztos
az eljáró tanács elnöke

Bán János sk
közbeszerzési biztos

Dr. Petró Szilvia sk
közbeszerzési biztos

A kiadmány hitelül:

Kovács Krisztián
titkárságvezető

Kapják: (kizárólag elektronikus úton)

1. Kérelmező képviselője
2. Ajánlatkérő képviselője
3. I. r. érdekelt képviselője
4. II. r. érdekelt képviselője
5. Nemzeti Fejlesztési Központ